

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 28. jūnijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2010.–2011. GADA SESIJA	
	2011. gada 15.–17. februāris plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 164 E, 2.6.2011.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2011. gada 15. februāris	
2012/C 188 E/01	Pakalpojumu Direktīvas 2006/123/EK īstenošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra rezolūcija par Pakalpojumu direktīvas 2006/123/EK īstenošanu (2010/2053(INI))	1
	Trešdiena, 2011. gada 16. februāris	
2012/C 188 E/02	Nākamajā plānošanas periodā MVU finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskie aspekti Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra rezolūcija par nākamajā plānošanas periodā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskajiem aspektiem	7
2012/C 188 E/03	Atbilstošas, ilgtspējīgas un drošas Eiropas pensiju sistēmas Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra rezolūcija par atbilstīgu, noturīgu un drošu Eiropas pensiju sistēmu veidošanu (2010/2239(INI))	9
2012/C 188 E/04	Horvātijas 2010. gada progresa ziņojums Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra rezolūcija par Horvātijas 2010. gada progresa ziņojumu	19

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

2012/C 188 E/05	Stāvoklis Ēģiptē Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par stāvokli Ēģiptē	26
2012/C 188 E/06	Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas īstenošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas īstenošanu	30
2012/C 188 E/07	Tiesiskums Krievijā Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par tiesiskumu Krievijā	37
2012/C 188 E/08	Pasaules Bankas stratēģija enerģijas jomā Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Pasaules Bankas enerģētikas stratēģiju jaunattīstības valstīm	40
2012/C 188 E/09	Stratēģija "Eiropa 2020" Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par stratēģiju "Eiropa 2020"	42
2012/C 188 E/10	Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošanu	47
2012/C 188 E/11	Pārtikas cenu pieaugums Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par pārtikas cenu pieaugumu	51
2012/C 188 E/12	Taizemes un Kambodžas robežincidenti Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Taizemes un Kambodžas robežincidentiem	57
2012/C 188 E/13	Jemena - mazgadīgiem likumpārkāpējiem piemērotais nāvessods, it īpaši Muhammed Taher Thabet Samoum lieta Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Jemenu - mazgadīgo likumpārkāpēju vajāšanu, it īpaši Muhammed Taher Thabet Samoum lieta	59
2012/C 188 E/14	Uganda - David Kato slepkavība Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Ugandu — <i>David Kato</i> slepkavība	62

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Pakalpojumu Direktīvas 2006/123/EK īstenošana

P7_TA(2011)0051

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra rezolūcija par Pakalpojumu direktīvas 2006/123/EK īstenošanu (2010/2053(INI))

(2012/C 188 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 9., 49. un 56. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 18. maija informatīvo paziņojumu Konkurētspējas ministru padomes sanāksmei par Pakalpojumu direktīvas īstenošanas gaitu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz aktu par vienoto tirgu” (COM(2010)0608),
- ņemot vērā ziņojumu Eiropas Komisijas priekšsēdētājam “Jauna stratēģija vienotajam tirgum”,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Ekonomikas un monetāro komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0012/2011),

⁽¹⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0186.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- A. tā ka Pakalpojumu direktīvas mērķis ir izveidot iekšējo pakalpojumu tirgu, garantējot augstu kvalitāti un sociālo kohēziju;
- B. tā kā Pakalpojumu direktīva ir instruments Eiropas Savienības izaugsmei un tā kā tās ieviešanai jānotiek saistībā ar stratēģiju "ES 2020" un Vienotā tirgus aktu;
- C. tā kā brīvība sniegt pakalpojumus ir noteikta Līgumos;
- D. tā kā Pakalpojumu direktīvas transponēšana ir svarīgs dalībvalstu, valsts pārvaldes un vietējo iestāžu uzdevums, jo tajā ietverti noteikumi uzņēmumu dibināšanas tiesību un pakalpojumu sniegšanas jomā, kā arī par vienotu kontaktpunktu izveidi pakalpojumu sniedzēju, jo īpaši MVU, atbalstam;
- E. tā kā direktīvas ietekmi uz ekonomiku, uzņēmumiem un pilsoņiem varēs izvērtēt tikai tad, kad tā būs pilnīgi un pienācīgi ieviesta visās dalībvalstīs;
- F. tā kā direktīvas ieviešanas kvalitāte dalībvalstīs ir tikpat svarīga kā ieviešanai noteikto termiņu ievērošana;
- G. tā kā, pamatojoties uz Pakalpojumu direktīvu, galvenokārt pašnodarbinātām personām un maziem un vidējiem uzņēmumiem ir daudz vieglāk īstenot profesionālo darbību, apgūt jaunas uzņēmējdarbības jomas un pieņemt darbā jaunus darbiniekus citās dalībvalstīs;
- H. tā kā Pakalpojumu direktīvas darbības jomā ietilpstošās darbības veido 40 % no Eiropas Savienības IKP un darbvietām un tādējādi tā ir ekonomikas izaugsmei un bezdarba apkarošanai svarīga nozare; tā kā Pakalpojumu direktīvas mērķis ir atbrīvot Eiropas pakalpojumu iekšējā tirgus milzīgo potenciālu ekonomikas un darbavietu radīšanas jomā, kas saskaņā ar aplēsēm veido 0,6-1,5 % no Eiropas Savienības IKP; tā kā ar Pakalpojumu direktīvu paredzēts sasniegt arī LESD 3. pantā minētos mērķus;
- I. tā kā dinamiskāka un darbietilpīga pakalpojumu nozare varētu palīdzēt nodrošināt ilgstošu izaugsmi,
1. atgādina par līdz šim nepieredzētām sabiedrības un politiskajām debatēm par Pakalpojumu direktīvu un Eiropas Parlamenta galveno lomu šajās sarunās; tādēļ uzskata, ka Eiropas Parlamentam jānodrošina efektīva uzraudzība pār direktīvas ieviešanas procesu dalībvalstīs; aicina Komisiju regulāri informēt Parlamentu par īstenošanas gaitu;
  2. uzsver, ka Pakalpojumu direktīva ir svarīgs solis, lai veidotu patiesi vienotu pakalpojumu tirgu, kas ļautu uzņēmumiem, jo īpaši MVU, visā iekšējā tirgū sniegt iedzīvotājiem labākus pakalpojumus par konkurētspējīgu cenu; tomēr uzskata, ka pēc direktīvas pilnīgas transponēšanas ir svarīgi veikt plašu novērtējumu par Pakalpojumu direktīvas ietekmi;
  3. atzinīgi vērtē to, ka Pakalpojumu direktīvas ieviešana visās dalībvalstīs rada vienreizēju iespēju modernizācijai, kas izpaužas kā jaunas darba un izvērtēšanas metodes; uzsver sociālo partneru un profesionālo organizāciju svarīgo lomu īstenošanas procesā; aicina Komisiju šīs organizācijas pilnībā iesaistīt savstarpējās izvērtēšanas posmā;
  4. norāda, ka lielākā daļa dalībvalstu ir izvēlējušās direktīvu īstenot, izmantojot horizontālos tiesību aktus; tomēr uzskata, ka īstenošanas veids ir atkarīgs no dalībvalstu iekšējās organizācijas īpatnībām; tādēļ aicina dalībvalstis nodrošināt lielāku pārredzamību, jo īpaši sekmīgāk iesaistot valstu parlamentus un izstrādājot atbilstības tabulas;
  5. atgādina, ka lielākajā daļā dalībvalstu Pakalpojumu direktīvas īstenošanu nedrīkst uzskatīt tikai par vienkāršu izpildes procedūru, kura sastāv tikai no īpašo noteikumu un prasību mehāniskas un horizontālas atcelšanas, bet gan par iespēju atjaunināt un vienkāršot tiesību aktus un ievērojami restrukturizēt pakalpojumu nozari, ņemot vērā mērķus par sabiedrības interešu aizstāvēšanu, ko paredz pati direktīva;

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

6. uzskata, ka ir jānodrošina pilnīga un laicīga Pakalpojumu direktīvas ieviešana juridiskā un funkcionālā ziņā visās dalībvalstīs, lai pakalpojumu sniedzēji varētu pilnībā izmantot tās sniegtās priekšrocības;
7. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt to, kā katra dalībvalsts piemēro direktīvu, un izstrādāt regulārus ziņojumus par īstenošanas rezultātiem; uzskata, ka šajā ziņojumā būtu jāņem vērā direktīvas faktiskā vidējā termiņa un ilgtermiņa ietekme uz nodarbinātību Eiropas Savienībā;
8. pauž cerību, ka Pakalpojumu direktīvai patiešām būs pozitīva ietekme, jo tiks radītas ilgstošas un kvalitatīvas darbvietas un uzlabota piedāvāto pakalpojumu kvalitāte un drošība;
9. atzīst Pakalpojumu direktīvas potenciālu ES ekonomikas turpmākajā integrācijā un vienotā tirgus darbības atjaunošanā, veicinot tautsaimniecisko labklājību un konkurētspēju un sniedzot ieguldījumu nodarbinātībā un darbvietu izveidē, jo pakalpojumi veido būtisku daļu no ES IKP un nodarbinātības; uzskata, ka direktīvas pareiza un ātra īstenošana visās dalībvalstīs ir svarīgs priekšnoteikums, lai sasniegtu kohēzijas un reģionālās politikas mērķus, un tā var veicināt savstarpēji stiprinošas attiecības starp iekšējo tirgu un kohēzijas politiku un sekmēt stratēģijā "ES 2020" paredzēto mērķu pildīšanu, vienlaikus palīdzot novērst pašreizējo vienotā tirgus stagnāciju pakalpojumu nozarē;
10. pauž cerību, ka direktīvas mērķus varēs sākt īstenot jau tuvākajā nākotnē un ka labumu no tās gūs gan ES kopumā, gan tās reģioni, tādējādi sniedzot ieguldījumu arī reālajā ekonomikā un sociālajā un teritoriālajā kohēzijā;
11. aicina Komisiju efektīvi uzraudzīt un no paša sākuma novērtēt direktīvas īstenošanas ietekmi reģionos un nodrošināt efektīvu visu to politikas jomu koordināciju, kas saistītas ar šīs direktīvas īstenošanu; aicina Komisiju atbalstīt vietējiem un reģionāliem uzņēmumiem paredzētas informācijas kampaņas par direktīvas īstenošanu, lai atvieglotu tās mērķu pildīšanu;
12. sagaida, ka direktīva varētu reāli mazināt administratīvo slogu un juridiskās nenoteiktības gadījumus pakalpojumu nozarē, jo īpaši tos, kas skar MVU; uzskata, ka administratīvā sloga mazināšana veicinās arī papildu pakalpojumu attīstību lauku, attālās un visnomaļākajās teritorijās;
13. atbalsta nacionālu stratēģiju īstenošanu, kas paredzētas novatorisku MVU atbalstam, kurus visvairāk skārušas ekonomikas un finanšu krīzes sekas;

Izvērtēšanas process

14. uzskata, ka dalībvalstu tiesību aktu izpēte saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvu pakalpojumu sniegšanu veido vienu šīs direktīvas pilāru; norāda, ka šajā procesā jāparedz modernizēt atļauju piešķiršanas sistēmas un prasības saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvu pakalpojumu sniegšanu, lai atvieglotu pakalpojumu pārrobežu sniegšanu;
15. pauž pārliecību, ka savstarpēja novērtēšana ievērojami uzlabo iekšējā tirgus regulējuma kvalitāti un iedarbīgumu, jo ar sistemātisku īstenošanas novērtēšanu un ar to saistīto uzraudzību veicina to, ka dalībvalstu iestādes ievēro ES prasības un tās īsteno savā valstī;
16. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai, pamatojoties uz Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējās novērtēšanas procesu, ko pašlaik īsteno dalībvalstīs, veicinātu pakalpojumu iekšējo tirgu;
17. atgādina, ka dalībvalstis var saglabāt savu atļauju piešķiršanas sistēmu un atsevišķus noteikumus tikai tad, ja tie ir skaidri nepieciešami, samērīgi un nediskriminējoši; uzsver, ka šajā sakarībā dalībvalstis ir saglabājušas vairākas atļauju piešķiršanas sistēmas, tās padarot pieejamākas un pārredzamākas pakalpojumu sniedzējiem; pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis nav bijušas tālejošākas un pilnībā nav izmantojušas Pakalpojumu direktīvas sniegtās iespējas saistībā ar administratīvo procedūru un regulējuma vienkāršošanu;

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

18. uzsver grūtības, kādas, jo īpaši medicīnas darbiniekiem, radušās profesionālo kvalifikāciju atzīšanas jomā; atgādina, ka Pakalpojumu direktīva nevar attiekties uz noteikumiem, kurus jau paredz nozaru direktīvas; aicina Komisiju noskaidrot šo situāciju, pārskatot direktīvu par profesionālo kvalifikāciju;
19. atgādina par īpatnībām, kādas ir raksturīgas noteikumiem par tiesībām veikt uzņēmējdarbību un noteikumiem par pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu citā dalībvalstī; aicina Komisiju savā novērtējumā pilnībā ņemt vērā šīs īpatnības;
20. aicina Komisiju un dalībvalstis izbeigt nepamatotu diskrimināciju pret patērētājiem valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ, nodrošinot Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punkta efektīvu īstenošanu, kā arī to, lai valstu iestādes un tiesas dalībvalstu tiesību sistēmās pareizi piemērotu valstu prasības, ar kurām īsteno šo nediskriminācijas noteikumu; atgādina, ka 20. panta 2. punkts neaizliedz atšķirīgu attieksmi vispārējos noteikumos, kuru pamatā ir tādi objektīvi apsvērumi kā attālums vai paaugstinātas izmaksas saistībā ar pakalpojuma sniegšanu citā dalībvalstī;
21. uzsver, ka saistībā ar direktīvu veicamais izpētes process ir saistīts ar lielu dalībvalstu pārvaldes iestāžu darbu un ka šis darba apjoms jāņem vērā, novērtējot direktīvas īstenošanu;
22. atzīmē dalībvalstu centienus savstarpējas novērtēšanas procedūras īstenošanā; uzskata, ka novērtēšanas procedūra ir svarīgs instruments, lai novērtētu direktīvas ieviešanas gaitu dalībvalstīs; uzskata, ka pašreiz sasniegtajā procedūras posmā tās efektivitāti vēl nav iespējams izvērtēt; uzsver, ka ar minētās procedūras palīdzību ir jāizvērtē, vai dalībvalstīs spēkā esošie noteikumi atbilst iekšējā tirgus prasībām un neveicina jaunu šķēršļu rašanos; aicina Komisiju saistībā ar Vienotā tirgus aktu padziļināti izpētīt šīs jaunās metodes potenciālu;
23. pauž nožēlu par to, ka Eiropas Parlaments un dalībvalstu parlamenti nav lielākā mērā iesaistīti savstarpējās novērtēšanas procesā;
24. aicina Komisiju noteikt problemātiskās profesijas un nozares, kurās ir grūti sniegt pārrobežu pakalpojumus, un veikt piemērojamo tiesību aktu un darbības traucējumu iemeslu padziļinātu izvērtējumu;

Vienoti kontaktpunkti

25. uzskata, ka vienoto kontaktpunktu izveide ir svarīgs direktīvas efektīvas īstenošanas elements; atzīst, ka tā īstenošanai dalībvalstīm jāpieliek ievērojamas finansiālas, tehniskas un organizatoriskas pūles; uzsver nepieciešamību iesaistīt sociālos partnerus un profesionālās apvienības;
26. aicina dalībvalstis pārveidot vienotos kontaktpunktus par plaša profila elektroniskās pārvaldības portāliem, kas paredzēti pakalpojumu sniedzējiem, kuri grib izveidot uzņēmumu vai sniegt pārrobežu pakalpojumus; aicina dalībvalstis turpināt uzlabot piekļuvi vienotajiem kontaktpunktiem, tostarp paredzot iespēju vienotajos kontaktpunktos elektroniski kārtot formalitātes un veikt procedūras, kā arī paaugstināt tās lietotājiem, jo īpaši MVU, piedāvātās informācijas un pieejamo procedūru kvalitāti un atbilstību, tostarp attiecībā uz informāciju un pildāmajām procedūrām saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajām darba tiesībām un nodokļu noteikumiem, kura attiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši saistībā ar PVN kārtību un reģistrēšanas sociālās apdrošināšanas sistēmā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka vienoto kontaktpunktu sniegtā informācija ir pieejama ne tikai dalībvalsts valodā, bet arī citās valodās, īpašu uzmanību pievēršot kaimiņvalstu valodām;
27. aicina dalībvalstis uzlabot elektronisko procedūru pieejamību, tostarp nodrošinot visu nepieciešamo veidlapu tulkojumu; aicina dalībvalstis vienoto kontaktpunktu lietotājiem piedāvāt iespēju uzraudzīt uzsāktu procedūru attīstības gaitu;
28. atzīst problēmas, kas radušās vienoto kontaktpunktu darbībā saistībā ar identitātes noteikšanu, elektronisko parakstu lietošanu, oriģinālo dokumentu vai legalizētu kopiju iesniegšanu, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu darījumiem; aicina Komisiju ierosināt pasākumus šo jautājumu risināšanai, lai MVU varētu gūt labumu no vienotā tirgus un izvairīties no juridiskām un tehniskām grūtībām;

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

29. uzsver, ka lietotājiem draudzīgas pieejas ziņā īpaši svarīgi ir nošķirt prasības, kuras attiecas uz uzņēmumu, kas darbojas pastāvīgi, no prasībām uzņēmumam, kas īslaicīgi sniedz pārrobežu pakalpojumus;

30. pauž nožēlu par to, ka vienoto kontaktpunktu nodrošinātās konsultācijas joprojām nesasniedz potenciālos pakalpojumu sniedzējus un ka informācija par to, kā sazināties ar vienotajiem kontaktpunktiem, plašākai sabiedrībai nav labi zināma; aicina Komisiju budžeta projektā 2012. gadam paredzēt nepieciešamos līdzekļus, lai uzsāktu vienoto kontaktpunktu Eiropas līmeņa popularizēšanas kampaņu un iepazīstinātu ar iespējām, kādas tie piedāvā pakalpojumu sniedzējiem; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar visām ieinteresētajām personām pēc iespējas ātrāk sākt mērķtiecīgas reklāmas, informācijas un apmācības kampaņas; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot domēna *eu-go* pamanāmību un atpazīstamību un rādīt konkrētus piemērus par uzņēmumiem, kuri izmanto vienoto kontaktpunktu pakalpojumus un ir guvuši labumu;

31. uzskata, ka dialogs un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm ir ļoti svarīgi vienoto kontaktpunktu darbības uzlabošanai un attīstībai; uzsver, ka steidzami pasākumi jāveic tām valstīm, kurās vienotie kontaktpunkti vai nu vēl nepastāv, vai arī vēl nedarbojas pienācīgā līmenī; mudina vairumu dalībvalstu dubultot centienus, lai visas nepieciešamās procedūras un formalitātes varētu veikt, izmantojot vienotos kontaktpunktus;

32. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka dalībvalstu vienotie kontaktpunkti sniedz jaunāko informāciju par pienākumiem, kurus patērētāju interesēs jāpilda pakalpojumu sniedzējiem;

33. aicina dalībvalstis Komisijai regulāri iesniegt salīdzināmus statistikas datus, kas nepieciešami, lai izvērtētu vienoto kontaktpunktu darbību un to ietekmi dalībvalstu un Eiropas līmenī, jo īpaši pārrobežu pakalpojumu sniegšanas jomā; aicina Komisiju izveidot skaidrus kritērijus vienoto kontaktpunktu izvērtēšanai; uzskata, ka šo kritēriju pamatā jābūt kvantitatīviem un kvalitatīviem rādītājiem;

34. norāda, ka dažām dalībvalstīm jārisina daudzi juridiski un tehniski jautājumi, lai nodrošinātu vienoto kontaktpunktu pārrobežu darbību; aicina šīs dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, īpašu uzmanību pievēršot elektronisko parakstu atzīšanai; aicina Komisiju turpināt neatlaidīgus centienus, lai uzlabotu elektronisko formalitāšu savietojamību un savstarpējo atzīšanu, un veikt nepieciešamos atbalsta pasākumus, lai atvieglotu vienoto kontaktpunktu pārrobežu izmantošanu; iesaka Komisijai piedāvāt pakalpojumu sniedzējiem tiešu elektronisko saikni ar dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem, kas darbotos visās ES oficiālajās valodās;

35. aicina dalībvalstis un Komisiju palielināt centienus, lai garantētu vienoto kontaktpunktu elektronisko sistēmu pilnīgu savietojamību; uzsver saistību ar Vienotā tirgus aktā minēto 22. priekšlikumu par elektroniskajiem parakstiem, elektronisko autentifikāciju un identifikāciju;

36. atgādina, ka dalībvalstīm ir pienākums veikt riska novērtēšanu, lai nodrošinātu, ka uzņēmumiem, ja tie izvēlas procedūras kārtot elektroniski, netiek uzlikts pārmērīgs slogs; aicina Komisiju izvērtēt uzņēmumu iespējas izmantot savus elektroniskos identifikācijas un autentificēšanas rīkus, ja tie izmanto vienotos kontaktpunktus citās dalībvalstīs;

37. uzskata — ņemot vērā sarežģītos tiesību aktus, katram iedzīvotājam ir jābūt iespējām vērsties iestādē par šai iestādei piekritīgiem jautājumiem, lai saņemtu precīzu atbildi uz saviem jautājumiem; uzskata — lai mazinātu juridisko nenoteiktību, būtu jāizstrādā iepriekšēju administratīvo rīkojumu koncepcija darba tiesību un sociālās apdrošināšanas jomā; turklāt uzskata — lai nodrošinātu pārredzamību, pieņemtie lēmumi ir jāpublicē;

Administratīvā sadarbība

38. uzsver nozīmi, kāda ir noteikumiem administratīvās sadarbības un savstarpējās palīdzības jomā; uzskata, ka šo noteikumu īstenošana ir priekšnoteikums pakalpojumu sniedzēju efektīvas kontroles un augstas pakalpojumu kvalitātes un drošuma garantēšanai visā Eiropas Savienībā;

39. atzinīgi vērtē to, ka pieaug to dalībvalstu kompetento iestāžu pieteikumu skaits, kuras pakalpojumu uzraudzībai izmanto Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI), tā nodrošinot tiešu, ātru un efektīvu informācijas apmaiņu; uzskata, ka IMI var izmantot arī citu saistītu direktīvu vajadzībām;

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

40. uzskata, ka Iekšējā tirgus informācijas sistēma un vienotie kontaktpunkti (tādēļ, ka to darbībai nepieciešami visu iesaistīto iestāžu ievērojami centieni administratīvajā sadarbībā) var atvieglot turpmāku savietojamības un vienota tīkla darbības pilnveidošanu valsts, reģionālā un vietējā līmenī visā Eiropas Savienībā; uzskata, ka to darbības noteikumu un procedūru noteikšanai jāpieļauj zināma elastība, lai ņemtu vērā prasības, kas izriet no reģionālajām atšķirībām ES līmenī, un ka visi pasākumi šajā nolūkā būtu jāpieņem partnerībā un pēc nopietnām debatēm vietējā un reģionālā līmenī;

41. uzskata par lietderīgu izveidot sadarbību ES dalībvalstu valsts pārvaldes iestāžu Eiropas tīkla ietvaros un savstarpēju informācijas apmaiņu par pakalpojumu sniedzēju uzticamību, lai varētu atcelt papildu pārbaudes attiecībā uz pārrobežu darbību;

42. uzsver, ka ir jāizstrādā par pakalpojumu uzraudzību atbildīgo dalībvalstu iestāžu un reģionālo pārvaldes iestāžu darbinieku apmācības programmas; atzinīgi vērtē pūles, ko dalībvalstis jau ieguldījušas šajā jomā, un tās aicina vēl vairāk stiprināt dalībvalstu Iekšējā tirgus informācijas tīklus, pastāvīgi kontrolējot to praktisko darbību un nodrošinot pienācīgu apmācību; atgādina, ka Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ilgstošus panākumus nodrošina pietiekami Savienības līmeņa ieguldījumi; tādēļ aicina Komisiju šajā nolūkā ieviest daudzgadu programmu un mobilizēt visus nepieciešamos līdzekļus, lai tās veiksmīgi darbotos;

43. uzskata, ka administratīvajām procedūrām jāklūst efektīvākām; tādēļ uzskata par lietderīgu, ka vienotie kontaktpunkti savstarpēji sadarbojas, lai varētu apmainīties ar pieredzi pārrobežu pakalpojumu sniegšanas jomā dažādos Eiropas reģionos;

Darbības joma

44. atgādina, ka no direktīvas ir izslēgtas vairākas jomas, piemēram, vispārējas nozīmes pakalpojumi bez tautsaimnieciskas nozīmes, veselības aprūpes pakalpojumi un lielākā daļa sociālo pakalpojumu; atzīmē, ka direktīva neattiecas uz darba tiesībām un neskar arī dalībvalstu sociālās apdrošināšanas tiesību aktus;

45. norāda uz diskusijām dažās dalībvalstīs par pakalpojumiem, kas tiek izslēgti no direktīvas darbības jomas; atzīmē, ka lielākajai daļai dalībvalstu, ieviešot Pakalpojumu direktīvu, neradās nekādas būtiskas problēmas saistībā ar tās darbības jomu; atgādina, ka šie pakalpojumi tika izslēgti to specifiskuma dēļ un ka dažos gadījumos tiem jāizmanto Savienības nozaru tiesību aktu sistēma; atzīmē, ka Komisijas paziņojumā "Ceļā uz aktu par vienoto tirgu" jau ietverta apņemšanās 2011. gadā veikt vairākus pasākumus vispārējas nozīmes pakalpojumu jomā;

46. prasa pienācīgi un vispusīgi uzraudzīt to direktīvā paredzēto ierobežojumu piemērošanu, kuri attiecas uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem, vienlaikus ievērojot kompetenču sadalījumu starp ES un dalībvalstīm; norāda, ka šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteikt, ko tās uzskata par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem, kā šie pakalpojumi būtu jāorganizē un jāfinansē, ievērojot noteikumus par valsts atbalstu, un kādas īpašas saistības uz tiem būtu jāattiecina;

47. prasa, īstenojot šo direktīvu, stingrāk ņemt vērā vietējās pašpārvaldes pamatprincipu un pēc iespējas izvairīties no birokrātiska administratīva sloga un vietējā līmeņa lēmumu pieņemšanas brīvības ierobežojumiem attiecībā uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem;

48. uzskata, ka papildu pasākumi pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei pilnībā jāintegrē diskusijās, kas norisinās par Vienotā tirgus aktu;

*

* *

49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Nākamajā plānošanas periodā MVU finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskie aspekti

P7_TA(2011)0057

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra rezolūcija par nākamajā plānošanas periodā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskajiem aspektiem

(2012/C 188 E/02)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,

- A. tā kā maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kuru skaits ES sasniedz 23 miljonus, un kas veido aptuveni 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina 100 miljonus darba vietu, ir būtiska loma ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā, un tie ir nozīmīgs jauninājumu avots, kā arī sniedz svarīgu ieguldījumu nodarbinātības līmeņa noturēšanā un palielināšanā;
- B. tā kā MVU ierobežotās iespējas piekļūt finansējumam ir būtisks šķērslis to izveidei un izaugsmei un tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir šo problēmu tikai saasinājusi;
- C. tā kā Eiropas finanšu tirgi daudzās jomās pašlaik nav spējīgi nodrošināt MVU ar pietiekamiem finanšu līdzekļiem dažādu iemeslu dēļ, pat ja tradicionālie MVU kredītēšanas veidi pašreizējās krīzes laikā ir saglabājuši diezgan lielu stabilitāti; tā kā ir jācenšas izslēgt jebkuru iespēju, ka banku gatavība finansēt MVU samazinātos, ņemot vērā pašreizējās banku starptautisko tiesību aktu reformas un to īstenošanu Eiropā;
- D. tā kā Eiropas MVU sektors ir ļoti nevienmērīgs un to veido daudzi mikrouzņēmumi, ģimenes uzņēmumi, kas veiksmīgi darbojas tradicionālajos sektoros, aizvien lielāks skaits nesen dibinātu uzņēmumu, kā arī ātri augoši augsto tehnoloģiju uzņēmumi un uzņēmumi, kuros ir ļoti augsts inovāciju līmenis; tā kā visiem dažādajiem uzņēmējdarbības modeļiem ir atšķirīgas problēmas, un tādēļ arī atšķirīgas vajadzības saistībā ar finansējuma pieejamību; tā kā MVU ar lielu aizņemto līdzekļu īpatsvaru (liela apjoma aizņēmuma finansēšanu) ir daudz neaizsargātāki krīzes gadījumā vai tad, ja viņu riskantākie projekti nonāk grūtībās;
- E. tā kā banku sektors, kas aizvien jutīgāk attiecas pret risku un kapitālu, piemēro stingrākus kredītēšanas nosacījumus, tostarp lielākas garantijas prasības un riska prēmijas, un tā kā bankas aizvien negribīgāk piešķir tradicionālos aizdevumus, lai finansētu riskantākus uzņēmējdarbības projektus, kas saistīti ar jaundibinātiem uzņēmumiem, inovatīviem produktiem un pat uzņēmumu pārņemšanu;
- F. tā kā uzņēmumiem, kuros ir ļoti augsts inovāciju līmenis, un ātri augošiem uzņēmumiem ir būtiska nozīme Eiropas ekonomikas turpmākajai konkurētspējai un darba vietu radīšanai, jo īpaši tirgos, kas veicina pāreju uz efektīvas resursu izmantošanas ekonomiku;
- G. tā kā statistika norāda, ka Eiropas MVU joprojām retāk nekā, piemēram, ASV MVU apsvērtu finansējumu no pašu kapitāla;
- H. tā kā daudzus finanšu starpniekus Eiropas un nacionālā līmenī kavē administratīvais slogs, kuru rada sarežģītie Eiropas finanšu noteikumi un finansēšanas programmu politikas un darbības vadlīnijas;
- I. tā kā Eiropas iestādēm ir jāizvērtē un jāpārskata spēkā esošie instrumenti MVU finansēšanas atbalstīšanai, domājot par nākamo plānošanas periodu nākamās daudzgadu finanšu shēmas kontekstā,

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

MVU finansēšanas shēmu stiprināšana

1. atzīmē, ka ārējā finansējuma ziņā daudzi MVU joprojām galvenokārt paļaujas uz kredītiem un aizdevumiem; pauž bažas, ka banku sektors, kas aizvien jutīgāk attiecas pret risku un kapitālu, pieprasa lielākas garantijas un augstākas riska prēmijas, kas šajā ļoti lielajā ekonomikas sektorā izraisa finansējuma trūkumu un uzņēmējdarbības un nodarbinātības iespēju neizmantošanu; tomēr uzskata, ka kredītu un aizdevumu garantiju shēmām ir izšķirīga nozīme izaugsmes un darba vietu potenciāla izmantošanā, ko sniedz MVU; uzskata, ka jāizmanto esošās programmas nacionālā un ES līmenī un atbalsta EIB lielo nozīmi MVU kredīšanā;

2. norāda, ka augstākajās pašu kapitāla prasībās bankām, kuras ierosināja Bāzeles Banku uzraudzības komiteja, ir jāņem vērā MVU intereses;

3. atzinīgi vērtē jauna ES nodarbinātības mikrofinansēšanas instrumenta ("progresā mikrofinansēšanas instrumenta") izveidi, kas paplašina iespējas tiem, kuri vēlas Eiropā uzsākt uzņēmējdarbību; norāda, ka attiecībā uz mikrokredītiem Eiropas Savienībā pastāv tirgus pieprasījuma un piedāvājuma starpība; atzīst, ka mikrokredītu sniedzējiem ir vajadzīgs atbalsts, jo ar finansiāla atbalsta palīdzību šī darbība kļūtu ilgtspējīga un instruments spētu apmierināt mikrokredītuņēmēju arvien augošo pieprasījumu; uzsver, ka Savienībai jāatbalsta mazās investīcijas, jāpaver mikrouzņēmumiem izaugsmes iespējas un jo īpaši jāatbalsta tādas grupas — piemēram, jaunie uzņēmēji —, kurām ir grūti savām uzņēmējdarbības idejām atrast aizdevumu iespējas;

4. pauž stingru atbalstu garantijas instrumentu īstenošanas turpināšanai saskaņā ar Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (CIP), Septītās pamatprogrammas Riska dalīšanas finanšu mehānismu (RSFF) un struktūrfondu (JEREMIE), lai stiprinātu MVU kredīšanu, un saskaņā ar JASMINE iniciatīvu atbalstītu mikrofinansēšanas iestādes; norāda, ka to atbilstīgu īstenošanu pašlaik kavē pārlietu sarežģītās administratīvās procedūras; prasa, lai Komisija atvieglotu struktūrfondu izmantošanu saistībā ar MVU finansēšanas instrumentiem, īpaši, lai finansētu apgrozības fondus garantijas shēmām, vienlaikus izvairoties no tādu struktūru radīšanas, kuras dublētu pastāvošās shēmas, piemēram, dalībvalstu līmenī;

5. uzskata, ka nav pietiekams finansējums tieši CIP un ka ir jāizvērtē šīs programmas darbības joma; aicina Komisiju un dalībvalstis nākamajā daudzgažu finanšu shēmā paredzēt daudz efektīvāku inovatīvu finanšu instrumentu finansējumu;

6. aicina ievērojami palielināt inovatīvu finanšu instrumentu finansējumu no ES budžeta, lai gādātu par MVU finansēšanas vajadzībām, un, ņemot vērā stratēģiju "Eiropa 2020" un starpnozaru pamatiniciatīvas, mudina īstenot kopīgus instrumentus ar EIB grupu, jo īpaši ar riska sadales shēmu starpniecību; aicina turpmāk veidot elastīgākas programmas, lai izvairītos no nepiemērotiem vienvērtīgiem risinājumiem;

Tirgus nepilnību novēršana

7. uzsver jaundibinātu uzņēmumu un inovatīvo uzņēmumu vajadzību ērtāk piekļūt kapitāla un kvazikapitāla finanšu instrumentiem, kurus tirgus vēl nepiedāvā pietiekamā apjomā; aicina Komisiju nākamajā programmu paaudzē vairāk uzsvērt parāda un pašu kapitāla (mezanīna) kombinētos finanšu instrumentus un atbalstīt tos ar riska dalīšanas līdzekļiem un mehānismiem;

8. piebilst, ka uzņēmumiem, kuros ir ļoti augsts inovāciju līmenis, un ātri augošiem uzņēmumiem ir nepieciešama piekļuve plašākam Eiropas riska kapitālam un obligāciju tirgiem, mudina Komisiju uzņemties iniciatīvu šķēršļu likvidēšanai Eiropas riska kapitāla un obligāciju tirgu attīstībā, paplašināt riska sadales shēmas ieguldījumiem pašu kapitālā, atbalstīt uzņēmumu kopējo obligāciju emitēšanu un mudināt dalībvalstis atbalstīt uzņēmējdarbības mecenātu darbības, paredzot nodokļu stimulus ieguldītājiem;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

9. atzīmē, ka pašreizējo MVU finansēšanas struktūru daudzās Eiropas valstīs gan pieprasījuma, gan piedāvājuma ziņā spēcīgi ietekmē nodokļu un atbalsta sistēmas, kuras sniedz stiprus stimulus aizņēmuma finansēšanai, bet liek šķēršļus finansējumam no pašu kapitāla; aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu, lai palielinātu informētību par problēmām, kuras rada reglamentējošo noteikumu nepareizi stimuli, un mudina dalībvalstis veikt vajadzīgās reformas;

Administratīvo šķēršļu likvidēšana

10. pauž bažas par ES finanšu noteikumu un Eiropas finanšu instrumentu vadlīniju sarežģītību, jo īpaši gadījumos, kad Eiropas fondi un programmas tiek izmantoti atsevišķu uzņēmumu atbalstam, piešķirot relatīvi nelielu finansējuma apjomu; uzskata, ka laiks un nauda, kas patērēti, lai panāktu atbilstību šiem noteikumiem, ir pilnīgi nesamērīgi ar finansējuma gala saņēmēja ieguvumiem; aicina uzlabot pārvaldi, administratīvo un ziņošanas efektivitāti, kā arī rentabilitāti saistībā ar inovatīviem finanšu instrumentiem; pieprasa, lai administratīvais slogs neatturētu vai nekavētu bankas, starpniekus un saņēmējus izmantot programmas un līdzekļus; prasa, lai Komisija ierosinātu vienkāršākus un lētākus noteikumus un vadlīnijas, jo īpaši programmās, kuras paredzētas MVU maza apjoma finansēšanai kā garantiju un mezanīna vai kapitāla instrumenti;

11. atzinīgi vērtē 2010. gada MVU finansēšanas foruma izveidi un mudina Komisiju turpināt sadarbības uzlabošanu ar dalībvalstu attīstības bankām un komercbankām, lai apkopotu pieredzi, apmainītos ar paraugpraksi, attīstītu sinerģiju un atrastu veidus kā vienkāršot un uzlabot ES MVU finansēšanas programmas;

12. norāda, ka pašlaik MVU finansiālā atbalsta pasākumi tiek iekļauti daudzās un dažādās ES programmās, piemēram, CIP, struktūrfodos (JEREMIE), Septītajā pamatprogrammā un citos, un atzīmē to saskaņotības trūkumu; aicina Komisiju panākt lielāku saskaņotību starp dažādām programmām, kuras nodrošina garantijas, un labu līdzsvaru starp dalībvalstu un ES shēmām, kuras atbalsta inovāciju finansēšanu vai riska kapitāla nodrošināšanu MVU; mudina Komisiju izveidot vienas pieturas aģentūru dažādiem ES finansēšanas instrumentiem, kuru mērķis ir MVU;

*

* *

13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Atbilstošas, ilgtspējīgas un drošas Eiropas pensiju sistēmas

P7_TA(2011)0058

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra rezolūcija par atbilstīgu, noturīgu un drošu Eiropas pensiju sistēmu veidošanu (2010/2239(INI))

(2012/C 188 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā horizontālo sociālo klauzulu, kas ietverta Līguma par Eiropas Savienības darbību 9. pantā,

— ņemot vērā Komisijas 2010. gada 7. jūlija Zaļo grāmatu "Ceļā uz atbilstīgām, noturīgām un drošām Eiropas pensiju sistēmām" (COM(2010)0365),

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par demogrāfiskajām problēmām un paaudžu solidaritāti ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas ziņojumu par Komisijas 2010. gada 7. jūlija Zaļo grāmatu “Ceļā uz atbilstīgām, noturīgām un drošām Eiropas pensiju sistēmām” ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņiem “Stratēģijas Eiropa 2020 integrēto pamatnostādņu II daļa” (COM(2010)0193) un Parlamenta 2010. gada 8. septembra nostāju par to ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. aprīļa paziņojumu “Kā risināt ES iedzīvotāju novecošanas ietekmi (2009. gada ziņojums par novecošanu)” (COM(2009)0180) un Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūciju ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstūmti no darba tirgus ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par atjaunināto sociālo programmu ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 20. novembra rezolūciju par sociālās drošības sistēmu un pensiju nākotni — to finansēšana un individualizācijas tendence ⁽⁷⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽⁸⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0507) un Parlamenta 2007. gada 20. jūnija nostāju ⁽⁹⁾,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2001. gada sanāksmē Stokholmā pieņemto stratēģiju, kuras galvenais mērķis ir pensiju sistēmu reforma Eiropā,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2001. gada sanāksmē Lākenē pieņemto lēmumu par kopīgiem mērķiem pensiju jomā, uzsverot atbilstīgu, noturīgu un pielāgojamu pensiju nepieciešamību,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 23. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7–0025/2011),
- A. tā kā mūsdienās cilvēki ienāk darba tirgū vēlākā vecumā, jo bezdarbs visvairāk skar jauniešus, kuriem ir zems kvalifikācijas līmenis, cilvēki ilgāk izglītojas un daži saņem augstāku izglītību, turklāt cilvēki vidēji atstāj darba tirgu pirms likumā noteiktā pensijas vecuma sasniegšanas, viņu darba dzīve mijas ar neaktīviem periodiem un pieaug dzīves ilgums;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0400.

⁽²⁾ EESK/SOC/386, 2011. gada 20. janvāris.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0309.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0306.

⁽⁵⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 11. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 35. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 11. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 216. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

- B. tā kā finanšu un ekonomikas krīze ir ievērojami palielinājusi galvenās demogrāfiskās problēmas, ar ko saskaras ES;
- C. tā kā saskaņā ar jaunākajiem datiem samazinās to cilvēku skaits, kuri ienāk darba tirgū (darbspējīga vecuma iedzīvotāju skaits ES sāks sarukt no 2012. gada), un palielinās pensionāru skaits (2008. gadā ES uz katriem četriem iedzīvotājiem darbspējīgā vecumā bija viens iedzīvotājs 65 vai vairāk gadu vecumā, bet 2020. gadā šī attiecība būs pieci pret vienu un 2060. gadā — divi pret vienu); tā kā šī tendence atšķiras atkarībā no dalībvalstu demogrāfiskās situācijas;
- D. tā kā atbilstīgu, noturīgu un drošu pensiju nodrošināšana ir nesaraucjami saistīta ar augstāku nodarbinātības līmeni, lielāku produktivitāti un ekonomikas izaugsmi;
- E. tā kā Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldībā vajadzētu ņemt vērā holistisko pieeju, kas izklāstīta Zaļajā grāmatā;
- F. tā kā finanšu krīze ir izraisījusi bezdarba, nabadzības un sociālās atstumtības pieaugumu, palielinot budžeta deficītu daudzās dalībvalstīs un radot pensiju (kuras finansē ar nodokļiem vai citādi) finansēšanas problēmas, un tā kā šajā krīzē ir atklājusies atsevišķu pensiju fondu sistēmu nestabilitāte;
- G. tā kā stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktais mērķis sasniegt 75 % nodarbinātības līmeni varētu sekmēt pensiju sistēmu ilgtspējību;
- H. tā kā pieaugošais pagaidu vai nestabilo darbavietu pārsvars samazina iemaksas pensiju sistēmās un apdraud minēto sistēmu stabilitāti un atbilstīgu pensiju esamību nākotnē;
- I. tā kā pensiju fondu izveidē ir jāņem vērā riska un krīzes mazināšanas iespējas;
- J. tā kā cilvēki, kas savu laiku un prasmes velta bērnu audzināšanai vai rūpēm par veciem ļaudīm, ir pelnījuši sabiedrības atzinību un to varētu apliecināt, nodrošinot šo cilvēku individuālās tiesības, it īpaši attiecībā uz pensijām;
- K. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība ir ES vērtība, mērķis un pamattiesības un ES iestādēm ir jānodrošina dzimumu līdztiesības ievērošana visās darbības jomās;
- L. tā kā dažādos ar pensijām saistītos aspektos Eiropas Savienībā ir vērojama gan tieša, gan netieša sieviešu diskriminācija;
- M. tā kā pensiju reformu ietekmi parasti prognozē, pamatojoties uz attiecīgā profesijā pilnu darba laiku nodarbināta vidējā pelnītāja vīrieša profilu, un aktuārās dzīves ilguma tabulas, kuru pamatā ir piederība attiecīgā dzimumam, negatīvi ietekmē sieviešu pensijas aprēķinus un tajās sievietēm ir noteikts zemāks ienākumu aizstāšanas līmenis;
- N. tā kā vecāka gadagājuma sievietes ir īpaši nedrošā situācijā tad, ja viņu tiesības uz pensiju ir atkarīgas no civilstāvokļa (laulātā vai apgādnieka zaudējuma pabalsts) un ja darba pārtraukuma periodu dēļ viņām pašām nav tiesību saņemt atbilstīgu pensiju,

Vispārīga informācija

ES līmenis un dalībvalstis

1. atzinīgi vērtē Zaļajā grāmatā izmantoto holistisko pieeju, kas vērsta uz to, lai valstu un ES līmenī dotu svaigu impulsu vecuma pensiju aizsardzībai ar mērķi ilgtermiņā izveidot spēcīgas, atbilstīgas, noturīgas un drošas pensiju sistēmas, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; norāda, ka katrā dalībvalstī ir savas tradīcijas, ekonomiskā un demogrāfiskā situācija, kā arī darba tirgus īpatnības un ka ir jāievēro subsidiaritātes un solidaritātes princips, saskaņā ar ko dalībvalstis saglabā pilnu atbildību par savu pensiju sistēmu organizatorisko uzbūvi;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

2. uzsver, ka laikā, kad sociāli ekonomiskie apstākļi kopumā ir smagi un pat atšķiras katrā dalībvalstī un tiesību sistēmā, dalībvalstis saskaras ar milzīgām grūtībām nodrošināt, lai pensijas būtu atbilstīgas un noturīgas un atbilstu tam, ko gaida iedzīvotāji;
3. uzsver, ka MVU ir viens no galvenajiem nodarbinātības un izaugsmes avotiem Eiropas Savienībā un var dot ievērojamu ieguldījumu, lai nodrošinātu noturīgas un atbilstīgas pensiju sistēmas dalībvalstīs; tādēļ vēlas, lai tiktu izveidoti nozares, vairāku nozaru un/vai teritoriālie fondi, lai veicinātu MVU darba ņēmēju iesaistīšanos pensiju sistēmās, kas būtu labs paraugprakses piemērs;
4. norāda, ka, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi, saprātīga ekonomiskā un sociālā politika, ievērojot paaudžu solidaritātes problēmas, dod svarīgu ieguldījumu ilgtspējīgā nodarbinātības politikā, izaugsmē un stabilitātē, proti, nodrošinot sociālo kohēziju; norāda, ka šajā saistībā svarīga nozīme ir sociālajiem partneriem;
5. uzskata, ka ilgtermiņa ieguldījumiem un uzkrājumiem ir liela nozīme, lai nodrošinātu pensiju sistēmu noturīgumu nākotnē, un tie jāņem vērā, veicot makroekonomisko uzraudzību;
6. norāda, ka gan ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes, gan Stabilitātes un izaugsmes pakts attiecas uz valsts izdevumiem, kas saistīti ar novecošanu; uzskata, ka valsts tiešo pensiju saistību pareiza iekļaušana valsts budžeta deficīta aprēķinos ir viens no daudziem ilgtspējības nosacījumiem; prasa, īstenojot ekonomikas pārvaldības reformu, ņemt vērā šo aspektu, nodrošinot atbilstīgu attieksmi pret dažādajiem pensiju sistēmas līmeņiem un galveno uzmanību pievēršot to ilgtspējībai;
7. ņemot vērā, ka ilgtspējīga un pienācīgi funkcionējoša pensiju sistēma ir ārkārtīgi svarīga iedzīvotājiem un valsts finanšu stabilitātes nodrošināšanai, aicina Komisiju un Padomi panākt, ka pensiju reformas izmaksas arī turpmāk tiek ņemtas vērā, izvērtējot to, vai kādai dalībvalstij būtu jāpiemēro pārmērīga budžeta deficīta procedūra, un iesaka galveno uzmanību pievērst nevis kādam konkrētam pensiju reformas veidam, bet gan finansēšanas sistēmas ilgtspējībai; norāda, ka sistēmiskas pensiju reformas rada būtiskas reorganizācijas izmaksas, kas jāņem vērā, aprēķinot valsts parādu un budžeta deficītu;
8. uzsver — lai nodrošinātu valsts finanšu ilgtspējību, novērtējumā ir jāiekļauj kopējais valsts un privātā sektora parāds; norāda, ka pensiju uzkrājumi nav tikai vienkārši uzkrājumi, kas iezīmēti kā pensijas; lai ilgtermiņā nodrošinātu valsts finanšu ilgtspējību, pieprasa padarīt pārredzamu un skaidri publiskot nefinansēto publiskā sektora pensiju tiešo saistību pilno apmēru;
9. uzsver, ka pensijas un pensiju sistēmas ir dalībvalstu atbildības joma; atzīst, ka dalībvalstīm ir neatkarīga ekonomika, un tādēļ aicina ES un dalībvalstis pienācīgi koordinēt atšķirīgās pensiju politikas nostādnes un izmantot atklātās koordinācijas metodi, lai nodrošinātu pensiju sistēmu atbilstību, drošību un ilgtspējību;
10. norāda, ka pirmā, otrā un trešā līmeņa pensiju shēmas katrā dalībvalstī ievērojami atšķiras un ka ES trūkst kopīga kritēriju kopuma un padziļinātas analīzes, kas ļautu pilnībā izskaidrot dažādas pensiju sistēmas un to spēju apmierināt iedzīvotāju vajadzības, un ka tāpēc nav pārredzamas uzraudzības, ko piemērotu visām sistēmām; uzsver, ka ES pirmām kārtām vajadzētu uzlabot pensiju shēmu salīdzināmību un veicināt labas prakses apmaiņu; uzskata, ka Komisijai jāīsteno vajadzīgie centieni, lai izveidotu pensiju sistēmu tipoloģiju dalībvalstīs, kā arī lai izstrādātu vienotu definīciju krājumu, kas ļautu salīdzināt šīs sistēmas;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Dzimums

11. pauž nožēlu, ka Zaļajā grāmatā nepietiekama uzmanība ir veltīta ar dzimumu saistītiem jautājumiem; uzskata, ka pašlaik novērotu sieviešu un vīriešu nevienlīdzību pensiju jomā rada ilgstoši pastāvošā nevienlīdzība darba tirgū, piemēram, saistībā ar bezdarbu, darbnespējas periodiem, laiku, kad veikti aprūpes pienākumi, darba samaksas atšķirībām, pārāk lielu sieviešu skaitu nedrošās un nepilnas slodzes darbavietās un grūtībām apvienot darbu ar privāto dzīvi; tālab aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk censties izskaust šādu nevienlīdzību un ilgtermiņā nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem pensiju jomā, piemēram, pielīdzinot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un gadus vecu ģimenes locekļu aprūpi reālajam darbam, kas dod iespēju vīriešiem un sievietēm saņemt pensiju;

12. uzsver, ka ir svarīgi individualizēt pensiju saņemšanas tiesības, un aicina sieviešu pensijas aprēķinos izmantot kritērijus tādā veidā, lai nodrošinātu vīriešu un sieviešu ekonomisko neatkarību; mudina dalībvalstis apsvērt tādu pieeju pensiju noteikšanai, kurā ņem vērā visu mūža garumu, lai risinātu problēmas, kas rodas mūsdienu darba mūža ciklā;

13. norāda, ka paaudžu līdztiesībai un jaunās paaudzes interesēm jābūt galvenajiem aspektiem, izmantojot uzlabotu saskaņošanas metodi, lai turpinātu valstu pensijas politikas pilnveidošanu, kas balstās uz dalībvalstu sadarbību;

14. mudina Komisiju un dalībvalstis noteikt, ka tiem, kas nodrošina darba devēja pensijas un citas papildpensijas, pensiju aprēķini ir jāveic, obligāti izmantojot mirstības tabulas, kurās nav iedalījuma pēc dzimuma, lai novērstu to, ka lielāka paredzamā dzīves ilguma dēļ sievietes nonāk nelabvēlīgā situācijā;

Atbilstīgums

15. neuzskata par iespējamu ES mērogā noteikt atbilstīgu pensijas līmeni, jo vajadzīgā summa lielā mērā ir atkarīga no konkrētiem apstākļiem dalībvalstīs; tomēr aicina Komisiju sagatavot norādījumus, kas ļauj dalībvalstīm noteikt kritērijus pensiju minimālā līmeņa nodrošināšanai; uzskata, ka dalībvalstīm ir jānosaka atbilstīguma kritērijs, lai obligāti nodrošinātu veciem cilvēkiem cienīgu dzīvi;

16. uzskata, ka dalībvalstis savas sociālās un ekonomiskās politikas ietvaros pašas ir atbildīgas par atbilstīgas pensijas noteikšanu saviem iedzīvotājiem; mudina dalībvalstis ieviest vispiemērotāko sistēmu, lai visiem nodrošinātu pienācīgu dzīves līmeni, īpašu uzmanību pievēršot vismazāk aizsargātajām sabiedrības grupām;

17. uzsver, ka visā šo pensiju sistēmu dažādībā pensiju ienākumu dažādošana no valsts (pirmais līmenis) un ar darbu saistītām (galvenokārt otrais līmenis) shēmām var sniegt atbilstīgas pensijas nodrošināšanas garantiju;

18. norāda, ka vairākumā dalībvalstu vislielākā nozīme ir pirmajam līmenim, kura pamatā ir solidaritātes princips, un pirmā līmeņa finansējumu būs vieglāk nodrošināt, ja būs vairāk strādājošo un tiks apkarots nedeklarēts darbs, turklāt, dalībvalstīm izmantojot atklāto koordinācijas metodi, tās varētu arī pārrunāt citus alternatīvus veidus, kā finansēt pirmo līmeni; uzsver, ka obligātās paaudžu solidaritātes shēmas ir apliecinājušas savu stabilitāti un uzticamību, izturot finanšu un ekonomikas krīzi; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai pirmā līmeņa pensijas būtu virs nabadzības robežas;

19. attiecībā uz pensiju sistēmu ilgtspējību un atbilstību uzsver, ka dažās dalībvalstīs liela nozīme ir trešā līmeņa uzkrājumiem; tomēr uzsver, ka šī iespēja ir pieejama tikai personām ar atbilstīgiem ienākumiem, kuri tām dod iespēju ieguldīt šādās sistēmās, un tāpēc tai nevar būt noteicoša nozīme pienācīgu ienākumu nodrošināšanā;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

20. uzskata, ka būtu ļoti noderīgi uzlabot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par nodokļu atvieglojumu izmaksām un efektivitāti saistībā ar privātajām pensijām;

21. uzskata, ka liela nozīme ir sociālo izdevumu efektivitātei, ņemot vērā budžeta ierobežojumus; uzskata, ka sociālajiem izdevumiem krīzes laikā ir bijusi būtiska amortizējoša nozīme ekonomikas un sociālajā jomā, ņemot vērā pašreizējos budžeta ierobežojumus; uzskata, ka paaudžu solidaritātes shēmām ir bijusi būtiskā nozīme, nodrošinot paaudžu solidaritāti; turklāt uzskata, ka otrajam un trešajam līmenim ir papildu nozīme spriedzes mazināšanā; aicina dalībvalstis panākt pēc iespējas labāko pensijas nodrošināšanas veidu kombināciju nākotnē; aicina dalībvalstis uzlabot iedzīvotāju piekļuvi privātām uzkrājumu shēmām; norāda, ka finanšu krīzes dēļ vairākas dalībvalstis plāno grozīt savu pensiju sistēmu; tomēr mudina tās nodrošināt, ka arī turpmāk visas pensiju sistēmas ir stabilas, uzticamas un ilgtspējīgas un ka visas izmaiņas tajās veic pēc atbilstīga sociālā dialoga, pamatojoties uz pietiekamu informāciju; iestājas par to, lai, darba ņēmējiem izdarot izvēli, viņiem būtu pietiekams laiks, lai pieņemtu apzinātu un labi izsvērtu lēmumu;

22. uzsver, ka augsta inflācija apdraud pensiju sistēmu ilgtspējību un atbilstīgumu, kamēr ekonomikas izaugsmei un augstam nodarbinātības līmenim ir pretējs efekts;

23. uzskata, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas ir kļuvusi par satraucošu parādību un tā ir jāapkaro pēc iespējas efektīvāk, jo tā mazina pensiju sistēmu atbilstību un stabilitāti nākotnē;

Pensionēšanās vecums

24. ņemot vērā demogrāfiskās tendences un vajadzību nodrošināt pensiju izmaksas, uzskata, ka lielākam cilvēku skaitam ir jāiesaistās darba tirgū un tas jā dara ilgāku laiku, savukārt norāda, ka paredzamais dzīves ilgums palielinās un ka labāka arodveselība ir priekšnosacījums ilgākam darba mūžam; aicina dalībvalstis dot iespēju cilvēkiem turpināt darbu, ja viņi to vēlas; aicina dalībvalstis, kuras palielinājušas likumā noteikto pensionēšanās vecumu vai grasās to darīt, sekmēt gados vecāku cilvēku nodarbinātību, paredzot atvieglojumus nodokļu vai sociālajā jomā; turklāt aicina dalībvalstis piedāvāt gados vecākiem cilvēkiem pielāgotus un elastīgus darba līgumus un pensiju shēmas, veicināt un atvieglot darbu, vienlaikus saņemot pensiju, kā arī ieviest preventīvus pasākumus, lai uzņēmumiem būtu mazāk iespēju atlaist gados vecākus darbiniekus; aicina Komisiju veikt pētījumu, lai noskaidrotu, kā labklājības izplatība ietekmē paredzamo dzīves ilgumu dalībvalstīs;

25. norāda, ka ir lielas atšķirības starp likumā noteikto pensionēšanās vecumu un vecumu, kad vecāki cilvēki faktiski beidz strādāt, un iesaka galveno uzmanību pievērst tam, lai darba ņēmēji varētu strādāt līdz likumā noteiktajam pensionēšanās vecumam; konstatē, ka šīs atšķirības ir īpaši izteiktas to darba ņēmēju kategorijās, kuri strādā īpaši smagu darbu; tāpēc aicina dalībvalstis un sociālos partnerus apmainīties ar informāciju par labu praksi; turklāt aicina dalībvalstis slēgt nolīgumus, kas labvēlīgi ietekmētu pensiju ilgtspējību un ļautu elastīgā veidā pagarināt darba mūžu līdz likumā noteiktajam pensionēšanās vecumam, piemēram, atlīdzinot cilvēkiem, kuri strādā ilgāk, izstrādājot visaptverošas vecuma pārvaldības stratēģijas valsts un uzņēmumu līmenī un izveidojot jaunus darba mūža līdzsvara noteikumus, kas pielāgoti vecāku darba ņēmēju īpašajām vajadzībām;

26. uzsver, ka gados vecāks darbaspēks un ilgāks darba mūžs var labvēlīgi ietekmēt ekonomikas atlabšanu un turpmāko izaugsmi; uzskata, ka dinamiskajā darba tirgū (vecākiem) darba ņēmējiem, kuri veic fiziski un/vai garīgi grūtu darbu, ir jāpiedāvā radoši risinājumi, piemēram, lielāka elastība attiecībā uz likumā noteikto pensionēšanās vecumu, pensijas nepilna darba laika darbiniekiem, pielāgoti darba apstākļi, kas atvieglo mūzizglītību, uzlabotas darba meklēšanas vai darba maiņas iespējas, lai tādējādi pastāvīgi nodrošinātu līdzsvaru starp darba vajadzībām un darba ņēmēju iespējām; uzskata, ka ir vajadzīga aktīva politika, lai nepieļautu diskrimināciju vecuma dēļ, uzraugot Direktīvas 2000/78/EK un 2006/54/EK pareizu īstenošanu un popularizējot Eiropas aktīvas novecošanas kultūru, kas dod iespēju veciem cilvēkiem dzīvot pilnvērtīgu un cilvēka cienīgu dzīvi; aicina dalībvalstis apvienot sodus par diskrimināciju darba tirgū ar stimuliem darba devējiem radīt iekļaujošu darba tirgu; aicina dalībvalstis reformu un darba mūža pagarināšanas kontekstā ar Komisijas atbalstu daudz efektīvāk īstenot direktīvas par drošību un veselības aizsardzību darbā;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Stratēģija “Eiropa 2020”

27. atzinīgi vērtē stratēģijā “Eiropa 2020” iekļauto atsauci uz gados vecāku darba ņēmēju iekļaušanu darba tirgū; pauž nožēlu, ka stratēģijā “Eiropa 2020” nav skaidri pievērsta uzmanība pienācīgām, ilgtspējīgām un atbilstīgām pensiju sistēmām, lai gan dažu minētajā stratēģijā norādīto mērķu sasniegšana ir atkarīga no tām; tālab ierosina Zaļajā grāmatā minētos mērķus iekļaut stratēģijā “Eiropa 2020”;

28. uzskata, ka, ja stratēģija “Eiropa 2020” būs sekmīga, tas nozīmē, ka vairāk cilvēku strādās drošu un kvalitatīvu darbu, saņemot pienācīgu algu un baudot pienācīgus darba apstākļus, palielināsies obligāto sociālā nodrošinājuma iemaksu apjoms un tiks veicināta ekonomikas izaugsme, tādējādi uzlabojot pensiju sistēmu ilgtspējīgumu un atbilstību;

29. saskaņā ar stratēģiju “Eiropa 2020” atbalsta mērķtiecīgu un aktīvu darba tirgus politiku, kuras rezultātā palielināsies patlaban darba tirgū par maz pārstāvēto, jo īpaši vismazāk aizsargāto, personu līdzdalība nodarbinātībā; uzskata, ka ES ir jāizstrādā jauni rādītāji, lai noteiktu pensiju reformas ietekmi uz mazāk aizsargātām grupām; uzsver, ka nelegāls darbs ir joprojām plaši izplatīts Eiropas Savienībā un ka tas vājina sociālās politikas iespējas; aicina dalībvalstu kompetentās iestādes veicināt sociālo integrāciju un apkarot nedeklarētu darbu, lai uzlabotu pensiju sistēmu līdzsvaru;

Papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (PKUI) direktīva

30. konstatē, ka PKUI direktīva dalībvalstīs lielākoties tika īstenota novēloti; aicina Komisiju vajadzības gadījumā dalībvalstīm noteikt sankcijas, lai nodrošinātu PKUI direktīvas pareizu un savlaicīgu īstenošanu;

31. piekrīt tam, ka par mērķi ir jāizvirza nākamo pensionāru augsta drošība par saprātīgām sponsoruzņēmumu izmaksām, šo mērķi saistot ar ilgtspējīgām pensiju sistēmām;

32. norāda, ka PKUI direktīvas 15. panta 6. punktā attiecībā uz tehnisko rezervju aprēķināšanu ir minēts, ka “Komisija iesaka vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu traucējumus, ko var radīt atšķirīgi procentu likmju līmeņi, un lai aizsargātu saņēmēju un visu plānu dalībnieku intereses”; aicina Komisiju pirms PKUI direktīvas pārskatīšanas veikt ietekmes novērtējumu un ņemt vērā, ka aizvien populārākas kļūst noteiktu iemaksu shēmas un mazāk populāras — noteiktu pabalstu shēmas;

33. atgādina, ka PKUI norādīts, ka “īstam iekšējam finanšu pakalpojumu tirgum ir izšķiroša nozīme Kopienas ekonomikas izaugsmei un darba vietu radīšanā” un ka “šī direktīva ir pirmais solis ceļā uz papildpensiju kapitāla uzkrāšanas iekšējā tirgus organizēšanu Eiropas mērogā”;

34. uzsver, ka jaunizveidotajai Eiropas uzraudzības iestādei (Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) pilnībā jāizmanto tās pilnvaras un aktīvi jāpiedalās PKUI direktīvas pārskatīšanas procesa sagatavošanā, kā arī tādu tiesību normu izstrādē kā maksātspējas režīma tehnisko standartu projekti, pamatnostādnes un ieteikumi; atgādina, ka PKUI direktīvu nedrīkst attiecināt uz pirmā līmeņa valsts pensiju saistībām vai ar darbu saistītām pensiju sistēmām;

35. uzskata, ka “Maksātspēja II” kvalitatīvie elementi ir lietderīgs sākumpunkts, lai uzlabotu PKUI izpildes uzraudzību; norāda, ka tas īpaši attiecas uz prasībām saistībā ar sekmīgu riska pārvaldību;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Mobilitāte un pārvedumi

36. uzsver, ka turpmākajos gados ES darba tirgus mobilitātei būs izšķiroša nozīme saistībā ar darbavietu radīšanu un ekonomikas izaugsmi; tāpēc uzskata, ka iedzīvotāju uzticība uzlabosies, kad tiks novērsti šķēršļi iekšējai un pārrobežu mobilitātei; norāda, ka ir jāizskata tādi jautājumi kā pārvedamības trūkums, gari tiesību iegūšanas periodi, potenciālo tiesību saglabāšana, noteikumu stingrības nemazināšana un nodokļu režīmu atšķirības, kā arī aktuārprincipi, ņemot vērā to ietekmi uz pensiju sistēmām; uzsver pozitīvo ietekmi, kāda attiecībā uz pensiju sistēmu varētu būt dinamiskākam darba tirgum;

37. norāda, ka pirmā līmeņa pensiju saņemšanas tiesības nosaka attiecīgā koordinējošā regula, bet attiecībā uz citu līmeņu pensijām ir vajadzīgi vienkāršoti noteikumi;

38. konstatē, ka aizvien populārākas kļūst noteiktu iemaksu shēmas un mazāk populāras — noteiktu pabalstu shēmas; norāda, ka līdz ar to pensiju nodrošinātāji ar ieguldīšanu saistīto risku uzveļ uz pensiju noguldītājiem; uzskata, ka atšķirīgu darba devēju fondēto pensiju sistēmu dažādības un sarežģītības dēļ attiecībā uz iegūto pensijas saņemšanas tiesību pārvietošanu ir jāpieņem nosacījumi, ka pārvietojamība sākas līdz ar jaunu līgumu noslēgšanu un pārvietošanas pieteikumus apstiprina tikai tad, ja pārvietojamo aktuāro summu pārvieto uz fondu, kura mērķis ir vecuma pensiju izmaksa; pieprasa padziļināti izpētīt nodokļu jautājumus saistībā ar fondēto aroda pensiju sistēmām un dzīvības apdrošināšanas kapitāla sistēmām; attiecībā uz pārrobežu jautājumiem uzskata, ka ES darbībā galvenais uzvars ir jāliek uz obligāto standartu izveidi pensijas tiesību iegūšanai un saglabāšanai un uz šo tiesību valsts izsekojamības sistēmu izveides atvieglošanu;

39. atzinīgi vērtē valstu izsekojamības sistēmu izveidi saistībā ar pensijas tiesībām no dažādiem avotiem visās dalībvalstīs un aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par Eiropas izsekojamības sistēmu;

Es tiesību aktu pārskats

40. norāda, ka daudzās dalībvalstīs ir atzīta aroda pensiju sistēmu nozīme un ka ES var radīt papildu vērtību, nodrošinot dažādo shēmu saskaņošanu un mudinot dalībvalstis nodrošināt, ka darbojas sociāli, juridiski un ekonomiski attaisnojama sistēma, kas pienācīgi aizsargā pensiju plāna dalībniekus un nodrošina piekļuvi viegli saprotamai informācijai par pensijām; uzsver, ka gadījumos, ja dalībvalstīs obligātos pensiju fondus vada privātas institūcijas, šādas sistēmas būtu jāizvērtē, ņemot vērā to atbilstību Eiropas nosacījumiem un kritērijiem par drošību, ieguldījumiem un aktīvu klasifikāciju; principiāli uzsver, ka pilnībā ir jāizvērtē visu priekšlikumu ietekme, kuri skar aroda pensiju sistēmas, jo īpaši lai apzinātu papildu izmaksas un administratīvo slogu;

41. uzskata, ka tajās dalībvalstīs, kurās obligātās aroda pensiju sistēmas parasti nav iekļautas pirmajā līmenī, visiem darba ņēmējiem ir jābūt tiesībām izmantot otro pensiju līmeni bez jebkādas diskriminācijas atkarībā no vecuma, dzimuma, nozares un/vai darba līguma;

42. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis noskaidrot, kā varētu veicināt darba ņēmēju tiesības piedalīties otrajā pensiju līmenī, izmantojot ciešāku sociālo dialogu, un izstrādāt priekšlikumus, lai popularizētu šo līmeni, ja tas vēl nav izveidots; turklāt aicina izveidot tādu pārvaldības modeli, kas garantē šo līdzekļu kopīgu pārvaldību, jo īpaši attiecībā uz uzkrājumu ieguldīšanas stratēģiju;

43. aicina dalībvalstis atbalstīt sociālo un pilsonisko dialogu par vecuma pensiju nodrošināšanu un pilnībā ņemt vērā šā dialoga rezultātus;

44. uzskata, ka ES noteikumi par trešo pensiju līmeni un tā netraucētu pārrobežu darbību ir jāizvērtē, ņemot vērā iekšējā tirgus pienācīgu darbību, jo īpaši saistībā ar finanšu instrumentiem, un ka ir jārada līdzvērtīgi konkurences apstākļi; uzsver, ka šajā noteikumu izvērtēšanā ir jāņem vērā šajās shēmās iesaistīto personu intereses;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

45. uzskata — lai panāktu, ka dažādiem finanšu pakalpojumu sniedzējiem piemērojami uzraudzības režīmi ir saskaņoti, ir jāpiemēro princips “vienāds risks — vienādi noteikumi — vienāds kapitāls”, ņemot vērā katra pensiju produkta vai shēmas īpatnības;

46. atzīst, ka joprojām saglabājas šķēršļi saistībā ar individuālām pensijas apdrošināšanas shēmām (trešais līmenis), kuras piedāvā pāri valstu robežām, piemēram, dzīvības apdrošināšanas polisēm; pieprasa Komisijai sagatavot ieteikumus šo šķēršļu novēršanai, kā arī izstrādāt sistēmu šādas darbības regulēšanai;

47. konstatē — ja ar pensijām saistītās pilnvaras deleģē Eiropas Savienībai, Eiropas tiesības kļūst ļoti sadrumstalotas; aicina Komisiju noskaidrot, vai saistībā ar regulējuma uzlabošanu būtu lietderīgi racionalizēt šo normatīvo sistēmu;

Eiropas tiesību akti / laba prakse

48. atgādina par jau izlemto Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) izveidi; uzsver nepieciešamību apņemt šo iestādi tā, lai tā varētu efektīvi veikt tai uzticētos uzdevumus, un turklāt jo īpaši arī atbilstoši ievērot aroda pensiju īpašības un īpatnības;

49. konstatē, ka pensiju fondus, tostarp PKUI, joprojām regulē un pārvalda kā atsevišķas finanšu vienības, kaut gan praksē šīs darbības uzņemas konglomerāti;

Kapitāla prasības

50. uzskata, ka priekšlikumos par PKUI piemērojamo maksātspējas režīmu ir jāņem vērā pensiju īpatnības, paturot prātā, ka apdrošināšanas sektora riska faktori atšķiras no tiem, kādi raksturīgi PKUI, jo īpaši saistībā ar pensijas tiesību nosacītību, pensijas portfeļu ilgumu un to, ka PKUI ir īpašam nolūkam radīti instrumenti, kas pārvalda vienvēidīga produkta portfeli; uzsver, ka šāda režīma galvenais mērķis būtu nodrošināt lielāku aizsardzību pašreizējiem un nākamajiem pensionāriem; uzskata, ka pilnībā ir jāizvērtē šādu priekšlikumu ietekme, jo īpaši nolūkā apzināt papildu izmaksas un administratīvo slogu; uzskata, ka ikviena PKUI piemērojamā maksātspējas režīma pārskatīšana jāveic pašreizējās PKUI direktīvas ietvaros; uzsver, ka jautājumi par pensiju fondu kapitāla prasību režīmu ir cieši saistīti ar Maksātspējas direktīvas 8. punktam piekritīgo problēmu pienācīgu atrisināšanu;

51. atbilstīgi Komisijas Zaļās grāmatas apsvērumiem, uzsver, ka PKUI direktīvas pamatā ir “Maksātspējas I” minimālās saskaņošanas pieeja, lai gan tuvākajā laikā apdrošināšanas sabiedrības piemēros uz risku balstīto “Maksātspējas II” režīmu, to attiecinot pat uz darbībām saistībā ar aroda pensijām;

52. uzsver, ka finanšu tirgi var efektīvi darboties tikai tad, ja pastāv uzticība un pašārvība, un uzskata, ka uzticības un pašārvības panākšanai ir vajadzīgi stingri finanšu iestāžu uzraudzības noteikumi un ka tie jāpiemēro arī PKUI;

53. aicina Komisiju izstrādāt priekšlikumus lēmumu pieņemšanai attiecībā uz PKUI maksātspējas režīmu, jo īpaši — atbilstīgi Komisijas izklāstam Zaļajā grāmatā — nolūkā pēc iespējas drīz sākt ietekmes novērtējumu par “Maksātspējas II” veida maksātspējas režīma piemērošanu;

Es tiesību akti par maksātspēju

54. īpaši norāda uz daudziem dažādiem veidiem, kā īstenot un piemērot Maksātspējas direktīvu; konstatē — lai gan attiecīgie tiesību aktu noteikumi varētu būt pilnībā pietiekami, rezultāti var būt neapmierinoši un līdz ar to pretrunā minētās direktīvas mērķim; atsaucas uz Komisijas secinājumu, ka konkrētās situācijās saistībā ar minētās direktīvas 8. panta prasību īstenošanu var rasties jautājumi par to, kādā mērā atsevišķi tajā minētie pasākumi nodrošinās darba ņēmēju un pensionāru interešu pietiekamu aizsardzību darba devēja maksātspējas gadījumā, un norāda, ka risināmi ir vairāki jautājumi;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

55. aicina Komisiju cieši sekot līdzi šīs direktīvas īstenošanai, vērsties pret dalībvalstīm, ja tam ir pamatojums, un direktīvas pārskatīšanas gaitā ņemt vērā konkrēto situāciju saistībā ar darba devēja finanšu saistībām pret darba ņēmējiem vai to pensiju fondu;

56. uzskata, ka ir jānostiprina ES tiesību akti par darba devēju maksātspēju, lai visiem darba ņēmējiem piedāvātu viņu uzkrājumu pienācīgu aizsardzību neatkarīgi no darba devēja finansētās pensiju nodrošināšanas sistēmas;

57. aicina izpētīt, vai tādas pensiju apdrošināšanas asociācijas kā tās, kuras pastāv Luksemburgā un Vācijā un kuru uzdevums ir bankrota gadījumā aizsargāt grāmatvedības rezervju otrā līmeņa shēmas, ir ieteicamas citām dalībvalstīm kā nodrošes mehānisms;

Informācija / līdzdalība un ieguldījumi

58. pauž bažas par to, ka pensijas pārvaldošās valsts iestādes un organizācijas sabiedrībai sniedz nepietiekamu informāciju par prasībām, piedāvātajiem variantiem, iespējām, uzkrātajām tiesībām, iespējamiem ieguvumiem un faktisko situāciju saistībā ar vecuma pensijām; uzsver, ka jāsniedz informācija iedzīvotājiem par faktiskajām izmaksām un maksājumiem, slēdzot papildu pensiju shēmas līgumus, kā arī pienācīgu informāciju par lietu stāvokli pensiju jomā; turklāt uzsver saprātīgas finanšu izglītības nozīmi jau agrīnā posmā;

59. norāda, ka ir jāpalielina pārredzamība un jāpublisko par aktīvu pārvaldību iekasētā maksa, jo īpaši visos privāto pensiju nodrošinātāju veikto ieguldījumu līmeņos; uzskata, ka visai informācijai, ko dalībvalstis un fondi sniedz iedzīvotājiem par uzkrātajām tiesībām, Eiropas līmenī jāapvieno vienā labi funkcionējošā, pārredzamā un viegli pieejamā sistēmā;

60. uzskata, ka gadījumā, ja pensijas noteikumus maina, sabiedrība nekavējoties un pilnībā jāinformē par ilgtermiņa sekām, jo īpaši par pensijas summu un pensijas aprēķinā vērā ņemamo kopējo darba stāžu; norāda, ka, veicot reformas, ir jāparedz efektīvs un netraucēts pārejas režīms; aicina dalībvalstis uzsākt kampaņu, lai iedzīvotājiem dotu iespēju un mudinātu viņus pašiem interesēties par savu lēmumu sekām pensiju jomā, un lai sagādātu sev pienācīgu pensijas nodrošinājumu;

Politikas koordinācija

61. uzskata, ka turpmākajās debatēs par atbilstīgu, drošu un ilgtspējīgu pensiju sistēmu būtu lietderīgi izveidot Eiropas pensiju platformu, iesaistot tajā ES iestāžu pārstāvjus, sociālos partnerus un attiecīgās ieinteresētās personas, lai apmainītos ar informāciju par labu praksi un palīdzētu sagatavot politikas iniciatīvas, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; uzskata — lai šajā saistībā novērstu dubultu darbu, jāņem vērā pašreizējās Papildpensiju padomdevējas komitejas darbība (Pensiju forums);

62. aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot īpašu darba grupu pensiju jautājumos, iesaistot tajā visus attiecīgos ģenerāldirektorātus, kuri ir kompetenti ar pensijām saistītos jautājumos;

*

* *

63. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Horvātijas 2010. gada progresa ziņojums

P7_TA(2011)0059

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra rezolūcija par Horvātijas 2010. gada progresa ziņojumu

(2012/C 188 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2005. gada 3. oktobra lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Horvātiju,
  - ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Horvātijas 2009. gada progresa ziņojumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Horvātijas 2010. gada progresa ziņojumu, ko Komisija publicēja 2010. gada 9. novembrī (SEC(2010)1326),
  - ņemot vērā ES un Horvātijas Apvienotās parlamentārās komitejas vienpadsmitās sanāksmes ieteikumus, kas pieņemti 2010. gada 29. martā Zagrebā, un divpadsmitās sanāksmes ieteikumus, kas pieņemti 2010. gada 30. novembrī Briselē,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Parlaments joprojām pilnībā ir gatavs atbalstīt Horvātijas dalību Eiropas Savienībā un ir cieši apņēmis palīdzēt, lai tās pievienošanās process tiktu ātri un sekmīgi pabeigts;
- B. tā kā pievienošanās sarunās Horvātija ir panākusi ievērojamu progresu un tajās ir sākusies noslēguma fāze; tā kā ir konstatēts ievērojams vispārējais progress īpaši attiecībā uz sarunu sadaļās noteikto kritēriju izpildi;
- C. tā kā sarunas ar Horvātiju varētu pabeigt 2011. gada pirmajā pusē, ja apņēmīgi tiks turpinātas nepieciešamās reformas, jo īpaši stiprinot valsts pārvaldi un tiesu iestādes, turpinot apkarot korupciju, nodrošinot bēgļu atgriešanās procesa stabilitāti, pilnībā sadarbojoties ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai(ICTY), turpinot privatizācijas procesu un pieņemot restrukturizācijas plānus grūtībās nonākušajām kuģu būvētavām;
- D. tā kā reformas ir jāturpina arī pēc pievienošanās sarunu noslēgšanas, lai valsts un tās pilsoņi pilnībā varētu gūt labumu no dalības Eiropas Savienībā;
- E. tā kā iespējamā dalība Eiropas Savienībā ir spēcīgs stimuls citām Rietumbalkānu reģiona valstīm integrācijai Eiropā un nepieciešamo politisko, ekonomisko un tiesisko reformu veikšanai, kā arī miera un stabilitātes stiprināšanai un mierīgas līdzāspastāvēšanas nodrošināšanai reģionā, pamatojoties uz labām kaimiņattiecībām; tā kā ES būtu jāpastiprina to Horvātijas kaimiņvalstu iespējas iestāties Eiropā, kuras piedalās Saloniku procesā,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Horvātijas būtisko progresu, kas panākts pievienošanās sarunu noslēgšanai nepieciešamo kritēriju izpildē; aicina Horvātiju apņēmīgi turpināt nepieciešamās reformas, lai varētu panākt atbilstību noslēguma kritērijiem un pabeigt sarunas; aicina Komisiju izmantot visu savu veikspēju, lai atbalstītu Horvātijas centienus panākt kritēriju izpildi;
2. atzinīgi vērtē Ungārijas prezidentūras apņemšanos sarunas beigt 2011. gada pirmajā pusē, ja visi kritēriji un normas būs ievēroti;

⁽¹⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 48. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

3. pauž pārliecību, ka ātra Horvātijas pievienošanās ir svarīga gan Eiropas, gan reģionālajā dimensijā un tā vēl vairāk pamudinātu pārējās Rietumbalkānu valstis apņēmīgi sākt un ieviest ar pievienošanas saistītās reformas;

4. joprojām pauž bažas par to, ka saskaņā ar jaunākā *Eurobarometer* pētījuma datiem lielākā daļa Horvātijas pilsoņu uzskata, ka dalība Eiropas Savienībā valstij nedos labumu; mudina Horvātijas iestādes un pilsonisko sabiedrību ar Komisijas atbalstu strādāt pie tā, lai palīdzētu Horvātijas pilsoņiem saprast, ka Eiropas projekts ir arī viņu interesēs; aicina Horvātijas valdību sniegt lielāku politisko atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas cenšas sekmēt valsts iestāšanos Eiropas Savienībā, un šos nevalstiskos dalībniekus labāk iesaistīt pievienošanās procesā; uzskata, ka ir īpaši svarīgi sniegt pilsoņiem skaidru un uz faktiem balstītu informāciju par ietekmi, kādu izraisīs Horvātijas pievienošanās Eiropas Savienībai;

Politiskie kritēriji

5. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada jūnijā Horvātijas parlaments ar pārliecinošu balsu vairākumu pieņēma būtiskus grozījumus konstitūcijā, kas nepieciešami, lai pievienotos Eiropas Savienībai; pauž cerību, ka pieņemtie konstitucionālie grozījumi palīdzēs pieņemt arī pārējos tiesību aktus; pauž nožēlu par to, ka parlaments un valdība neizmantoja izdevību, lai konstitūcijā ieviestu labāku minoritāšu, piemēram, LGBT, aizsardzību un vides aizsardzības ilgtspējas principu;

6. uzsver — lai gan ir veikti turpmāki pasākumi valsts pārvaldes stiprināšanai, administratīvajās procedūrās arvien pastāv būtiski trūkumi, jo administratīvā veiktspēja joprojām ir nepietiekama, jo īpaši valsts administratīvās reformas sarežģītības dēļ; aicina Horvātijas valdību novērst būtisko kavēšanos decentralizācijas procesa īstenošanā, tostarp izstrādājot un ieviešot decentralizācijas stratēģiju un veicot turpmākus pasākumus politiskās ietekmes mazināšanai valsts pārvaldē, kā arī sekmējot valsts pārvaldes profesionalitāti un ētiku; uzskata, ka šajā sakarībā galvenā nozīme ir skaidras, uz panākumiem balstītas paaugstināšanas stratēģijas un pārskatītas atalgojuma politikas pieņemšanai;

7. Norāda, ka korupcija varētu būt bijusi izplatīta Horvātijā un joprojām ir smaga vispārējā problēma; atzinīgi vērtē Horvātijas valdības centienus veikt stingrus pasākumus visu veidu korupcijas apkarošanai; uzsver, ka valdība īpašu uzmanību pievērta korupcijas apkarošanas tiesiskajai un institucionālajai struktūrai, tostarp izmeklēšanai, kriminālvajāšanai, kā arī starpiestāžu un starptautiskajai sadarbībai; atzīmē pašreiz izskatītās augsta līmeņa pretkorupcijas lietas, kurās iesaistīts bijušais ministru prezidents, divi bijušie ministri, augsta ranga amatpersonas un vairāki valsts uzņēmumu vadītāji; pauž cerību, ka tiesas prāvas būs pārredzamas un taisnīgas, un atgādina, ka Horvātijas iestādēm, cik svarīgi ir korupcijas lietas izmeklēšanas procesā nodrošināt aizsardzību pret politisku iejaukšanos; atzinīgi vērtē īpašu pretkorupcijas un organizētās noziedzības departamentu izveidi četrās lielākajās valsts tiesās, kur tiesnešus pārbauda un viņi saņem papildu apmācību; aicina OLAF cieši sadarboties ar Horvātijas iestādēm, lai ieviestu skaidrību iespējamajās augstāka līmeņa korupcijas lietās, kuras varētu būt notikušas ES iestādēs;

8. norāda — lai gan cīņa pret korupciju joprojām ir viena no valdības prioritātēm, līdz tiesai nonākušas tikai dažas korupcijas lietas un lielākā daļa no tām paliek kriminālvajāšanas vai izmeklēšanas stadijā; aicina Horvātijas iestādes turpmāk stiprināt korupcijas apkarošanas iestāžu, jo īpaši Korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas biroja (USKOK), administratīvo veiktspēju un turpināt sekmēt politiskās atbildības kultūras veidošanu; atzīmē Horvātijas iestāžu centienus novērst korupciju, apmācot tiesnešus un citas valsts amatpersonas un informējot plašāku sabiedrību; uzsver, ka šajā jomā jādarbojas vairāk, jo īpaši uzlabojot valsts izdevumu pārredzamību; atzinīgi vērtē valdības pūles novērst trūkumus politisko pasākumu un vēlēšanu kampaņu finansēšanā;

9. neatkarīgu un objektīvu tiesu iestāžu izveides nolūkā atzinīgi vērtē vērā ņemamos centienus turpināt tiesu iestāžu reformas, jo īpaši pārskatītā tiesu iestāžu reformas rīcības plāna pieņemšanu; atzinīgi vērtē progresu, kas panākts turpinot iesākto, neizskatīto lietu skaita samazināšanu, jo īpaši attiecībā uz tādām lietām, kuru izskatīšana ilgst vairāk nekā trīs gadus, un tiesu sistēmas racionalizēšanu, veidojot lielākas tiesas, apgabaltiesas un komerciālās tiesas, kā arī veidojot kārtību tiesnešu specializēšanai; atzīmē pozitīvos pasākumus, tostarp attiecībā uz valsts tiesu iestāžu padomi, Juridiskās akadēmijas neatkarību un tiesu iestāžu darbinieku skolas izveidi, lai stiprinātu tiesu sanāksmju neatkarību, uzlabotu galveno tiesnešu karjeras attīstību un disciplināro atbildību, kā arī attiecībā uz vispārējo drošības garantiju pieņemšanu tiesu iestāžu neatkarības veicināšanai;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

10. uzsver — lai arī tiesās ir samazinājies iesākto, neizskatīto lietu skaits, tomēr tiesiskumu un pilsoņu uzticēšanos tiesu sistēmai joprojām kaitīgi ietekmē daudzās neizskatītās lietas un pārmērīgi ilgās tiesu procedūras; ar nožēlu atzīmē — lai gan tiesnešu skaits ir liels, tiesās nepietiek atbalsta personāla, tādēļ aicina Horvātijas iestādes novērst šo neatbilstību; uzsver, ka tiesas lēmumu izpilde joprojām sagādā problēmas;

11. atzīmē, ka Komisija vēl nav konstatējusi pietiekamu progresu tiesu infrastruktūras un aprikojuma ziņā galvenokārt pienācīga finansējuma trūkuma dēļ; pauž cerību, ka šī sistēma sāks darboties pēc iespējas drīz, lai Horvātijā varētu pabeigt iesāktās, neizskatītās lietas, izskaust tiesas spriedumu kavēšanos un panākt to efektīvu un steidzamu sagatavošanu; mudina Horvātijas iestādes turpināt uzlabot tiesu iestāžu neatkarību, efektivitāti un resursus; aicina Komisiju nodrošināt, ka valsts pārvaldes un tiesu iestāžu reformas tiek sekmīgi īstenotas pirms Horvātijas iestāšanās Eiropas Savienībā; aicina Komisiju izvērtēt ietekmi un rezultātus, kas iegūti, tiesu iestāžu reformai un korupcijas apkarošanai izmantojot ES piešķirto finansējumu;

12. atzīmē Starptautisko Kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai prokurora paziņojumu ANO Drošības padomē (UNSC) 2010. gada 6. decembrī; atzinīgi vērtē Horvātijas iestāžu vispārēju atsaucību, atbildot uz prokurora palīdzības pieprasījumiem, un to, ka uz šādiem pieprasījumiem atbild pienācīgi un tiek nodrošināta piekļuve lieciniekiem un pierādījumiem; tomēr aicina Horvātijas valdību paātrināt administratīvo izmeklēšanu saistībā ar pieprasītajiem militārajiem dokumentiem un precizēt joprojām pastāvošās neskaidrības valdības ziņojumos prokuratūrai, kas tika minētas prokurora pēdējā paziņojumā UNSC un vēl nav novērstas;

13. atzinīgi vērtē Horvātijas starpiestāžu darba grupas centienus nodrošināt pilnīgu atskaiti par pieprasīto dokumentu iespējamo atrašanās vietu; turklāt aicina Padomi apsvērt Starptautisko Kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai Pirmstiesas palātas nostāju, proti, to, ka ar pietiekamu noteiktību nevarēja konstatēt, vai pieprasītie artilērijas žurnāli joprojām pastāv;

14. ar gandarījumu atzīmē, ka Horvātija pēc savas iniciatīvas joprojām īsteno tiesvedību attiecībā uz kara noziegumiem un prokurori turpina pārskatīt vēl neatrisinātās kara noziegumu lietas un aizmuguriski pieņemtus spriedumus, kā arī piemērot standarta pasākumus, lai nodrošinātu vienotu praksi, neņemot vērā atbildētāja nacionālo piederību; tomēr atzīmē, ka nepieciešami turpmāki uzlabojumi kara noziegumu izskatīšanā, lai nodrošinātu pilnīgi objektīvas un neitrālas tiesas prāvas un risinātu nesodāmības problēmu, kā arī uzlabotu liecinieku aizsardzību; mudina Horvātijas iestādes šajā jomā turpināt sekmēt dialogu un sadarbību ar kaimiņvalstīm; pauž atzinību Horvātijas valdībai par programmu 1990. gadu konflikta mīnu neitralizēšanai un mudina iestādes turpināt īstenot programmu, īpašu uzmanību pievēršot vissmagāk skartajiem austrumu rajoniem;

15. lai risinātu joprojām pastāvošos trūkumus valstī īstenotajā kriminālvajāšanā par kara noziegumiem, uzsver, ka steidzami jāturpina šāda kriminālvajāšana; aicina, lai kriminālkodekss tiktu atjaunināts atbilstoši starptautisko tiesību augstākajiem standartiem, jo īpaši attiecībā uz to, kā definēti noziegumi pret cilvēci, normas par pavēju devēju atbildību un kā likumos definēti seksuālās vardarbības noziegumi; aicina turpmāk pilnveidot liecinieku aizsardzības pasākumus;

16. atzinīgi vērtē vispārējo progresu saistībā ar bēgļu atgriešanos un pauž gandarījumu par to, ka sabiedrības naida pret serbiem, kuri atgriežas valstī, tās lielākajā daļā ir samazinājies; tomēr atzīmē, ka bēgļi un personas, kas atgriezušās valstī, joprojām saskaras ar daudzām problēmām, un tādēļ aicina Horvātijas iestādes atvieglot šo personu integrāciju, turpinot novērst šķēršļus pastāvīga rezidenta statusa iegūšanai, atbilstoši finansējot un paātrinot dzīvojamo māju atjaunošanas programmas īstenošanu un sākot sociālos un ekonomikas atlabšanas projektus; aicina Horvātijas iestādes bez kavēšanās izskatīt atlikušos pieteikumus, par svarīgāko uzdevumu noteikt pārsūdzību izskatīšanu un censties atveseļot kara skarto mazāk attīstīto reģionu ekonomiku, kā arī turpināt uzlabot personu atgriešanās noturību, sekmēt etnisko samierināšanu etniskās tolerances apstākļos un pieņemt etnisko un kultūras daudzveidību;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

17. atzīmē, ka vārda brīvība, tostarp plašsaziņas līdzekļu plurālisms, ir noteikta Horvātijas valsts likumos un valstī kopumā tiek ievērota; tomēr aicina Horvātijas iestādes turpināt veikt pasākumus, lai nodrošinātu plašsaziņas līdzekļu neatkarību un radītu apstākļus to profesionālai darbībai, un joprojām demonstrēt apņemšanos nodrošināt, ka plašsaziņas līdzekļi darbojas bez politiskās iejaukšanās un tiek garantēta regulatīvo iestāžu neatkarība; tomēr mudina Horvātijas iestādes arī turpmāk rūpīgi izmeklēt iebiedēšanas lietas un lietas, kurās tiek izdarīts politisks vai komerciāls spiediens un pastiprināt izmeklēšanu saistībā ar tiem žurnālistiem izteiktajiem draudiem, kuri strādā pie korupcijas, organizētās noziedzības un citu nelikumīgu darbību lietām; tādēļ atzinīgi vērtē Zagrebas apgabaltiesas nolēmumu iknedēļas laikraksta redaktora slepkavības lietā;

18. turklāt atzīmē, ka valsts apraides Horvātijas radio un televīzijas sabiedriskajā raidorganizācijā (HRT) joprojām pastāv nopietnas pārvaldes problēmas, kas sākās pēc tam, kad HRT programmu padome vairākkārt neveiksmīgi mēģināja ievēlēt jaunu HRT direktoru, un tas traucē HRT darbībai; atzinīgi vērtē to, ka spēkā ir stājies jauns tiesību akts par radio un televīziju, un pauž cerību, ka HRT pārvaldes struktūra tiks depolitizēta un tiks nodrošināta redakcionālā neatkarība;

19. atzinīgi vērtē relatīvo progresu, kas panākts sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības jomā; atzīmē, ka aptuveni 25 % parlamenta deputātu vietu, kā arī gandrīz pusi no valsts sektora administratīvo amatu vietām ieņem sievietes un tas liecina par panākumiem dzimumu līdztiesības jomā; lai arī dzimumu nodarbinātības koeficients ir pozitīvs Horvātijas ekonomikas aspekts, tomēr uzsver, ka joprojām ir ļoti maz sieviešu, kuras ieņem amatu uzņēmuma vadībā, un ka pastāv algu atšķirības starp dzimumiem; tādēļ aicina turpmāk aktīvi sekmēt sieviešu iesaistīšanos ekonomikas un politisko iestāžu lēmumu pieņemšanā un bez kavēšanās ieviest dzimumu līdztiesības likumu, tostarp vienāda atalgojuma principu; uzskata, ka sieviešu sociālā aizsardzība Horvātijā pašlaik ir augstākā līmenī nekā tās kaimiņvalstīs; aicina Horvātijas iestādes lielāku uzmanību veltīt tam, lai novērstu vardarbību ģimenē;

20. atzinīgi vērtē to, ka Horvātija bija viena no pirmajām valstīm, kura piekrita pievienoties starptautiskajai konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām; aicina Horvātijas iestādes turpināt ieviest pašreizējos pasākumus un pieņemt konkrētus un pārredzamus papildu plānus, lai reformētu iestāžu sistēmu un tiesisko veiktspēju, un risinātu jautājumu par to personu ar garīgo spēju traucējumiem pieaugošo skaitu, kuras tiek izmitinātas pārlīvētās iestādēs, tā vietā, lai dzīvotu kopienās, kas nodrošinātu personu ar invaliditāti juridiskās tiesības un cilvēktiesības; tā kā konstitūcijā konkrētai noteiktas garīgi slimu cilvēku pamattiesības dzīvot sabiedrībā, iesaka Horvātijas iestādēm veikt reformas saskaņā ar šo prasību, nodrošinot alternatīvas aprūpes iespējas; mudina Horvātiju turpināt ieviest attiecīgos juridiskos noteikumus par personu ar invaliditāti iespējām piekļūt ēkām;

21. atzīmē pozitīvo attīstību minoritāšu tiesību ievērošanas un aizsardzības jomā, lielāku vērību pievēršot minoritāšu jautājumiem saistībā ar uzlabotām attiecībām reģionā; atzinīgi vērtē konstitucionālo noteikumu stiprināšanu minoritāšu jomā un to, ka minoritāšu organizācijām pieejamais finansējuma līmenis ir tikai nedaudz samazinājies, lai gan ir ieviesti finanšu taupības pasākumi; tomēr uzsver nepieciešamību veikt pienācīgus pasākumus, lai aizsargātu romu minoritātes iedzīvotājus;

22. uzsver, cik svarīgs ir dialogs ar pilsonisko sabiedrību, un pilsoniskās sabiedrības organizāciju lomu politikas prioritāšu noteikšanā; atzīst, ka Horvātijas valdības centienus apspriesties ar pilsonisko sabiedrību; aicina valsts iestādes veikt turpmākus pasākumus, lai legalizētu un palielinātu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju dalību politikas veidošanas procesā un iestāžu darbības uzraudzībā; uzsver pilsoniskās sabiedrības būtisko nozīmi plašākā reģionālajā sadarbībā sociālajos un politiskajos jautājumos;

23. atzinīgi vērtē saistībā ar cietumu sistēmu panākto progresu, jo īpaši saistībā ar jaunu cietumu būvniecības sākšanu, kā arī jaunas probācijas sistēmas ieviešanu; tomēr atzīmē, ka ieslodzīto vajadzības saistībā ar veselības aprūpi, higiēnas prasībām, telpām un svaiga gaisa pieejamību, kā arī darba iespējām cietumu pārlīvētības dēļ vēl joprojām netiek pilnībā ņemtas vērā;

24. atzinīgi vērtē uzlabojumus attiecīgo iestāžu darbā saistībā ar kriminālvajāšanu tā sauktajos naida noziegumos; mudina iestādes padziļināt darbu, izstrādājot pienācīgu naida noziegumu klasifikāciju un definīciju, jo īpaši attiecībā uz noziegumiem upura seksuālās orientācijas, kultūras vai etniskās piederības dēļ;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

25. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts naida noziegumu tiesību aktu ieviešanā; tomēr norāda, ka iestādēm apņēmīgāk jārisina lietas par draudiem rasu piederības dēļ un par neiecietību pret seksuālajām minoritātēm;

Ekonomiskie kritēriji

26. norāda — lai gan ekonomikas lejupslīde ir palēninājusies, Horvātijas ekonomika turpina sarukt, samazinoties arī reālajam IKP; atzinīgi vērtē ekonomikas atveseļošanas plānus un vienlaicīgi aicina valdību šos ieteikumus iestrādāt stingros politikas pasākumos;

27. aicina Horvātijas valdību novērst ekonomikas strukturālos trūkumus un samazināt tās nozīmi resursu pārdalīšanā, veicot strukturālu reformu konkurētspējas uzlabošanai; uzsver, ka nepieciešama valsts sektora optimizēšana, kā arī turpmāka fiskālā konsolidēšana un reformas, kuru mērķis ir valsts izdevumu samazināšana; turklāt norāda, ka nepieciešami nopietni centieni, lai veiktu reformas Horvātijas veselības aprūpes nozarē, sociālajās sistēmās un valsts palīdzības politikā, tā panākot rentabilitāti un noturīgu valsts izdevumu līmeni saskaņā ar stabilu fiskālās politikas struktūru;

28. aicina Horvātijas valdību novērst ļoti zemo nodarbinātības līmeni, veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu nodarbinātību, izskatot neelastīgos darba tirgus noteikumus un novēršot demotivējošos faktoros darba ņēmēju dalībai darba tirgū un šajā nolūkā nodrošinot profesionālo izglītību, apmācību un mūžizglītību;

Spēja uzņemties dalībvalsts pienākumus

29. ar prieku konstatē, ka Horvātijas spēja uzņemties ES dalībvalsts pienākumus turpina uzlaboties — augsta līmeņa atbilstība Kopienas tiesību aktiem panākta lielākajā daļā jomu; tomēr mudina Horvātijas iestādes īpašu uzmanību pievērst administratīvajai veikspējai, kas nepieciešama pienācīgas īstenošanas nodrošināšanai, lai valsts pēc pievienošanās varētu palielināt savu guvumu no dalības ES;

30. atzīmē grūtībās nonākušo kuģu būvētavu izsoles 2010. gada maijā; aicina Horvātijas valdību pēc iespējas ātri pabeigt pārstrukturēšanu šajā jomā, lai panāktu atbilstību svarīgam kritērijam pievienošanās sarunās, kas nepieciešams konkurences sadaļas pagaidu slēgšanai;

31. atzinīgi vērtē vērā ņemamās pūles administratīvās un iestāžu veikspējas uzlabošanā, kā arī pirmspievienošanās palīdzības vispārējās pārvaldes sistēmas stiprināšanā, lai pienācīgi sagatavotos kohēzijas un lauku politikas ieviešanai pēc Horvātijas iestāšanās Eiropas Savienībā;

32. mudina Horvātijas valdību uzlabot koordinēšanu starp valsts centrālās pārvaldes iestādēm, kas atbild par vides pārvaldību, jo īpaši par teritoriālo plānošanu un atkritumu, ūdens un gaisa kvalitātes pārvaldību, lai varētu pienācīgi saglabāt vienreizējo vidi un uzturēt augsta līmeņa bioloģisko daudzveidību; jo īpaši aicina valdību kā prioritāru un neatliekamu uzdevumu veikt padziļinātu pētījumu par pašreizējo administratīvo struktūru vides politikas veidošanas un pārvaldības jomā;

33. ar gandarījumu atzīmē, ka Horvātijas ģeogrāfiskais novietojums un trīs Eiropas transporta koridori, kas šķērso valsti, kravām, kas dodas uz vai pienāk no Austrumiem un Tālajiem austrumiem, nodrošina rentablu piekļuvi Centrālās Eiropas tirgiem, un uzsver, ka nepieciešama ostu, dzelzceļa un autoceļu integrēta attīstība, nodrošinot savienojumus ar Eiropas koridoriem, lai saglabātu transporta pakalpojumiem pievilcīgo stāvokli;

34. atzīmē, ka Horvātija ir panākusi ievērojamu progresu, saskaņojot valsts politiku, tiesību aktus un regulējumu ar ES tiesību aktiem elektronisko sakaru un informācijas tehnoloģiju jomā un mudina Horvātijas iestādes veicināt pēc iespējas plašāku piekļuvi internetam; atzinīgi vērtē to, ka sekmīgi veikta pāreja uz digitālās televīzijas apraidi; tomēr pauž nožēlu par to, ka konkurence fiksēto platjoslas pakalpojumu tirgū joprojām ir ierobežota, lai gan ir ieviesti attiecīgi noteikumi;

35. atzīmē, ka strukturālās problēmas joprojām pastāv lauksaimniecībā un ka privātās saimniecības joprojām darbojas uz mazas, sadalītas zemes platības ar ierobežotu jaudu apjomradītu ietaupījumu panākšanai;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

36. atzinīgi vērtē Horvātijas dalību Kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) darbībā un misijās, jo īpaši militārajā operācijā "EU NAVFOR Atalanta" un ES civilajās misijās EUPOL Afganistānā un EULEX Kosovā, kā arī Horvātijas ieguldījumu ES sevišķu uzdevumu bataljonos ar aktīvu līdzdalību Ziemeļu sevišķu uzdevumu bataljonā un Vācijas vadītajā sevišķu uzdevumu bataljonā; turklāt ar gandarījumu atzīmē Horvātijas regulāru pievienošanos Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) deklarācijām, kopējām nostājām un paziņojumiem, ja vien Horvātija tiek aicināta pievienoties, gan Eiropas Savienības, gan starptautisko organizāciju līmenī;

Reģionālā sadarbība

37. mudina Horvātiju turpināt centienus saglabāt un turpmāk attīstīt labas kaimiņattiecības un turpināt spēcīgi un aktīvi visos līmeņos sekmēt reģionālo sadarbību; pauž atzinību Horvātijas prezidentam par dziļas cieņas paušanu kara noziegumos cietušajiem Bosnijas pilsoņiem oficiālās vizītes laikā Sarajevā 2010. gada aprīlī; uzskata šādu iniciatīvu un žestu par Horvātijas apņemšanos taisnīgi, patiesi un ar cieņu risināt vēstures jautājumus ar kaimiņvalstīm; atzinīgi vērtē arī Horvātijas prezidenta un ministru prezidenta kopējo paziņojumu par atbalstu Bosnijas un Hercegovinas teritoriālajai integritātei un suverenitātei un tās dalībai ES un NATO; norāda, ka progress reģionālās sadarbības jomā nav bijis noturīgs, un tādēļ mudina Horvātijas valdību un tās kaimiņvalstu valdības pastiprināt dialogu, kura mērķis ir reģiona pilsoņu samierināšana un noteiktu un savstarpēji pieņemamu risinājumu panākšana visos divpusēji risināmajos jautājumos, jo īpaši attiecībā uz galīgajiem nolīgumiem par valsts robežām, pazudušajām personām, īpašuma atdošanu un bēgļu atgriešanos, kā arī pilsoņu izdošanu saistībā ar kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci;

38. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada 29. novembrī ir stājies spēkā nolīgums starp Slovēniju un Horvātiju par robežu strīda izskatīšanu šķīrējtiesā; uzskata, ka ieilgušā robežstrīda izbeigšana starp kaimiņvalstīm ir svarīgs signāls visām šā reģiona valstīm, lai veicinātu dialoga veidošanas un kompromisa panākšanas kultūru; atgādina nolīguma par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā 10. panta noteikumus, saskaņā ar kuru abām pusēm jāatturas no jebkādam darbībām vai paziņojumiem, kas varētu padziļināt strīdu vai apdraudēt šķīrējtiesas darbu;

39. aicina panākt progresu divpusējo strīdu izbeigšanā ar kaimiņvalstīm, piemēram, robežjautājumos ar Serbiju, Melnkalni un Bosniju un Hercegovinu, lai šie strīdi pēc Horvātijas iestāšanās ES nekļūtu par šķērslī turpmākai Savienības paplašināšanai;

40. pauž atzinību Horvātijai un Serbijai par apņemšanos un centieniem stiprināt pilsoņu samierināšanos savstarpējas uzticēšanās gaisotnē; atzinīgi vērtē Serbijas prezidenta *Boris Tadić* un Horvātijas prezidenta kopēju braucienu uz Vukovaru, kur Serbijas prezidents pauda cieņu un atvainojās par noziegumiem, kas izdarīti pie Ovčaras netālu no Vukovaras, un vispārēju apņemšanos izmeklēt pazudušo personu likteni un risināt bēgļu un personu, kas atgriezušās valstī, jautājumu, jo tie ir svarīgi soļi, lai panāktu samierināšanos; atzinīgi vērtē Horvātijas prezidenta *Ivo Josipović* izteiktos cieņas apliecinājumus Horvātijas karā cietušajiem serbiem; atzinīgi vērtē 2010. gada 29. jūnijā starp Horvātiju un Serbiju parakstīto nolīgumu par to personu izdošanu, kas tiek turētas aizdomās vai ir sodītas par noziegumiem saistībā ar organizēto noziedzību vai korupciju, kā arī 2010. gada 1. oktobrī starp Horvātiju un Melnkalni parakstīto nolīgumu par personu izdošanu, kas ir būtisks solis efektivitātes uzlabošanai cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību un nesodāmības novēršanai reģionā;

41. atzinīgi vērtē reģionālo iniciatīvu "Brdo process", ko Horvātija un Slovēnija sāka 2010. gada martā, jo īpaši Horvātijas, Slovēnijas un Serbijas nolīgumu par kopēja dzelzceļa kravu pārvadājumu uzņēmuma izveidi, lai veicinātu kravu pārvadājumus starp Rietumeiropu un Turciju un Grieķiju caur šīm valstīm; uzskata, ka, atvieglot robežkontroles un muitas kontroles, ne tikai ievērojami samazināsies transporta izdevumi un ceļā pavadītais laiks, bet tas arī atspoguļo apņemšanos samierināšanos realizēt konkrētos, praktisko pasākumos, no kuriem ekonomisko labumu gūs visi;

42. uzskata, ka reģiona ekonomisko attīstību var paātrināt, Horvātijai un Serbijai cieši sadarbojoties Donavas stratēģijas īstenošanā, jo tas ļautu šīs valstis vēl vairāk savienot ar Eiropas Savienību, izmantojot dažāda veida sadarbību transporta, vides un ekonomiskās attīstības jomā saistībā ar Donavas makroreģionu;

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

43. uzsver, ka ir nepieciešams spēkstaciju būvi Donavas krastos un ar to saistītos regulējošos pasākumus īstenot ar vislielāko rūpību un saskaņā ar mūsdienīgām vides prasībām; šajā sakarībā pieprasa rēķināties ar Eiropā vienreizējo dabas ainavu un jau no paša sākuma piemērot ES spēkā esošos noteikumus attiecībā uz atļauju piešķiršanu; uzskata, ka šie principi jāattiecina arī uz atbilstošu citu upju baseinu pārveidošanu celtniecības darbu rezultātā;

*

* *

44. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Horvātijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Stāvoklis Ēģiptē

P7_TA(2011)0064

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par stāvokli Ēģiptē

(2012/C 188 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ēģipti,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuru Ēģipte ratificēja 1982. gadā,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 4. februāra deklarāciju par Ēģipti un šo reģionu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 31. janvāra secinājumus par Ēģipti,
- ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *José Manuel Barroso* un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 11. februāra kopīgo paziņojumu par nesensajiem notikumiem Ēģiptē,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* 2011. gada 11. februāra paziņojumu par Ēģiptes prezidenta *Hosni Mubarak* atkāpšanos no amata,
- ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy* 2011. gada 29. janvāra paziņojumu par stāvokli Ēģiptē,
- ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 4. februāra, 3. februāra, 28. janvāra un 27. janvāra paziņojumus par Ēģipti, kā arī 2010. gada 6. decembrī notikušās Ēģiptes Tautas asamblejas vēlēšanas,
- ņemot vērā Ēģiptes Augstākās militārās padomes 2011. gada 13. februāra piekto paziņojumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Eiropas kaimiņattiecību politikas novērtējums. 2009. gada progresa ziņojums par Ēģipti" (COM(2010)0207 – SEC(2010)0517),
- ņemot vērā 2009. gada aprīļa ES un Ēģiptes kopīgo lēmumu strādāt, lai stiprinātu to attiecības, kā Ēģipte ierosināja 2008. gadā,
- ņemot vērā 2004. gada Eiropas Savienības un Ēģiptes asociācijas nolīgumu un 2007. gadā saskaņoto rīcības plānu,
- ņemot vērā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) attīstību kopš 2004. gada un jo īpaši Komisijas sniegtos progresa ziņojumus par tās īstenošanu,

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- ņemot vērā 2004. gadā pieņemtās un 2008. gadā atjauninātās ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā nesenās demonstrācijas vairākās Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu arābu valstīs ir pieprasījušas politiskas, ekonomiskas un sociālas reformas un paužus tautas stipro vēlmi pēc brīvības, patiesas demokrātijas un labākiem cilvēku dzīves apstākļiem;
- B. tā kā Ēģiptes prezidents *Hosni Mubarak* 2011. gada 11. februārī atkāpās no amata; tā kā vara nonākusi Augstākās militārās padomes rokās; tā kā Augstākā padome pieprasījusi, lai prezidenta *H. Mubarak* nesen ieceltā valdība turpinātu darbu, līdz tiks izveidota jauna valdība, kurā izpildvaru īstenos ievēlētā civilā valdība, un tā šī padome ir pieņēmusi svarīgus lēmumus, kuri pausti 2011. gada 13. februāra paziņojumā;
- C. tā kā, lai atbildētu uz tautas prasību pēc brīvības, patiesas demokrātijas un sociālā taisnīguma Ēģiptē, ir vajadzīgs tūlītējs nopietns un atklāts dialogs, kurā iesaistītos visi politiskie un sociālie spēki, kas ciena demokrātiju, aizstāv tiesiskumu un ievēro cilvēktiesības un pamatbrīvības, un tā kā šāda dialoga rezultātā ir jāuzsāk reālas un nozīmīgas reformas;
- D. tā kā miermīlīgus protestus pret Ēģiptes režīmu policija vardarbīgi apspieda, izmantojot asaru gāzi, ūdensmetējus, gumijas lodes un īstas lodes, un tā kā demonstrantiem uzbruka bruņotas personas un valdību atbalstoši kārtības sargi, izraisot simtiem cilvēku bojāeju; tā kā simtiem cilvēku, tostarp cilvēktiesību aizstāvji, žurnālisti un advokāti, tika arestēti un aizturēti;
- E. tā kā, lai aplūsinātu demonstrantus un ierobežotu cilvēku vārda brīvību, Ēģiptes valdība spēra bezprecedenta soli, bloķējot internetu; tā kā militārā policija slēgusi tādus plašsaziņas līdzekļus kā *Al Jazeera* un tādus juridisko konsultāciju centrus kā *Hisham Mubarak* Juridiskais centrs;
- F. tā kā sekmēt demokrātijas, cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošanu ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem un mērķiem, un tas veido kopēju pamatu Eiropas un Vidusjūras reģiona attīstībai; tā kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerībā galvenā uzmanība bija pievērsta ekonomiskajām reformām un tā kā šā apstākļa dēļ partnerība nespēja panākt vajadzīgās politiskās un institucionālās reformas; tā kā izrādījās, ka Savienība Vidusjūrai, kas bija paredzēta ES politikas stiprināšanai šajā reģionā, nespēja novērst iedzīvotāju pieaugošo neuzticēšanos un apmierināt viņu pamatvajadzības;
- G. tā kā pēdējo gadu laikā ES un tās dalībvalstis attiecībās ar savām dienvidu kaimiņvalstīm bieži par svarīgākiem tika uzskatīti centieni nodrošināt stabilitāti, mazāk uzmanības veltot demokrātijas vērtībām, sociālajam taisnīgumam un cilvēktiesībām; tā kā asociācijas nolīgumos iekļautās cilvēktiesību klauzulas ir konsekventi jāatbalsta ar mehānismu šo klauzulu īstenošanai; šajā saistībā ņemot vērā regulāro un vajadzīgo kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu;
- H. tā kā Eiropas Parlaments jau atkārtoti ir aicinājis Ēģiptē atcelt ārkārtas stāvokli, kas ir spēkā no 1981. gada, stiprināt demokrātiju un ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības;
- I. tā kā Ēģipte ir viens no galvenajiem ES sadarbības partneriem Tuvajos Austrumos; tā kā ES būtu jāveicina demokrātiskas, pārtikušas un stabilas Ēģiptes izveide, stimulējot un atbalstot šīs valsts atjaunošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- J. tā kā Ēģipte aktīvi un būtiski atbalsta Tuvo Austrumu miera procesu un palestīniešu savstarpējo izlīgumu; tā kā Augstākā militārā padome ir apstiprinājusi Ēģiptes apņemšanos īstenot visus starptautiskos līgumus un konvencijas, kurām tā ir pievienojusies,
1. pauž solidaritāti ar Ēģiptes tautu, apbrīno tās, jo īpaši jaunās paaudzes, drosmi un apņēmību, un pauž stingru atbalstu tās likumīgajiem demokrātiskajiem centieniem;
  2. stingri nosoda, ka pret protestētājiem izmantota vardarbība un pārmērīgs spēks, kā rezultātā daudzi cilvēki gājuši bojā vai guvuši ievainojumus; izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm; pieprasa neatkarīgi izmeklēt incidentus, kuru rezultātā iestājusies nāve, gūti ievainojumi vai apcietināti cilvēki, un pieprasa vaininiekus saukt pie atbildības;
  3. pieprasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus mierīgos demonstrantus un citus pārliecības dēļ ieslodzītos, kā arī Ēģiptes un ārvalstu cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un advokātus; šajā saistībā mudina Ēģiptes varas iestādes nekavējoties darīt zināmu, kur atrodas apcietinātie, un nodrošināt viņiem aizsardzību pret jebkādu spīdzināšanu vai citādu sliktu apiešanos;
  4. uzskata, ka prezidenta *Hosni Mubarak* atkāpšanās ir pavērusi jaunu posmu politiskajā pārejā Ēģiptē; prasa nekavējoties sākt patiesu un atklātu politisko dialogu valstī, pieaicinot visus galvenos politiskos un pilsoniskās sabiedrības dalībniekus, un kura nolūks būtu veikt sagatavošanas darbus ārkārtas stāvokļa atcelšanai, konstitūcijas un vēlēšanu likuma pārskatīšanai, brīvām un godīgām vēlēšanām, demokrātiski ievēlētai civilajai valdībai un patiesas demokrātijas sasniegšanai Ēģiptē;
  5. aicina Ēģiptes bruņotos spēkus, nepieļaujot turpmāku vardarbību, darboties konstruktīvi un sekmēt politisko procesu; ņem vērā Augstākās militārās padomes lēmumus uz laiku atlikt konstitūcijas darbību, atlaist parlamentu, izveidot komiteju, kurā jāiekļauj neatkarīgi locekļi, izdarīt grozījumus konstitūcijas pantos, rīkot tautas nobalsošanu par šiem grozījumiem un organizēt parlamenta un prezidenta vēlēšanas; atkārtoti prasa īstenot demokrātisku procesu, kurā būtu iesaistīti visi politiskie un pilsoniskās sabiedrības dalībnieki, lai panāktu nacionālu vienprātību;
  6. uzsver, cik svarīgi ir nekavējoties Ēģiptē atjaunot visus sakaru tīklus, tostarp internetu, un pilnīgi ievērot informācijas, vārda un biedrošanās brīvību;
  7. pauž stingru atbalstu reformām, kas orientētas uz demokrātiju, tiesiskumu un sociālo taisnīgumu Ēģiptē; atkārtoti aicina atcelt ārkārtas stāvokli; vēlreiz uzsver, cik svarīga Ēģiptē ir laba pārvaldība, cīņa pret korupciju un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, jo īpaši apziņas, reliģiskās pārliecības un domas brīvības, vārda, preses un plašsaziņas līdzekļu brīvības, biedrošanās brīvības ievērošana, kā arī sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības ievērošana, minoritāšu aizsardzība un cīņa pret diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ;
  8. uzsver, cik svarīgi Ēģiptē ir ievērojami paātrināt ekonomiskās, sociālās un politiskās reformas, jo brīvība, ekonomiskā attīstības un augstāks dzīves līmenis ir ļoti nozīmīgi šīs valsts politiskajai un ekonomiskajai stabilitātei;
  9. aicina ES un tās dalībvalstis aktīvi atbalstīt strauju pāreju uz plurālistisku, taisnīgu Ēģipti, kurā valda miers; plašākā kontekstā atbalsta Eiropadomes viedokli, ka ES šajā reģionā būtu pilnībā jāatbalsta pāreja uz demokrātisku pārvaldi, lai izveidotu demokrātisku pārvaldību, plurālismu, sniegtu labākas ekonomiskās labklājības un sociālās integrācijas iespējas un stiprinātu stabilitāti reģionā;
  10. aicina ES, dalībvalstis, politiskās partijas un fondus palīdzēt demokrātiskajiem politiskajiem spēkiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām Ēģiptē pašorganizēties, lai tās varētu visā pilnībā piedalīties pārejā uz demokrātiju; aicina Ēģiptes iestādes nepieļaut, ka koptu kristiešu kopienas cieš pašreizējos notikumos, un nodrošināt, lai visu reliģiju kopienas varētu dzīvot miera apstākļos un brīvi paust savus uzskatus visā valstī;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

11. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, iesaistot Eiropas Parlamentu, veicināt taktiskās grupas izveidi, kas varētu sniegt nepieciešamo atbalstu demokrātiskās pārejas procesā, reaģējot uz demokrātisko pārmaiņu dalībnieku aicinājumiem, jo īpaši saistībā ar brīvām un demokrātiskām vēlēšanām un iestāžu, tostarp neatkarīgu tiesu iestāžu, izveidošanu; aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos atbalstīt šīs demokrātiskās pārmaiņas, nosūtot arī novērotāju misiju gaidāmajām vēlēšanām;

12. atzinīgi vērtē 2011. gada 4. februāra ⁽¹⁾ Padomes Īstenošanas Lēmumu 2011/79/KĀDP un Padomes Regulu (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā, un ar ko tiek iesaldēti aktīvi, kuru īpašnieki vai kontrolētāji ir personas, ko uzskata par atbildīgām attiecībā uz valsts līdzekļu piesavināšanos Tunisijā, vai ar tām saistītas personas, un aicina Padomi tādus pašus pasākumus veikt arī attiecībā uz visām atbildīgajām personām Ēģiptē;

13. uzsver, ka notikumi Ēģiptē un citās šā reģiona valstīs vēlreiz norāda uz nepieciešamību steidzami izstrādāt tālejošākus un iedarbīgākus politikas virzienus un instrumentus, kā arī palielināt tiem paredzēto finansējumu, lai veicinātu un atbalstītu politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas ES dienvidu kaimiņvalstīs; uzsver, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas regulārajā stratēģiskajā pārskatīšanā jāatspoguļo pašreizējie notikumi reģionā un jāpiedāvā jauni labāki veidi, kā apmierināt cilvēku vajadzības un centienus; pieprasa to labāk koordinēt ar citām ES politikas nostādnēm attiecībā uz šīm valstīm;

14. atkārtoti prasa ES pārskatīt demokrātijas un cilvēktiesību atbalsta politiku, lai visos nolīgumos ar trešām valstīm iedibinātu cilvēktiesību klauzulas īstenošanas mehānismu; uzstāj, ka EKP pārskatīšanā par prioritāti jāizvirza tādi kritēriji kā tiesu varas neatkarība, pamatbrīvību, plurālisma un preses brīvības ieviešana un korupcijas apkarošana; šajā sakarā norāda, ka pašreizējie rīcības plāni krasi jāpārstrādā, tajos iekļaujot skaidras prioritātes, ko papildinātu politisko reformu stimuli; aicina Padomi izstrādāt tādu politisko kritēriju kompleksu, kas EKP valstīm jāizpilda, lai tām piešķirtu "īpašu statusu";

15. uzskata, ka izšķirīga nozīme šajā ziņā var būt ES finanšu instrumentiem, kas paredzēti ES ārējai darbībai šajā reģionā, proti, Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentam (EKPI), Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentam (EIDHR) un stabilitātes instrumentam, un pieprasa šos instrumentus pastiprināt, lai šajos ārkārtējos apstākļos tos būtu iespējams efektīvi un konsekventi izmantot; aicina Savienības augsto pārstāvi pilnībā izmantot visus atbilstošos ES ārpolitikas finanšu līdzekļus, tostarp EIDHR; uzsver, ka Eiropas Parlamentam jānodrošina šo finanšu instrumentu demokrātiskā kontrole; uzsver, ka svarīgi ir arī steidzami risināt jautājumu par pārtikas cenu kāpumu un kopumā par nodrošinātību ar pārtiku un lauku attīstību;

16. aicina Savienību Vidusjūrai steidzami apsvērt nesenos notikumus un saistībā ar tiem rīkoties, lai iesniegtu priekšlikumus par labākajiem veidiem, kā veicināt demokrātiju un cilvēktiesības šīs savienības dalībvalstīs un reģionā un par iespējamām reformām nolūkā pastiprināt Savienības Vidusjūrai lomu un padarīt to efektīvāku; aicina Annas Lindas vārdā nosaukto Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu fondu steidzami aktīvi darboties Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu pilsoniskās sabiedrības mobilizēšanā, lai veicinātu pilsonisku nostāju un līdzdalību;

17. atzīst, ka arābu pasaulē un Tuvo Austrumu miera procesā Ēģiptei ir izšķiroša loma un ka liela nozīme ir miera līgumam ar Izraēlu; aicina Ēģipti neatkāpties no aktīvas un konstruktīvas lomas centienos panākt noturīgu mieru Tuvajos Austrumos, īpašu uzmanību pievēršot Izraēlas un Palestīnas konfliktam un palestīniešu savstarpējam izlīgumam, un pieprasa turpināt ievērot Ēģiptes un Izraēlas miera līgumu; atzinīgi vērtē Augstākās militārās padomes paziņojumu, ka Ēģipte apņemas īstenot visus starptautiskos līgumus un konvencijas, kuriem tā ir pievienojusies;

18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Ēģiptes varas iestādēm.

(1) OV L 31, 5.2.2011., 1. lpp. un 40. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas īstenošana

P7_TA(2011)0065

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas īstenošanu

(2012/C 188 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. pantu,
- ņemot vērā jautājumus, uz kuriem jāatbild mutiski, par Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas īstenošanu (O-00014/2011 - B7-0011/2011 un O-00029/2011 - B7-0013/2011),
- ņemot vērā 2010. gada 21. janvāra rezolūciju par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu "Eiropas stratēģija Donavas reģionam" (COM(2010)0715) un tai pievienoto rīcības plānu (SEC(2010)1489),
- ņemot vērā Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam (COM(2009)0248),
- ņemot vērā 2009. gada 18. un 19. jūnija Eiropadomes sanākumi, kurā Komisiju aicināja līdz 2010. gadam izstrādāt Eiropas stratēģiju Donavas reģionam,
- ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par kohēzijas politikas nākotnes reformu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 26. oktobra rezolūciju par iekšējo ūdensceļu transporta veicināšanu: NAIADES, integrēta Eiropas rīcības programma iekšējo ūdensceļu transportam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada oktobra atzinumu "ES stratēģija Donavas reģionam",
- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu "Reģionu komitejas baltā grāmata par daudzlīmeņu pārvaldību" (CdR 89/2009),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par tematu "Makroreģionālā sadarbība: Baltijas jūras stratēģijas izvēšana citos Eiropas makroreģionos" (ECO/251),
- ņemot vērā Padomes darba programmu, ko sagatavoja prezidentvalstis Spānija, Beļģija un Ungārija,
- ņemot vērā Espo, Orhūsas un Bernes konvencijas par vides aizsardzību,
- ņemot vērā Ūdens pamatdirektīvu un Helsinku konvenciju,

⁽¹⁾ OV C 305 E, 11.11.2010., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.

⁽³⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 443. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- ņemot vērā Belgradas konvenciju par kuģošanu Donavā,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Lisabonas līgumā teritoriālā kohēzija ir atzīta par vienu no Eiropas Savienības mērķiem (LES 3. pants);
- B. tā kā makroreģionālo stratēģiju mērķis ir uzlabot pieejamo resursu izmantošanu teritoriālās attīstības jautājumu risināšanai un kopējas problēmas risināt ar vienotu pieeju;
- C. tā kā, lai uzlabotu reģionālās politikas efektivitāti, būtu jāatbalsta un jāattīsta doma par integrētu pieeju, tostarp attiecībā uz makroreģioniem jāizstrādā ES līmeņa stratēģijas;
- D. tā kā Baltijas jūras stratēģija jau ir modelis ES politikas jomu un finansējuma saskaņošanai tādās ģeogrāfiski teritoriālās vienībās kā makroreģioni, kas definēti, pamatojoties uz īpašiem kritērijiem;
- E. tā kā Donavas reģions, kurā ietilpst 14 Eiropas valstis un dzīvo 115 miljoni cilvēku gan ES, gan ārpus tās — Vācija, Austrija, Slovākija, Čehijas Republika, Slovēnija, Ungārija, Rumānija, Bulgārija, Horvātija, Serbija, Bosnija un Hercegovina, Melnkalne, Moldova un Ukraina — ir teritorija, kurā iespējams veidot sinerģiju starp dažādām ES politikas jomām: kohēzijas, transporta, ekonomikas, enerģētikas un vides politiku, kultūras, izglītības, lauksaimniecības, zivsaimniecības, kā arī paplašināšanās un kaimiņattiecību politiku;
- F. tā kā Donavas reģionam paredzētajā ES stratēģijā tādēļ būtu jāietver un jākoordinē ekonomiskie, vides, sociālie un kultūras aspekti;
- G. tā kā šī stratēģijai vajadzētu dot būtisku ieguldījumu daudzlīmeņu pārvaldības uzlabošanā un Donavas reģionā strādājošo partneru un pilsoniskās sabiedrības piesaistīšanā, kā arī nodrošināt labklājību, ilgtspējīgu attīstību, darba vietu izveidi un drošību reģionā;
- H. tā kā Donavas reģionam ir nozīmīga vēsturiska loma Eiropas rietumu un austrumu savienošanā;
- I. tā kā pēc vairākām ES paplašināšanās kārtām Donava ir gandrīz kļuvusi par Eiropas Savienības iekšējo ūdensceļu un Donavas reģions varētu būtiski palīdzēt atspoguļot kopš šīm paplašināšanās kārtām notikušās pārmaiņas;
- J. tā kā Donavas reģions ir iekšēji cieši saistīts makroreģions ar neviendabīgu ekonomisko potenciālu;
- K. tā kā Donavas reģiona ekonomiskā attīstība būtiski vairoš šā makroreģiona ekonomisko labklājību un veicinās nodarbinātību;
- L. tā kā, uzskatot Donavas reģionu par vienotu makroreģionu, būtu vieglāk pārvarēt ekonomiskās darbības rezultātu reģionālās atšķirības un atbalstīt integrētu attīstību;
- M. tā kā Donavas delta un Budapešta, tostarp Donavas krasti, kopš 1991. gada ir UNESCO pasaules kultūras mantojuma objekts un Donavas reģionā ir vairākas īpaši aizsargājamas teritorijas un īpaši saglabājamas dabas teritorijas, kas iekļautas *Natura 2000* tīklā; tā kā Donavā un tās deltā ir unikāla un trausla ekosistēma, kurā sastopamas retas augu sugas, ko apdraud piesārņojums,

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir apstiprinājusi stratēģiju Donavas reģionam, un atbalsta tai pievienoto rīcības plānu, kur galvenā uzmanība ir pievērsta četriem pīlāriem (nodrošināt sakarus Donavas reģionā, aizsargāt vidi, nodrošināt Donavas reģiona labklājību un nostiprināt Donavas reģionu) un tādām Donavas reģiona vajadzībām kā mobilitātes pilnveidošana, energoapgādes drošība, vides aizsardzība, sociālā un ekonomiskā attīstība, drošība un civilā aizsardzība;
2. atgādina, ka Eiropas Parlaments kopš 2008. gada prasa pieņemt šo stratēģiju un aicina Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsti Ungāriju un Eiropadomi tās jūnija sanāksmē apstiprināt ES stratēģiju Donavas reģionam un iespējami drīz sākt tās īstenošanu;
3. īpaši atzinīgi vērtē to, ka stratēģija tapusi, plaši apspriežoties ar ieinteresētajām personām, tostarp ar valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm, kā arī ar akadēmiskajām aprindām, uzņēmēju aprindām un nevalstiskajām organizācijām, uzsverot, ka tas ir nozīmīgs priekšnoteikums stratēģijas panākumiem; šajā sakarā aicina reģionā izveidot pilsoniskās sabiedrības forumu, kurā būtu apvienoti gan publiskā, gan privātā sektora dalībnieki, paverot tiem iespēju iesaistīties makroreģionālu stratēģiju izstrādē;
4. uzskata, ka stratēģijas teritoriālās dimensijas rezultātā tiks konkrēti attīstīta ideja par teritoriālo kohēziju, kurai Lisabonas līgumā ir piešķirta tāda pati nozīme kā ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai, un, ņemot to vērā, aicina Komisiju iesaistīties aktīvā dialogā par ES makroreģionālās politikas lomu un ietekmi pēc 2013. gada;
5. uzsver, ka par galveno pievienoto vērtību, ko rada ES makroreģionālās stratēģijas, tiek uzskatīta daudzlīmeņu sadarbība, koordinācija un stratēģisko investīciju uzlabošana, izmantojot pieejamo finansējumu, nevis piešķirot papildu līdzekļus; uzsver Zviedrijas prezidentūras secinājumus attiecībā uz to, ka nav jāveido jaunas iestādes, nav jāpieņem jauni tiesību akti un nav jāpiešķir jauni budžeta līdzekļi;
6. lai stratēģijai nodrošinātu maksimālu atbalstu, aicina dalībvalstis un reģionus izmantot 2007.–2013. gadā pieejamos struktūrfondus, jo īpaši darbvieta radīšanas un ekonomikas izaugsmes veicināšanai teritorijās, kuras ekonomikas krīze ietekmējusi visvairāk, un vienlaikus ieteic pamatotos gadījumos veidot rezerves izmaiņām pašreizējā plānošanas perioda darbības programmās; uzsver, ka, izmantojot reģionu īpatnības, varētu daudz efektīvāk izmantot struktūrfondus un radīt pievienoto vērtību reģionālā līmenī; uzsver, ka makroreģionālo projektu finansēšanai var izmantot arī neizmantotos finanšu līdzekļus;
7. uzskata, ka Eiropas Savienības paplašināšanās, kā arī galvenie starptautiska līmeņa uzdevumi, piemēram, saistībā ar ekonomikas krīzi, draudiem videi, ilgtspējīgu transportu, energosavienojumiem, resursu ilgtspējību, ūdensresursu ekoloģisku izmantošanu, liecina, ka atsevišķo valstu savstarpējā atkarība arvien aug, ka segmentēta pieeja vairs nav piemērota un ka šajā sakarā makroreģionu veidošana paver iespējas jaunai, efektīvākai sadarbībai, kas integrēti un koordinēti veicinātu ilgtspējīgu attīstību plašākā reģionālā līmenī un efektīvāk izmantotu Donavas reģiona milzīgo attīstības potenciālu un novērstu dabas katastrofas;
8. uzsver, ka tādēļ šī stratēģija būtu jāaplūko kontekstā ar kohēzijas politikas mērķiem, it īpaši teritoriālo sadarbību (3. mērķis), un tās pamatā jābūt integrētai, starpnozaru un teritoriālai pieejai, orientējoties uz labāku politikas koordinēšanu starp dažādiem attiecīgās teritorijas pārvaldības līmeņiem, galveno uzmanību pievēršot būtiskajiem jautājumiem;
9. uzsver, ka Donavas stratēģija atbilst stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, nodrošinot tās atbilstību Eiropas attīstības tendencēm un ES saistībām attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi;
10. uzsverot stratēģijas integrējošo un vienojošo raksturu, pauž pārliecību, ka, ja dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes sniegs Donavas stratēģijai spēcīgu politisko atbalstu, tā varētu sniegt ievērojamu ieguldījumu Eiropas agrākā sadalījuma pārvarēšanai un tādējādi ES integrācijas mērķa sasniegšanai un pēc nesējamiem ekonomikas un finanšu krīzes gadiem varētu būtiski sekmēt Eiropas atveseļošanās stratēģijas vispārējos panākumus un efektivitāti, atjaunojot ilgtspējīgu izaugsmi vietējā, reģionālā, dalībvalstu, pārnacionālā un Eiropas līmenī ne vien Viduseiropā un Dienvidaustrumeiropā, bet arī daudz plašākā ģeogrāfiskā kontekstā;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

11. norāda, ka pasaules finanšu un ekonomikas krīze ir dziļi ietekmējusi visas reģiona valstis, jo īpaši Donavas krastos esošās valstis; aicina visas ieinteresētās personas krīzes dēļ nemazināt apņemšanos īstenot Donavas reģionam paredzēto ES stratēģiju;
12. uzsver, ka Donavas reģions ir Eiropas vārti uz Rietumbalkāniem, tādēļ Eiropas stratēģija Donavas reģionam ne vien sekmē labākas kaimiņattiecības Viduseiropā un Dienvidaustrumeiropā, bet arī sniedz būtisku pievienoto vērtību ES Austrumeiropas politikai, tādējādi visai Savienībai paverot lielisku iespēju nostiprināt politisko un ekonomisko sadarbību ar Balkāniem un attiecīgi sekmēt, ka šajā reģionā izvērsas un nostiprinās Eiropas integrācijas process;
13. uzsver, ka Donavas stratēģija un dažādi no tās izrietošie pārrobežu sadarbības veidi viegli varētu kļūt par faktoru, kas veicina ekonomisko, sociālo un teritoriālo attīstību, sekmē labklājību, uzlabo dzīves kvalitāti, rosina vietējus un reģionālus centienus, tostarp attiecībā uz attīstības vajadzībām, un palīdz veidot spēcīgas pārrobežu saiknes, tostarp mazos projektos (personisku kontaktu veidošanas programmās) tādās dažādās jomās kā kultūra, izglītība, nodarbinātība, vides aizsardzība, rūpniecisko piegāžu ķēdes, pašvaldību sadarbības projekti un starptautiskas transporta modernizēšanas iniciatīvas;
14. uzskata, ka liela mēroga stratēģiju, piemēram, makroreģionālu stratēģiju izstrādei kopumā vajadzētu veicināt vietējā un reģionālā līmeņa lomas palielināšanu ES politikas īstenošanā;
15. uzsver, ka jaunajai makroreģionālajai sadarbības sistēmai ir jānodrošina, lai perifēro reģionu nelabvēlīgie dabas apstākļi tiktu pārveidoti par priekšrocībām un iespējām un lai tiktu stimulēta šo reģionu attīstība;
16. uzsver, ka, lai rastu risinājumus kopīgām problēmām, efektīvi izraudzītos un īstenotu konkrētos projektus un panāktu labu pārvaldības mehānismu, visos lēmējdarbības posmos (lēmumu sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā) reģionu un pašvaldību līmenī ir jāiesaista attiecīgās reģionālās un vietējās ieinteresētās personas, piemēram, Donavas pilsētu un reģionu padome un Donavas reģiona pilsoniskā sabiedrība; mudina valdības atbalstīt un atvieglot pasākumus, kas dod iespēju aktīvi iesaistīties NVO, arodapvienībām un pilsoniskajai sabiedrībai, pienācīgi ņemot vērā arī sieviešu organizācijas un minoritāšu grupas;
17. šajā sakarā iesaka vairāk iesaistīt vietējās pašvaldības, izveidojot vērienīgākus un mērķtiecīgākus komunikatīvus un konsultatīvus instrumentus, tostarp izmantojot vietējos plašsaziņas līdzekļus (vietējo televīziju, radio, iespiestus un elektroniskus laikrakstus); ierosina ES stratēģijai Donavas reģionam izveidot īpašu tīmekļa portālu, kas darbotos kā pieredzes apmaiņas forums par centrālās valdības, pašvaldību, NVO un citu Donavas reģionā aktīvu organizāciju pasākumiem un turpmākiem projektiem;
18. atgādina Baltijas jūras stratēģijas īstenošanā gūto pieredzi, ka jānodrošina lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamība, tostarp attiecībā uz ES finansējuma piešķiršanu;
19. atbalsta politisku apņemšanos vairojot iedzīvotāju un ieinteresēto personu uzticēšanos politiskajām institūcijām un pašvaldībām;
20. uzskata, ka Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas sekmīga īstenošana ir atkarīga no pašvaldību prasmes, iespējām un sagatavotības ietekmēt reģionālos darba tirgus ar projektu iniciatīvām, kas vairotu vietējo pieprasījumu pēc darbaspēka, veidotu pamatu gudrai un videi draudzīgai izaugsmei un uzlabotu sadarbību starp dažādu dalībvalstu pierobežas apgabaliem; vērš uzmanību uz to, ka ekonomiskā attīstība un inovāciju ieviešana Donavas reģionā notiek nelīdzsvaroti un ka potenciāls jāpalielina visās teritorijās, tostarp augsti attīstītājās, jo tās var sekmēt mazāk attīstīto reģionu attīstību; norāda, ka ir jāatbalsta jauni reģioni, kuriem piemīt attīstības un inovāciju potenciāls, un ir jāizmanto pievienotā vērtība, ko sniedz Baltijas jūras stratēģija un ES stratēģija Donavas reģionam;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

21. aicina attīstīt enerģētikas infrastruktūru, energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju izmantošanu, lai izveidotu integrētu un labi funkcionējošu enerģijas tirgu;

22. ņem vērā vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes, kas liecina, ka klimata pārmaiņu sekas īpaši ietekmēs Eiropas dienvidu reģionus, tostarp dalībvalstis Eiropas dienvidaustrumos; ir pārliecināts, ka Donavas stratēģijai šajā ziņā ir svarīga nozīme un ka tā jāizstrādā ar mērķi Donavas reģionā mazināt ar klimata pārmaiņām saistītās negatīvās sekas, ņemot vērā upju tīkla sarežģīto lomu un raksturu (ūdensapgāde, ekoloģiskie aspekti, transporta infrastruktūra, irigācija un lauksaimniecība, aizsargātā fauna un flora utt.);

23. norāda, ka no ekoloģiskā viedokļa Viduseiropa un Dienvidaustrumeiropa ir viena no bagātīgākajām, bet vienlaikus arī viena no trauslākajām Eiropas teritorijām, kam raksturīga ekoloģiski sarežģīta un ļoti vērtīga ekosistēma, kurai tādēļ vajadzīga augsta līmeņa aizsardzība; atzinīgi vērtē Eiropas stratēģijas Donavas reģionam mērķi radīt dzīvei piemērotu, ilgtspējīgu un vienlaikus attīstītu un pārtikušu Donavas reģionu, pārvaldot tādas vides riskus kā plūdi un rūpnieciskais piesārņojums, saglabājot ūdens rezervju kvalitāti un kvantitāti un gādājot par to ilgtspējīgu izmantošanu, nosargājot bioloģisko daudzveidību, ainavas un gaisa un augšņu kvalitāti; uzsver, ka vides aizsardzība Donavas baseinā ir nozīmīgs faktors, kam būtu jāstimulē atbildīga lauksaimniecības un lauku attīstība šajā reģionā; prasa uzlabot ekoloģisko stāvokli Donavā un veikt pasākumus, kuri samazinātu piesārņojumu un novērstu naftas un citu toksisku un kaitīgu vielu turpmāku ieplūdināšanu; uzsver, ka labs ekoloģiskais stāvoklis Donavā ir priekšnoteikums visai cilvēka darbībai šīs upes tuvumā, un iesaka īpašu uzmanību pievērst uzdevumiem vides jomā;

24. ir pārliecināts, ka Donavas reģiona unikālā trausluma un jutības dēļ vispiemērotākie ir pasākumi, kuru mērķis ir saglabāt Donavas baseina dabisko spēju aizturēt plūdus un novērst plūdu atkārtosanos; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai ES nauda tiktu izlietota projektiem, kas atbilst tādiem ES tiesību aktiem vides jomā;

25. norāda, ka Donavas reģiona valstis ir ekonomiski atkarīgas cita no citas, un uzsver, ka ir svarīgi ieguldīt IKT, mazo un vidējo uzņēmumu un to pētniecības nodaļu attīstībā un veicināt inovāciju, uzņēmējdarbību un uz zināšanām balstītu ekonomiku, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un efektīvu attīstību;

26. uzsver, ka gudra ekonomiskā attīstība un ieguldījumi ir ļoti daudzsoļas ekonomiskās izaugsmes jomas un ka zaļās tehnoloģijas un ekoloģiska modernizācija, piemēram, uzlabota energoefektivitāte, atjaunojamās enerģijas izmantošana un atkritumu apsaimniekošana var dot ieguldījumu reģiona ilgtspējīgā attīstībā un mazināt saimnieciskās darbības negatīvo ietekmi uz vidi;

27. atzīst Donavas stratēģijas lielo nozīmi zaļās ekonomikas, zaļo inovāciju un plašākā nozīmē tādas pētniecības un jauninājumu sekmēšanā, kas orientēta uz to, lai rastos jauna, konkurētspējīga ekonomika ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni un lai pārrobežu rūpnieciskās sadarbības projektu izstrādē vairāk tiktu izmantota videi saudzīga pieeja; mudina piekrastes valstis īpašu prioritāti piešķirt kopīgu hidroloģisko un ūdens kvalitātes pārbaudes iekārtu izveidei, jo bez tām nevar sekmīgi īstenot daudzu uzņēmējdarbības projektus;

28. uzsver, ka ir svarīgi reģionā veicināt ilgtspējīgu tūrismu, ņemot vērā gandrīz visas Donavas garumā izveidotā veloceļa ekonomisko potenciālu, un izveidot Donavas reģionu par Eiropas tūrisma galamērķi, kā arī izveidot Donavas reģionam Eiropas zīmolu;

29. atbalsta uzņēmējdarbības attīstības tīklu un nevalstisku arodorganizāciju veidošanu, kuras var koordinēt un sekmēt turpmākas attīstības iespējas un sadarbību starp uzņēmumiem, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, pētniecības iestādēm, universitātēm un publiskām iestādēm, lai uzlabotu uz zināšanām balstītu reģionālu inovāciju kopu potenciālu un reģionālo konkurētspēju;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

30. uzsver, ka reģiona transporta sistēmas plānošanā, pilnībā ievērojot visus attiecīgos ES *acquis* elementus, visi transporta veidi būtu jāpielāgo ES standartiem un par prioritāti attiecīgos gadījumos jāizvirza tādi videi saudzīgi transporta veidi kā pārvadājumi pa dzelzceļu vai iekšējiem ūdensceļiem;
31. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot Donavas reģiona infrastruktūru un ekonomiskos rādītājus un ātri un vides aspektā ilgtspējīgi pabeigt ar Donavas reģionu saistīto *TEN-T* projektu īstenošanu; ņemot vērā *TEN-T* vadlīniju pārskatīšanu, aicina Komisiju un dalībvalstis ievērot vajadzību attīstīt transporta sistēmas Donavas reģionā;
32. uzsver trīs svarīgus infrastruktūras attīstīšanas līmeņus, kur Donavas stratēģijas koordinētā pieeja varētu veicināt sinerģiju — (i) multimodālais koridors gar Donavu (*TEN-T* 18. prioritārais projekts), (ii) savienojumi starp Donavas multimodālo koridoru un kaimiņos esošajām dalībvalstīm (ar Donavas reģionu saistītie *TEN-T* prioritārie projekti) un (iii) robežšķērsošanas sastrēgumu novēršana *TEN-T*, valstu un reģionālajos tīklos;
33. uzsver, ka Starptautiskās Donavas upes aizsardzības komisijas, Donavas Komisijas un Starptautiskās Savas upes baseina komisijas izstrādātajā “Kopējā paziņojumā par iekšzemes kuģniecību Donavas baseinā un vides aizsardzību” tehniskiem plānotajiem un citām ūdensceļu attīstības plānošanas procesā ieinteresētām personām piedāvāti vispārīgi ieteikumi par ūdensceļu infrastruktūras projektiem un ka šajās vadlīnijās ir prasīts, lai integrēta plānošanas grupa izvērtētu vajadzības un iekļautu pēc iespējas vairākus visām pusēm izdevīgus pasākumus, kas uzlabotu gan kuģošanu, gan ekoloģisko stāvokli; iesaka Komisijai ievērot šā kopējā paziņojuma norādījumus;
34. uzskata, ka, ievērojot efektīvas vairākveidu pārvadājumu kombinēšanas un inovāciju principu, uzlabotas iekšējās ostas un loģistika, iekšzemes navigācija un dzelzceļa transports kopumā sniedz ievērojamu ekonomiskās attīstības potenciālu arī ES kaimiņvalstīm Donavas reģionā un varētu palīdzēt samazināt transporta sastrēgumus;
35. norāda, ka Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai vajadzētu veicināt tīru un efektīvu kuģu izstrādi, īpašu uzmanību pievēršot informācijas un komunikācijas tehnoloģijām un kuģu dizainam, ekoeftektivitātei un aprīkojumam;
36. uzsver, ka ar Mainas-Donavas kanālu savienotā Reina un Donava 3 500 km garumā nepastarpināti savieno vienpadsmit valstis no Ziemeļjūras līdz pat Melnajai jūrai un ka Donavas reģionam paredzētā ES stratēģija ir jāpaplašina Melnās jūras reģiona virzienā; norāda, ka Donavas reģiona ilgtspējīga attīstība vēl vairāk pastiprinās Melnās jūras reģiona ģeostratēģisko nozīmi;
37. atbalsta Donavas kultūrvides stiprināšanu ar kultūrdialoga veicināšanu, atbalstu universitāšu apmaiņas programmām un jaunatnes projektiem, kuru pamatā būtu starptautiska sadarbība, ilgtspējīga tūrisma veicināšana un vēsturiskā un arhitektoniskā mantojuma aizsargāšana;
38. uzsver, ka ir būtiski vajadzīga sadarbība kultūras projektos, kuru mērķis ir atbalstīt starpkultūru dialogu un Donavas reģiona valstu savstarpējo sapratni; šajā sakarā uzsver, ka ir jāveido starptautiski tīkli, tajos ar kultūras un izglītības pasākumu palīdzību aktīvi iesaistot jauniešus;
39. mudina piešķirt vairāk resursu projektiem un projektu tīkliem, kas paredzēti mazaizsargātām iedzīvotāju grupām, it īpaši romiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

40. uzsver, ka ir vajadzīga koordinēta pieeja, kuras nolūks būtu efektīvāka visu pieejamo ES fondu izmantošana Donavas reģiona valstīs, lai stratēģijas mērķus varētu izpildīt iespējami lielā mērā; uzsver, ka ir vajadzīga arī lielāka elastība, kas dotu iespēju ar Donavas stratēģiju saistītus projektus izstrādāt līdzšinējās darbības programmās;

41. mudina gaidāmajā struktūrfondu pamatregulā, pamatojoties uz teritoriālās sadarbības noteikumiem, iestrādāt konkrētas normas, kas būtu skaidri saprotamas, ņemtu vērā administratīvās kultūras atšķirības un saņēmējiem neuzliktu papildu administratīvo slogu, lai tādējādi stiprinātu valstu un reģionu sadarbību un attīstītu turpmākas kopīgas rīcības stratēģijas, ar kuru palīdzību reģionu varētu padarīt pievilcīgāku Eiropas un starptautiskā līmenī un kuras vēlāk varētu kalpot par pārrobežu un transnacionālas sadarbības paraugu;

42. vērs uzmanību uz pastāvošo sagatavošanas darbību "Kā labākas un efektīvākas koordinācijas aspektā definēt ES Donavas reģiona pārvaldības modeli" un aicina Komisiju un dalībvalstis pareizi izmantot šo budžetu tādu pasākumu finansēšanai, kas būtu saistīti ar ES Donavas reģiona stratēģijas attīstībai un īstenošanai nepieciešamā pārvaldības modeļa noteikšanu; uzsver, ka ir svarīgi ES Donavas reģiona stratēģijas pasākumu un projektu īstenošanai sniegt nepieciešamo tehnisko palīdzību; uzskata, ka stratēģijas finansējuma plānošanā ir vairāk jāatzīst un jāņem vērā tehniskās palīdzības izmaksas un ka partneriem jāpiešķir palīdzībai atvēlētās summas, ja tās paredzēts izmantot makroreģionālā līmenī saskaņotiem mērķiem un pasākumiem;

43. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Komisija 2011. gada 3. februārī paziņoja ES stratēģijas Donavas reģionam prioritāro jomu koordinatorus; uzskata, ka turpmāk valstīm un reģioniem, kas uzņemas vadošo lomu īstenošanas prioritārajās jomās, ir jāvada stratēģijas īstenošana, vienojoties par darba programmu, apzinot finansējuma avotus, stiprinot attiecīgā apgabala valstu un reģionu sadarbību un uzsākot pašas steidzamākās darbības, kas palīdzētu pilnībā izmantot Donavas reģiona ekonomisko potenciālu, un šajā jomā jo īpaši jāievēro pamatprojektu īstenošanas termiņi;

44. aicina Komisiju saistībā ar vajadzīgo vidusposma analīzi par ES Donavas reģiona stratēģijas īstenošanu sagatavot konkrētus projektu vērtēšanas instrumentus un kritērijus, kuru pamatā būtu rādītāji, kas ļauj veikt salīdzināšanu;

45. aicina Komisiju analizēt pirmos rezultātus un pieredzi saistībā ar ES Donavas reģiona stratēģijas īstenošanu, kas kopā ar ES Baltijas jūras stratēģijas mācībām palīdzēs iezīmēt iespējamus makroreģionālu stratēģiju finansēšanas avotus un metodes;

46. aicina Komisiju regulāri informēt Eiropas Parlamentu un ar to apspriesties par Donavas reģionam paredzētās ES stratēģijas īstenošanu un atjaunināšanu, kā arī par ES finansētiem projektiem saistībā ar Donavas reģionu;

47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un citām attiecīgajām iestādēm.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Tiesiskums Krievijā

P7_TA(2011)0066

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par tiesiskumu Krievijā

(2012/C 188 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Krieviju, kā arī ES un Krievijas attiecībām, it īpaši 2009. gada 17. septembra rezolūciju par cilvēktiesību aktivistu slepkavībām Krievijā ⁽¹⁾, 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumiem (2010. gada 31. maijs –1. jūnijs) ⁽²⁾ un 2010. gada 21. oktobra rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Ziemeļkaukāzā (Krievijas Federācija) un Oļega Orlova kriminālvajāšanu ⁽³⁾,
  - ņemot vērā spēkā esošo Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN) starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, un pašlaik notiekošās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu,
  - ņemot vērā 2010. gada decembrī pieņemto 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē — ar īpašu norādi uz S. Magnitska lietu,
  - ņemot vērā ES un Krievijas apspriedes par cilvēktiesību jautājumiem,
  - ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, ANO Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem un ANO Deklarāciju par personu, grupu un sabiedrības iestāžu tiesībām un pienākumu veicināt un aizsargāt vispārēji atzītas cilvēktiesības un pamatbrīvības,
  - ņemot vērā Modernizācijas partnerību, ko uzsāka ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē 2010. gada maijā Rostovā pie Donas, un Krievijas vadošo amatpersonu apņemšanos nodrošināt tiesiskuma ieviešanu kā pamatu Krievijas modernizācijai,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība turpina pildīt apņemšanos padziļināt un uzlabot attiecības ar Krieviju saskaņā ar principiem, kas iekļauti Modernizācijas partnerībā, kuras pamatā ir saistības ievērot demokrātiskos principus, pamattiesības un cilvēktiesības, kā arī tiesiskumu;
- B. tā kā, būdama Eiropas Padomes, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) dalībvalsts un ANO deklarāciju parakstītājvalsts, Krievija ir uzņēmusies saistības aizsargāt un veicināt cilvēktiesības, pamatbrīvības un tiesiskumu;
- C. tā kā pēdējo triju gadu laikā vairāki tiesas procesi un prāvas lika apšaubīt Krievijas Federācijas tiesībsargājošo iestāžu neatkarību un objektivitāti;
- D. tā kā starptautiskā sabiedrība, tostarp ES, ir paudusi kritiku par Mihaila Hodorkovska un Platona Ļebedeva otrreizējo notiesāšanu 2010. gada 30. decembrī notikušajā tiesas prāvā par “Jukos” aktīviem;

⁽¹⁾ OV C 224 E, 17.9.2009., 27. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0234.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0390.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- E. tā kā 2010. gada 31. decembrī Maskavā pēc opozīcijas demonstrācijas tika arestēts Boriss Ņemcovs un aptuveni 70 citas personas;
- F. tā kā neatkarīgie žurnālisti, pilsoniskās sabiedrības aktīvisti, advokāti un cilvēktiesību aizstāvji bieži cieš no draudiem un vardarbības aktiem; tā kā pret ekstrēmismu vērstie tiesību akti un jauno noteikumu likumā par Federālās drošības dienestu (FDD) ir neskaidri un tādēļ tos bieži izmanto, lai vajātu NVO, reliģiskās minoritātes un plašsaziņas līdzekļus;
- G. tā kā Krievijas iestādes vēl nav atrisinājušas žurnālistu Annas Poļitkovskas, Natālijas Estemirovas un Anastasijas Baburovas lietas un advokāta Sergeja Magnitska slepkavības lietu;
- H. tā kā Krievijas prezidents D. Medvedevs ir vairākkārt solījis atjaunot tiesiskumu, apliecinot uzdevumu radīt pilnīgi neatkarīgu mūsdienīgu tiesu, kas atbilstu valsts ekonomiskās attīstības līmenim,
1. vēlreiz apliecina savu pārliecību, ka Krievija joprojām Eiropas Savienībai ir svarīgs partneris noturīgas sadarbības veidošanā, kuras pamatā ir demokrātija un tiesiskums;
  2. stingri nosoda teroristu uzbrukumu Maskavas Domodedovas lidostā un izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm, un pauž solidaritāti ar tiem, kas šajā uzbrukumā tika ievainoti; uzsver, ka Krievijas varas iestādēm uz šo uzbrukumu jāreaģē likumīgā un apdomīgā veidā un jāļauj valsts tiesu sistēmai brīvi un neatkarīgi strādāt, lai sauktu pie atbildības un sodītu atbildīgos par uzbrukumu;
  3. pauž bažas par saņemtajiem ziņojumiem par politiski motivētām prāvām, negodīgiem tiesas procesiem un tādu nopietnu noziegumu kā nogalināšana, vajāšana un cita veida vardarbība neizmeklēšanu; mudina Krievijas tiesu un tiesībsardzības iestādes veikt savus pienākumus efektīvi, objektīvi un neatkarīgi, lai vainīgie tiktu tiesāti;
  4. pauž nopietnas bažas par verdiktu nesen notikušajā prāvā pret Mihailu Hodorkovski un Platonu Lebedevu un viņu notiesāšanā; uzsver, ka ir izvirzīti nopietni juridiski jautājumi par šo un iepriekšējām prāvām pret šīm abām personām, un aicina veikt neatkarīgu tiesas pārbaudi saistībā ar vēl nepabeigto apelācijas procesu pret šo verdiktu; mudina Krievijas iestādes darīt visu iespējamo, lai uzlabotu tiesu sistēmu atbilstoši prezidenta D. Medvedeva solījumiem uzlabot tiesiskumu un pārredzamību;
  5. mudina Krievijas Federācijas ombudu uzdot pārbaudīt spriedumus un notiekošo tiesvedību pret Eiropas Parlamenta Saharova balvas par domas brīvību laureātu Oļegu Orlovu; atgādina, ka nav veikta efektīva izmeklēšana par "Memoriāla" vadītājas Čečenijā Natālijas Estemirovas slepkavību;
  6. nosoda to, ka regulāri tiek izklīdinātas miermīlīgas manifestācijas, kas saistībā ar Krievijas Konstitūcijas 31. pantu tiek rīkotas katra otrā mēneša pēdējā dienā, un to, ka atkārtoti tiek apcietināti opozīcijas pārstāvji, kā tas ir bijis Borisa Ņemcova gadījumā;
  7. mudina Padomes un Komisijas priekšsēdētājus, kā arī Savienības augsto pārstāvi rūpīgi sekot šīs lietas turpmākajai norisei un izvirzīt šos jautājumus dažādos forumos un tikšanās reizēs ar Krieviju, jo sevišķi gadījumā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē;
  8. aicina Padomi un augsto pārstāvi atcerēties par plašo pienācīgu pasākumu klāstu, ko var izmantot, saskaroties ar sistemātiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem un tiesiskuma neievērošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

9. aicina ES un Krieviju aktīvāk risināt sarunas par jaunu saistošu un visaptverošu PSN un atkārtoti pauž stingru atbalstu attiecībā uz plašu vienošanos, kas ietver jautājumus par demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesībām un pamattiesībām; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt efektīvu tiesu sistēmas darbību un pastiprināt cīņu pret korupciju;
10. pauž bažas par cilvēktiesību, tostarp tiesību uz miermīlīgu pulcēšanos, pārkāpumu skaita ievērojamu palielināšanos Krievijā un uzsver, cik svarīgi ir ES un Krievijas apspriežu par cilvēktiesību jautājumiem ietvaros turpināt dialogu par cilvēktiesībām, īpašu uzmanību veltot Krievijas varas iestāžu veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu cilvēktiesību aizstāvju drošību;
11. uzsver, ka cilvēktiesību un tiesiskuma pilnīga ievērošana uzlabos Krievijas tēlu un uzticamību pasaulē un jo īpaši tās attiecības ar Eiropas Savienību, kuras ir svarīgas un kurām būtu jāpārņem stratēģiskā partnerībā, ņemot vērā abu pušu savstarpējo atkarību un daudzas kopējas intereses, jo īpaši attiecībā uz sadarbību politikas, drošības, ekonomikas un enerģētikas jomā, kā arī attiecībā uz demokrātisko principu un procesu, tiesiskuma un cilvēka pamattiesību ievērošanu;
12. aicina Komisiju steidzami iesniegt Parlamentam vērtējumu par to, vai pret "Jukos" un tā vadītājiem pieņemtie tiesas pasākumi ir savienojami ar prasībām, kas Krievijai izvirzītas, lai tā varētu kļūt par pilntiesīgu PTO dalībvalsti;
13. norāda, ka Krievija kā Eiropas Padomes dalībvalsts ir apņēmusies pilnībā ievērot Eiropas standartus attiecībā uz demokrātiju, pamattiesībām un cilvēktiesībām un tiesiskumu; šajā saistībā aicina Krievijas varas iestādes pildīt visus Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus un īstenot pasākumus, lai izlabotu pārkāpumus atsevišķās lietās, tostarp nodrošinot, ka tiek veikta efektīva izmeklēšana un pārkāpuma izdarītāji tiek saukti pie atbildības, kā arī pieņemt vispārējus spriedumu īstenošanas pasākumus, tostarp politikas un tiesību aktu grozījumus, lai nepieļautu līdzīgu pārkāpumu turpmāku atkārtošanos;
14. atkārtoti aicina pastiprināt apspriedes par cilvēktiesību jautājumiem, lai tās kļūtu efektīvākas un vairāk vērstas uz rezultātu, kurās piedalītos pārstāvji no Krievijas Tieslietu ministrijas, Iekšlietu ministrijas un Ārlietu ministrijas un kuras tiktu rīkotas gan Briselē, gan Maskavā, un visos apspriežu līmeņos pilnībā iesaistīt Eiropas Parlamentu; atgādina augstajai pārstāvei par Parlamenta budžeta lēmumu izveidot pilsoniskās sabiedrības forumu;
15. aicina Padomi un Komisiju piedāvāt Krievijai praktisku palīdzību un ekspertu konsultācijas, lai tā varētu stiprināt tiesu un tiesībsardzības iestāžu neatkarību, kā arī uzlabot tiesu sistēmas spēju izturēt politisko un ekonomisko spiedienu; uzsver Eiropas Savienības vēlmi sniegt ieguldījumu šādas tiesu sistēmas atbalsta programmas izveidē un tiesībsardzības iestāžu darbinieku, prokuroru un tiesnešu izglītībā un apmācībā jo īpaši cilvēktiesību jomā;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Pasaules Bankas stratēģija enerģijas jomā

P7_TA(2011)0067

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Pasaules Bankas enerģētikas stratēģiju jaunattīstības valstīm

(2012/C 188 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 18. maija rezolūciju par ES attīstības politikas saskaņotību un jēdzienu “oficiāla attīstības palīdzība plus” ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 13. marta rezolūciju par Pasaules Energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, ko Parlaments pieņēma 2008. gada 17. decembrī,
  - ņemot vērā 2004. gada 1. aprīļa rezolūciju par Pasaules Bankas pasūtīto ieguves rūpniecības nozaru darbības pārskatu ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada Pasaules attīstības ziņojumu “Attīstība un klimata pārmaiņas”,
  - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā modernu enerģētikas jomas pakalpojumu pieejamība ir priekšnoteikums nabadzības novēršanai un ekonomikas attīstībai un tā kā tiesības izmantot enerģiju nozīmē to, ka energoapgādes pakalpojumiem jābūt uzticamiem, par pieņemamu cenu, jo īpaši nabadzīgākajiem iedzīvotājiem, un visur vienādi pieejamiem, lai novērstu atšķirības starp pilsētu un lauku teritorijām;
- B. tā kā patlaban elektrība nav pieejama aptuveni 1,5 miljardiem cilvēku, no kuriem 80 % dzīvo Subsahāras Āfrikā un Dienvidāzijā, galvenokārt lauku apvidos, un tā kā gandrīz 2,4 miljardi cilvēku ēdiena gatavošanai un apkurei joprojām izmanto tradicionālos biomasas kurināmā veidus, kuri izraisa nopietnas veselības problēmas un katru gadu 1,9 miljonu iedzīvotāju nāvi iekštelpu piesārņojuma dēļ, kā arī kaitējumu videi neilgtspējīgas dabas resursu izmantošanas dēļ ⁽⁴⁾;
- C. tā kā parastās lauku apvidu elektrifikācijas programmas, ko finansē Pasaules Banka, kopumā nav sasniegušas lauku apvidu nabadzīgos iedzīvotājus un tā kā ilgtspējīgas ārpustikla tehnoloģijas var būt īpaši piemērotas elektrības nodrošināšanai lauku reģionos to decentralizētā izvietojuma dēļ;
- D. tā kā saskaņā ar Starptautiskās Enerģētikas aģentūras 2008. gada Pasaules enerģētikas pārskata prognozi pasaules primārās enerģijas pieprasījums līdz 2030. gadam palielināsies par 45 % un valstis, kas nav ESAO dalībvalstis, veidos 87 % no šī palielinājuma to straujās ekonomikas attīstības dēļ; tā kā saskaņā ar minēto prognozi ir paredzams, ka šis straujais enerģijas pieprasījuma palielinājums valstīs, kas nav ESAO dalībvalstis, izraisīs aptuveni 97 % papildu CO₂ emisiju;
- E. tā kā Pasaules Banka pašreiz gatavo jaunu enerģētikas stratēģiju, kuru plānots pabeigt -2011. gada vidū un kurā paredzēta daudzu ieinteresēto personu līdzdalība, turklāt galvenā uzmanība pievērsta efektīvai un pieejamai tīras enerģijas apgādei, lai novērstu nabadzību un sekmētu ekonomisko izaugsmi;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0174.

⁽²⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 103 E, 29.4.2004., 819. lpp.

⁽⁴⁾ ANO Attīstības programma un PVO “Situācija jaunattīstības valstīs enerģijas pieejamības jomā”, Ņujorka, 2008. gads.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- F. tā kā Pasaules Banka 2008. gadā apņēmas līdz 2011. gadam pusi no saviem ieguldījumiem enerģētikā veikt "zemu oglekļa emisiju" projektos ⁽¹⁾;
- G. tā kā kopš 1990. gada daudzpusējo attīstības banku nodrošinātais finansējums privātajam sektoram ir palielinājies desmitkārtīgi; tā kā šis pieaugums ir bijis īpaši liels Pasaules Finanšu korporācijā (IFC), kura ir Pasaules Bankas privātā sektora finansējuma institūcija un kuras kopējais aizdevumu un ieguldījumu apmērs laikā no 2003. līdz 2008. gadam gandrīz divkāršojās;
1. atzinīgi vērtē minēto stratēģiju un atgādina, ka tajā jo īpaši jāpievērš uzmanība tam, kā enerģētikas pakalpojumu pieejamība var palīdzēt cilvēkiem izkļūt no nabadzības, vienlaikus sekmējot pārorientāciju uz videi draudzīgu enerģētikas attīstības virzienu; prasa, lai Pasaules Banka īstenotu tādu pieeju privātā sektora attīstībai, ar kuru nodrošina maksimālo iespējamo ieguvumu nabadzīgajiem iedzīvotājiem, vienlaikus risinot ar klimata pārmaiņām saistītos jautājumus; uzsver, ka vides un sociālie faktori gan valstu, gan vietējo pašvaldību līmenī ir jāņem vērā, veicot visaptverošu energoapgādes iespēju izmaksu un ieguvumu analīzi;
  2. atzīmē, ka aizdevumi fosilā kurināmā projektiem joprojām veido nozīmīgāko daļu no Pasaules Bankas kopējā enerģētikas jomas aizdevumu apmēra, neraugoties uz to, ka nesen palielinājās aizdevumi atjaunojamo enerģijas avotu un energoefektivitātes palielināšanas projektiem; norāda, ka ieguldījumi fosilā kurināmā projektos tiek īstenoti arī ar finanšu starpnieku palīdzību un ka to Pasaules Banka nav ņēmusi vērā savos ikgadējos enerģētikas nozares pārskatos; pauž bažas par to, ka Pasaules Banka turpina veikt būtiskus ieguldījumus termoelektrocentrālēs, tādējādi liekot jaunattīstības valstīm izmantot akmeņogļu ražotu enerģiju vēl vairākas desmitgades;
  3. ņemot vērā G-20 vadītāja 2009. gada septembrī Pitsburgā pausto apņemšanos, ko no jauna apliecināja 2010. gada jūnijā Toronto, atzinīgi vērtē Pasaules Bankas stratēģisko mērķi līdz 2015. gadam izbeigt aizdevumu izsniegšanu fosilā kurināmā projektos;
  4. aicina Pasaules Banku par prioritāru uzskatīt maza apmēra un vietēja līmeņa enerģijas pieejamības sekmēšanu, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs Āfrikā un Āzijā;
  5. pauž bažas par to, ka Pasaules Banka uzskata lielās hidroelektrostacijās ražotu un no biodegvielas ražotu enerģiju par tīru enerģiju; jo īpaši norāda uz ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas brīdinājumiem par to, ka biodegvielas ražošana apdraud pārtikas apgādi;
  6. aicina Pasaules Banku ieņemt vadošo lomu inovatīvu normu un standartu izstrādē un īstenošanā, lai aizsargātu kopienu tiesības un nodrošinātu, ka tās gūst pieeju un priekšrocības, kas saistītas ar enerģētikas nozares attīstību energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas jomā;
  7. ar bažām norāda, ka liela tā daudzpusējā finansējuma daļa, ko sniedz finanšu starpniekiem, netiek pietiekami pārraudzīta; uzsver, ka ir jānosaka skaidras prasības, kurām finanšu starpniekiem ir jāatbilst, lai tie būtu tiesīgi saņemt daudzpusējo finansējumu; uzskata, ka šīs prasības ietver skaidrus attīstības mērķus (neskarot finansiālo stāvokli), kā arī vērā ņemamus sociālos un vides drošības pasākumus, kādus paredz starptautiski protokoli un nolīgumi;
  8. uzsver, ka ir svarīgi internalizēt ar klimata pārmaiņām saistītās izmaksas; aicina uzskaites procesā izmantot vides dzīves cikla izmaksu aprēķināšanas pieeju, lai efektīvi novērtētu pieejamās enerģijas apgādes alternatīvas;
  9. uzsver nepieciešamību dažādot enerģijas apgādes risinājumus, ņemot vērā problēmas, kuras izraisa pārmērīga paļaušanās uz vienu enerģijas avotu, piemēram, enerģijas ražošanai paredzētu importētu fosilo kurināmo vai hidroelektrostacijām (kuru gadījumā pēc ilgstošiem sausuma periodiem ūdens krātuves ir tukšas un tas būtiski samazina elektroenerģijas ražošanas iespējas); prasa, lai Pasaules Banka palielinātu ieguldījumus atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas un energoefektivitātes projektos, bet atturētos no ieguldījumiem liela apjoma hidroelektrostaciju projektos, kuru negatīvā ietekme uz sociālo un vides jomu, tostarp dēļ siltumnīcefekta gāzu emisijas no krātuvēm, ir pienācīgi jānovērtē pirms finansējuma piešķiršanas; uzsver, ka mazu hidroelektrostaciju aizsposti ir ilgtspējīgāks un ekonomiski dzīvotspējīgāks risinājums nekā lielas hidroelektrostācijas;

(1) Pasaules Bankas grupas 2008. gada stratēģiskā programma attīstības un klimata pārmaiņu jomā.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

10. pauž nožēlu, ka Pasaules Banka galvenokārt atbalsta liela apmēra un uz eksportu orientētu energoapgādes modeli, nevis maza apmēra decentralizētus energoapgādes projektus, kuri bieži vien ir vairāk piemēroti un efektīvāki lauku apvidu iedzīvotāju pamatvajadzību apmierināšanai; prasa, lai Pasaules Banka atbalstītu alternatīvus, maza apmēra decentralizētus energoapgādes projektus, kuros ņem vērā vietējo kopienu vajadzības un dažādu valstu ekonomikas situāciju, un noteiktu īpašus mērķus un uzraudzības pamatnostādnes nolūkā nodrošināt, lai no aizdevumiem energoapgādes projektiem gūtu labumu nabadzīgīe iedzīvotāji;

11. uzskata, ka labākais, kā panākt kompromisu minētajā jomā, ir izvērtēt apgādes drošību, ietekmi uz veselību un vidi, ekonomisko ietekmi uz vietējām kopienām, kā arī valsts un vietējā līmenī nepieciešamu tehnoloģiju izstrādi un nodošanu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu tehnoloģiju un atjaunojamo enerģijas avotu pieejamību;

12. uzsver nepieciešamību izstrādāt pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas noteikumus, ar ko varētu nodrošināt maksimālo iespējamo pārredzamību; uzstāj, lai Pasaules Banka pirms finansējuma piešķiršanas skaidri noteiktu un publiski izziņotu īpašos ieguvumus no attīstības projektiem; pauž bažas par to, ka Pasaules Finanšu korporācijas darbības standartu sistēmā nav atzīts brīvas, iepriekšējas un uz informāciju balstītas piekrišanas princips, kas paredzēts ANO deklarācijā par pamatiedzīvotāju tiesībām;

13. aicina Pasaules Banku tās enerģētikas stratēģiju virzīt tā, lai padarītu ilgtspējīgu tehnoloģiju projektus komerciāli izdevīgus un konkurētspējīgus, izmantojot inovatīvu finansēšanas sistēmu un institucionālas attīstības programmas nolūkā sekmēt energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju kā dzīvotspējīgu un pievilcīgu iespēju;

14. atzīmē, ka tīru tehnoloģiju attīstība nabadzīgajās valstīs ir saistīta ar tehnoloģiju nodošanu un tādēļ ir jānosaka būtiskākie šķēršļi “zaļo” tehnoloģiju izplatībai jaunattīstības valstīs, lai spētu risināt ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas, un jāapsver jaunas iespējas intelektuālā īpašuma tiesību jomā;

15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Pasaules Bankai, Padomei un Komisijai.

Stratēģija “Eiropa 2020”

P7_TA(2011)0068

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par stratēģiju “Eiropa 2020”

(2012/C 188 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”;
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums. ES visaptverošās reakcijas uz krīzi izveide”;
- ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus, ko tā pieņēma pēc Eiropadomes 2010. gada 17. un 18. jūnija sanāksmes;
- ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus pēc Eiropadomes sanāksmēm 2000., 2001., 2005., 2006., 2007. gada martā un 2009. gada decembrī;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldību ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi — ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām (vidusposma ziņojums) ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 16. decembra rezolūciju par pastāvīga krīzes pārvaldības mehānisma izveidi, lai saglabātu euro zonas finansiālo stabilitāti ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. pantu,
  - ņemot vērā Padomes 2010. gada 7. jūlijā pieņemto ieteikumu par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai,
  - ņemot vērā Padomes lēmumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā stratēģijai “Eiropa 2020” būtu jāpalīdz Eiropai atlabt pēc krīzes un kļūt stiprākai, ar jaunām darba vietām un viedu, ilgtspējīgu un iesaistošu izaugsmi, kuras pamatā būtu pieci ES galvenie mērķi — veicināt nodarbinātību, uzlabot nosacījumus jauninājumu, pētniecības un izstrādes jomā, sasniegt mērķus klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, paaugstināt izglītības līmeni un veicināt sociālo integrāciju, jo īpaši mazinot nabadzību;

Jāpastiprina stratēģijas “Eiropa 2020” pārvaldība

1. uzsver, ka visu Eiropas iedzīvotāju nākotnes izredžu labad ļoti svarīga nozīme ir stratēģijā “Eiropa 2020” paredzētajām darbībām, kas veicina ilgtspējīgu darbavietu radīšanu, ilgtermiņa ekonomisko izaugsmi un sociālo progresu; baiļojas, ka vājas pārvaldības struktūras dēļ nebūs iespējams izpildīt stratēģijā “Eiropa 2020” ietvertos solījumus, un tādēļ uzstājīgi mudina Padomi nostiprināt Kopienas metodi; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi ekonomikas pārvaldības sistēmā integrēt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, un prasa ietvert “Eiropas pusgadu” pārvaldības tiesību aktu kopumā, vienlaikus jau agrīnā posmā iesaistot dalībvalstu parlamentus un sociālos partnerus, lai veicinātu demokrātisku pārskatbilstību, piederību un leģitimitāti; uzsver, ka stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu izpilde ir svarīgs un obligāts uzdevums;

2. uzskata, ka gada izaugsmes pētījums un “Eiropas pusgads” ļoti svarīgi līdzekļi ekonomikas politikas kvalitatīvākai koordinēšanai; tomēr uzsver, ka ar tiem nebūtu jāaizstāj vai svarīguma ziņā jāpazemina tādi pašreizējie Līgumā paredzētie instrumenti, jo īpaši ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes un dalībvalstu vispārējās pamatnostādnes par nodarbinātību, ar kuriem Parlaments ir cieši saistīts un par kuriem ar to apspriežas; uzsver — lai nodrošinātu stratēģijas sekmīgu īstenošanu, ir jāpanāk konsekvence attiecībā uz to piecu stratēģijā “Eiropa 2020” noteikto pamatmērķu sasniegšanu, par kuriem vienojās Eiropadome un Komisija;

ES budžetā un dalībvalstu budžetos labāk jāatspoguļo stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi

3. uzsver, ka, īstenojot stratēģiju “Eiropa 2020”, pieejamiem resursiem un izmantotajai metodoloģijai ir jābūt adekvātai tajā noteiktajiem mērķiem; prasa, lai nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) tiktu atspoguļoti stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi; aicina Komisiju precizēt pamatiniciatīvu budžeta aspektu, jo šie prioritārie rīcības plāni attiecas uz visām politikas jomām, kuras finansē no ES budžeta; apņēmīgi mudina Komisiju iesniegt priekšlikumus par jaunu pašu resursu izveidi, lai nodrošinātu Savienību ar reāliem un autonomiem finanšu resursiem;

4. uzsver, ka līdz ar stratēģiju “Eiropa 2020” ir nepieciešamas reformas un vērienīgi, agrīnā posmā veikti valsts un privātā sektora ieguldījumi dažādos projektos; norāda, ka šajā nolūkā ir jāizmanto gan pašreizējie un jaunie novatoriskie instrumenti, gan ieņēmumi;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0224.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0491.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

5. prasa, lai Komisija un dalībvalstis izveidotu ticamu finansēšanas sistēmu un lai Eiropadome, veicot ekonomikas pārvaldības pārskatu, apsvērtu finansējuma vajadzības; uzskata, ka saistībā ar stratēģijas “Eiropa 2020” finansējumu ir nepieciešams politisku iniciatīvu saskaņots kopums, to sagatavošanā iesaistot tādas Eiropas iestādes kā EIB un ERAB; turklāt uzsver, ka būs nepieciešams finansējums no privātā sektora un ka tam ir vajadzīgs tāds tiesiskais regulējums, kurā tiktu risināti jautājumi par ilgtermiņa risku, kas saistīts ar šo finansējumu;

6. pauž pārliecību, ka ar pareizām politikas pamatnostādnēm un pienācīgiem budžeta resursiem lauksaimniecībai un mežsaimniecībai var būt svarīga loma Eiropas kopējās stratēģijas īstenošanā, kuras mērķis ir nodrošināt ekonomikas atlabšanu, un vienlaikus tās var palīdzēt uzlabot ES un pasaules nodrošinātību ar pārtiku, saglabāt lauku ainavu, kas veido 90 % ES teritorijas, kā arī nostiprināt ieguvumus vides jomā un būtiski palīdzēt alternatīvu enerģijas avotu meklējumos;

7. uzskata, ka intensīvai un pienācīgi finansētai kohēzijas politikai, kas attiektos uz visiem Eiropas reģioniem, ir jābūt stratēģijas “Eiropa 2020” galvenajam papildinošajam elementam; uzskata, ka šī politika tās horizontālās pieejas dēļ ir priekšnoteikums sekmīgai stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai un sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas panākšanai;

Vienotā tirgus akts un Mazās uzņēmējdarbības akts — dokumenti, kuru mērķis ir radīt darbavietas

8. uzskata, ka dalībvalstis būtu jā mudina savās nacionālajās reformu programmās piešķirt vislielāko prioritāti tādu problēmu risināšanai kā bezdarbs un ilgtermiņa izstumšanas no darba tirgus novēršana; uzskata, ka šīs darbības jāapvieno ar pasākumiem, kas paredzēti, lai veidotu vairāk darbavietu, labākas darbavietas un augstu kvalitatīvas nodarbinātības līmeni gan vidējā termiņā, gan ilgākā termiņā;

9. uzsver, ka vienotā tirgus darbības stiprināšanā svarīga loma ir holistikai pieejai, lai uzlabotu ekonomikas sniegumu, nostiprinātu sociālo dimensiju un lai vienlaikus atjaunotu iedzīvotāju uzticību, nosakot, ka tieši iedzīvotāji ir vienotā tirgus svarīgākais elements; uzskata, ka būtiska nozīme vienotā tirgus darbības stiprināšanā ir plašai pārvaldībai augstākajā politikas līmenī un Eiropadomes atbalstam;

10. vērš uzmanību uz lietpratīga regulējuma nozīmi to reglamentējošo noteikumu uzlabošanā, kuri jāievēro uzņēmējdarbībā; uzskata, ka šie priekšlikumi ļauj stiprināt uzņēmējdarbības vidi, kas veicina izaugsmi un jaunradi, tomēr norāda, ka visiem likumdošanas procesā iesaistītajiem dalībniekiem jāuzņemas atbildība par iedarbīgāku un mazāk apgrūtināšu noteikumu izstrādi;

11. pauž vilšanos, ka divus gadus pēc Mazās uzņēmējdarbības akta pieņemšanas Komisija ierosinājusi pārāk maz konkrētu darbību un iniciatīvu; mudina Komisiju un Padomi sekmēt mazajiem un vidējiem uzņēmumiem draudzīgāku vidi; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ar jauninājumiem un videi nekaitīgu tehnoloģiju saistīto publisko iepirkumu pārredzamību pirmskomercializācijas posmā;

12. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu uzlabot sadarbību Eiropas patenta izveides jomā un prasa Parlamentam un Padomei steidzami pieņemt šo priekšlikumu;

13. uzstāj, ka dzimumu līdztiesība ir galvenais mērķis, lai sasniegtu stratēģijas “ES 2020” uzstādījumu; tāpēc aicina nodrošināt sieviešu pilnīgu iekļaušanos darba tirgū un strādnieču pilnvērtīgu iesaistīšanu profesionālajā apmācībā; aicina arī izstrādāt darba kārtību, lai novērstu esošo atšķirību darba samaksā sievietēm un vīriešiem;

Pamatiniciatīvas

Vispārīgas piezīmes

14. uzsver, ka pašreizējais stratēģijas “Eiropa 2020” saturs — galvenie mērķi, ierosinājumi par pamatiniciatīvām, vājās vietas un radītāji — joprojām ir ļoti vispārīgs; uzsver, ka šo iniciatīvu kopumu varētu īstenot vienīgi tad, ja dalībvalstis savās nacionālajās reformu programmās ietvertu noteiktas saistības un ja tiktu izstrādāti konkrēti un saskaņoti tiesību aktu priekšlikumi;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Pamatiniciatīva "Inovācijas Savienība"

15. atzinīgi vērtē pamatiniciatīvu "Inovācijas Savienība", kura ir svarīgs dzinulis stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā un kurā ir risināti tādi sabiedrībai būtiski jautājumi kā nodrošinātība ar enerģiju un pārtiku, klimata pārmaiņas, veselības aprūpe un sabiedrības novecošana; atgādina, ka noteiktais 3 % mērķis sastāv no 2 % (privātā sektora izdevumu) un 1 % (publiskā sektora izdevumu) daļas; atzīmē, ka privāto pētniecības izdevumu jomā vēl arvien ir lielas nepilnības un ka tās novērst var tikai tad, ja tiek attiecīgi pielāgota uzņēmumu, tostarp MVU, darbības normatīvā vide; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas nodomu uzlabot pamatnosacījumus attiecībā uz uzņēmējdarbības centieniem jauninājumu jomā, jo īpaši saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām;

16. uzsver nepieciešamību uzlabot un veicināt pētniecību, inovāciju un attīstību ES un nodrošināt tiem finansējumu, ievērojami palielinot attiecīgos izdevumus laika posmā pēc 2013. gada; norāda, ka ir svarīgi, lai MVU būtu piekļuve septītajai pamatprogrammai un Konkurētspējas un inovāciju programmai (CIP); aicina pārskatīt Finanšu regulu, lai MVU atvieglotu pieteikumu iesniegšanu; akcentē, ka trūkst finansējuma jau pieņemtajiem pētniecībai, jaunradei un izvēršanai paredzētiem svarīgiem instrumentiem, tādiem kā Stratēģiskais energotehnoloģiju plāns (SET plāns); uzsver pētniecības pamatprogrammas nozīmīgo ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām; norāda uz būtisko ieguldījumu, ko pētniecības, izstrādes un jaunrades veicināšanā valsts un reģionālā līmenī dod struktūrfondi; uzsver nepieciešamību radīt sinerģijas starp struktūrfondu un pamatprogrammu finansējumu;

17. uzskata, ka Eiropas uzņēmumiem nav nepieciešamas subsīdijas, bet gan vairāk brīvības un labākas piekļuves riska kapitālam; uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jānodrošina šī vajadzība, paplašinot Eiropas Investīciju bankas piedāvāto pastāvīgā riska dalīšanas produktus, izmantojot Riska dalīšanas finanšu mehānismu (RSFF); uzskata, ka publiskie iepirkumi paver milzīgas un neierobežotas jauninājumu veicināšanas iespējas;

Pamatiniciatīva "Jaunatne kustībā"

18. atzinīgi vērtē pamatiniciatīvu "Jaunatne kustībā"; uzsver, ka atbilstošas izglītības kvalitāte un pieejamība ir nemainīgs ilgtspējīgas sociālā tirgus ekonomikas priekšnosacījums; tāpēc uzsver — ja dalībvalstu mērķis ir sasniegt kopējus ekonomiskās attīstības un izglītības mērķus, būtiska nozīme būs atbilstošam ieguldījumam dalībvalstu izglītības un apmācības sistēmās, tostarp profesionālajā izglītībā un apmācībā; tomēr pauž nožēlu, ka pamatiniciatīvā nav aplūkoti tādi būtiski jautājumi kā līdzdalība sabiedrības dzīvē un jauniešu nabadzība; prasa iesniegt pamatotākus priekšlikumus attiecībā uz integrāciju;

19. aicina Komisiju turpināt pienācīgi finansēt pašreizējās mobilitātes un jaunatnes programmas, piemēram, mūžizglītības programmas ("Erasmus", "Leonardo", "Comenius", "Grundtwig"), programmu "Jaunatne darbībā" un Marijas Kīri stipendiju programmu; uzskata, ka tas dotu nozīmīgu ieguldījumu cīņā pret jauniešu bezdarbu un palīdzētu sasniegt 75 % nodarbinātības līmeni;

20. uzsver, ka ar pamatiniciatīvu "Jaunatne kustībā" vien nevarēs atrisināt satraucošo jaunatnes bezdarba problēmu visā Eiropā; prasa, lai visas dalībvalstis nacionālajās reformu programmās ietver valsts stratēģijas izstrādi jaunatnes bezdarba problēmas risināšanai un jauniešu piekļuves izglītībai un apmācībai nodrošināšanai; uzsver, ka jaunatnes politika jāapskata saistībā ar politiku izglītības, nodarbinātības un sociālās integrācijas jomā; stingri atbalsta priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas Jauniešu nodarbinātības garantiju un mudina Padomi to pieņemt pēc iespējas drīz;

Pamatiniciatīva "Digitālā programma Eiropai"

21. atzinīgi vērtē mērķtiecīgos priekšlikumus par digitālo programmu, tomēr mudina paātrināt ar vienotu digitālo tirgu saistītu priekšlikumu pieņemšanu, piemēram, priekšlikumus par elektronisko komerciju, intelektuālo īpašumu, uzticēšanos un drošību tiešsaistē, viesabonēšanu, elektronisko autentifikāciju; aicina visas puses pabeigt pirmās radiofrekvenču spektra politikas izstrādi; uzsver nepieciešamību pilnveidot "piekto brīvību", t. i., satura un zināšanu brīvu apriti;

22. uzsver, ka plurālistiski un neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi ir Eiropas demokrātijas pilārs, mudina Komisiju aizsargāt plašsaziņas līdzekļu plurālismu; uzskata, ka privātuma aizsardzība ir galvenā vērtība, un prasa pielāgot Datu aizsardzības direktīvu pašreizējai digitālajai videi, lai visiem iedzīvotājiem nodrošinātu iespēju kontrolēt savus personas datus;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Pamatiniciatīva "Resursu ziņā efektīva Eiropa"

23. atzinīgi vērtē stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvu par resursu ziņā efektīvu Eiropu un mudina Komisiju turpināt darbu pie konkrētas politikas izstrādes, lai nodrošinātu pāreju uz resursu ziņā efektīvu ekonomiku, kuras pamatā būtu atjaunojamie enerģijas avoti; aicina Komisiju izstrādāt konkrētus kritērijus un nodrošināt noteikto mērķu izpildi, kā arī iespēju tos uzraudzīt saskaņā ar stratēģijā "Eiropa 2020" noteikto Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu; uzsver, ka steidzami jāmodernizē un jāuzlabo Eiropas enerģētikas infrastruktūra, jāizstrādā enerģētikas viedtīkli un jāveido starpsavienojumi, kuri ir nepieciešami, lai īstenotu enerģijas iekšējo tirgu, uzlabotu piegādes drošību un sasniegtu Eiropas mērķus enerģētikas un klimata jomā, kā arī uzsver, ka jāpaātrina atļauju piešķiršanas procedūras;

24. atgādina, ka energoefektivitāte ir visrentablākais paņēmieni, kā samazināt emisijas apjomu, uzlabot energodrošību un konkurētspēju, samazināt patērētājiem rēķinus par elektroenerģiju un sekmēt nodarbinātību; uzsver, ka dalībvalstu centieni nav pietiekami mērķtiecīgi, lai sasniegtu paredzēto energoefektivitātes mērķi 20 % apjomā; tādēļ aicina dalībvalstis paātrināt pasākumus un ievērot šo svarīgo mērķi, kuru tās 2007. gadā apņēmas izpildīt; aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm izstrādāt pasākumus, lai nodrošinātu šā mērķa izpildi, kā to pieprasa Parlaments rezolūcijā par energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanu (*B. Bendtsen* ziņojums) un rezolūcijā par topošo jauno Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam (*L. Kolarska Bobinska* ziņojums);

25. pauž nožēlu, ka šajā pamatiniciatīvā nav pievērsta pietiekama uzmanība resursu izmantošanas efektivitātes noteikšanai par, kas ir ES politikas galveno prioritāti; uzsver, ka ES jāpāriet uz otrreizējās pārstrādes ekonomiku, nodrošinot atkritumu rašanās samazinājumu, un uzsver atkārtoti izmantojamu resursu vērtību; uzsver, ka vides ilgtspēja ir atkarīga no resursu izmantošanas samazinājuma; aicina Komisiju šim nolūkam ierosināt rādītāju kopumu, lai tos varētu apsekot nacionālajās reformu programmās;

Pamatiniciatīva "Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā"

26. prasa īstenot holistisku, līdzsvarotu un tālejošu pieeju attiecībā uz ES rūpniecības politiku, kuras mērķis ir attīstīt spēcīgu, konkurētspējīgu, saskaņotu, efektīvu un daudzveidīgu rūpniecisko pamatu, koordinējot politiku jaunrades, pētniecības, konkurences, vienotā tirgus, tirdzniecības un vides jomā; uzskata, ka galvenajiem mērķiem vajadzētu būt šādiem — darbavietu radīšana, Eiropas uzņēmumu starptautiska konkurence, saprātīga pārstrukturizācija, dialogs ar darba ņēmējiem, ilgtspējīga ekonomika un brīva izvēle tehnoloģisku risinājumu izmantošanā, kā arī pētnieku mobilitāte; prasa nekavējoties piemērot lietpratīga regulējuma principus neatkarīgos ietekmes novērtējumos, tostarp veikt jauno tiesību aktu pārbaudi saistībā ar konkurētspēju, MVU pārbaudi, lai mazajiem uzņēmumiem nodrošinātu labvēlīgāku normatīvo vidi un samazinātu administratīvo slogu, ilgtspējas pārbaudi, ņemot vērā ES mērķus klimata, enerģētikas, resursu efektivitātes un otrreizējās pārstrādes jomā, kā arī pašreizējo tiesību aktu *ex-post* piemērotības pārbaudi;

27. uzsver, ka ES transporta un enerģētikas politikai, kas ietver infrastruktūru un pakalpojumus, ir būtiska nozīme stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā; uzsver, ka transporta nozare ES tirgum nodrošinās augstām prasībām atbilstoša ražošanas apgabala statusu, veicinot dekarbonizāciju visos transporta veidos, izveidojot vienotu Eiropas dzelzceļa telpu un pabeidzot vienotās Eiropas gaisa telpas izveidi; prasa izstrādāt efektīvu Eiropas izejvielu stratēģiju, lai uzlabotu pieejamību un enerģijas un resursu izmantošanas efektivitāti, vienlaikus aizsargājot svarīgākās izejvielas ar brīvās tirdzniecības nolīgumu un stratēģisku partnerību palīdzību; prasa būtiski uzlabot piekļuvi finansējumam, kas paredzēts jauninājumiem un infrastruktūrai, galvenokārt viedtīkliem, videi nekaitīgām tehnoloģijām, e-veselībai, Eiropas komunikāciju tīkliem (*TEN*) un projektiem, kuriem ir nepārprotama pievienotā vērtība un kuriem tirgus nevar nodrošināt finansējumu; šajā sakarībā prasa veikt pasākumus, lai izpētītu iespējas, ko piedāvā projektu obligācijas;

Pamatiniciatīva "Jaunu prasmju un darbavietu programma"

28. uzsver, ka ilgstošas izslēgšanas novēršanā būtiska nozīme ir spēcīgām sociālās aizsardzības sistēmām; uzstāj, ka bezdarba mazināšanā svarīga loma ir ieguldījumiem aktīvā darba tirgus politikā un visiem pieejamā izglītībā un apmācībā, lai iegūtu jaunas iemaņas; šajā sakarībā uzsver MVU nozīmi un vienotā tirgus darbības stiprināšanu; jo īpaši atbalsta Eiropas kvalifikācijas sistēmas īstenošanu un plānoto likumdošanas iniciatīvu par profesionālo kvalifikāciju reformēšanu, lai nodrošinātu profesionālās kvalifikācijas savstarpēju atzīšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

29. atzinīgi vērtē pamatiniciatīvu "Jaunu prasmju un darbavietu programma"; norāda, ka dažās valstīs elastdrošība ir ieviesta sekmīgi, tomēr brīdina, ka elastdrošības koncepcijas nevar izvērst dalībvalstīs, kurām budžeta ierobežojumu un makroekonomiskās nelīdzsvarotības dēļ nav lielu iespēju nostiprināt sociālās aizsardzības sistēmas, un uzskata, ka darba tirgus sadrumstalotība jāsamazina, nodrošinot darba ņēmējiem, jo īpaši mazaizsargātajām grupām, pietiekamu drošību ar visāda veida līgumu palīdzību; atgādina Komisijai neizturēties nevērīgi pret nepieciešamību nodrošināt sociāli taisnīgu pāreju uz ilgtspējīgāku darba tirgu, kā arī atgādina par milzīgo potenciālu, kāds piemīt ilgtspējīgām darbavietām; uzsver, ka jebkādas darba tirgus reformas var sekmīgi ieviest vien tad, ja tiek panākta augsta sociālās vienprātības pakāpe, slēdzot nolīgumus ar sociālajiem partneriem;

Pamatiniciatīva "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību"

30. atgādina, ka stratēģijā "Eiropa 2020" ir ietverts mērķis palīdzēt vismaz 20 miljoniem cilvēku, kuri dzīvo nabadzībā vai kurus apdraud nabadzība un izstumšana no sabiedrības, izklūt no šādas situācijas; mudina Komisiju un Padomi nodrošināt pilnīgu atbilstību Pamattiesību hartai un "horizontālajai sociālajai klauzulai" (LESD 9. pants), lai panāktu, ka visas politikas nostādnes sekmē, nevis kavē sasniegt mērķi izskaust nabadzību;

31. aicina dalībvalstis apņemties risināt bērnu nabadzības problēmu, veicot attiecīgus pasākumus, lai netiktu ierobežota bērnu personas attīstība un, uzsākot darba dzīvi, viņi nenonāktu mazāk privilīģētā situācijā;

32. atzinīgi vērtē priekšlikumus par "Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību", taču prasa konkrētāk rīkoties, lai nodrošinātu sociālo integrāciju, jo īpaši nostiprinot sociālo atklātās koordinācijas metodi kā integrētu stratēģiju, kurā iesaistītas dalībvalstu un vietēja līmeņa ieinteresētās personas, tostarp cilvēki, kuri nonākuši nabadzībā un sociālajā atstumtībā; atkārtoti uzsver prasību izstrādāt plašāku programmu, lai veicinātu pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, nodrošinātu darba ņēmēju tiesības visā Eiropā un uzlabotu darba apstākļus, risinātu nevienlīdzības un diskriminācijas problēmu un izskaustu nodarbinātu personu nabadzību;

*

* *

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei un Komisijai.

Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošana

P7_TA(2011)0069

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošanu

(2012/C 188 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 2010. gada 8. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm: stratēģijas "Eiropa 2020" integrēto pamatnostādņu II daļa ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. janvāra paziņojumu "Gada izaugsmes apskats: ES visaptverošās reakcijas uz krīzi izveide" (COM(2011)0011) un tam pievienoto vienoto nodarbinātības ziņojuma projektu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0309.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. janvāra priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2011)0006),
  - ņemot vērā Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmumu 2010/707/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 148. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā pēc gada izaugsmes apskata pieņemšanas Komisija ierosināja 2010. gadā pieņemtās nodarbinātības politikas pamatnostādnes turpināt īstenot arī 2011. gadā;
- B. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze turpina radīt problēmas, aizvien vairāk palielinot bezdarbu un sociālo atstumtību;
- C. tā kā ekonomikas atveseļošana un izaugsme, nodarbinātība, nabadzības apkarošana un sociālā integrācija ir savstarpēji cieši saistītas;
- D. tā kā Eiropas nodarbinātības stratēģija un dalībvalstu nodarbinātības politika ir vieni no būtiskākajiem instrumentiem, kas izveidoti, lai vērstu ES un dalībvalstu politiku uz stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu;
- E. tā kā pastāv neatliekama vajadzība pastiprināt centienus visos līmeņos, iesaistot sociālos partnerus un citas ieinteresētās personas, lai nodrošinātu, ka nodarbinātības pamatnostādnes tiek pienācīgi īstenotas nolūkā palielināt līdzdalību darba tirgū, izveidot kvalificētu darbaspēku un uzlabot izglītības un mācību sistēmu kvalitāti un darbības rezultātus,

Stiprināt pārvaldību un pieņemt vērienīgāku pieeju stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu īstenošanai

1. uzskata, ka, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu turpināt īstenot 2010. gadā pieņemtās nodarbinātības pamatnostādnes arī 2011. gadā, valstu reformu programmas ir kļuvušas par galveno makroekonomikas uzraudzības un virzīšanas līdzekli; pauž nožēlu par to, ka Parlaments nav iesaistīts šajā procesā un par to nenotiek debātes;
2. uzskata, ka galvenās problēmas, ar kurām nodarbinātības un bezdarba jomā saskaras ES un dalībvalstis, būtu arī pienācīgi jāņem vērā turpmākajā procesā attiecībā uz makroekonomikas nelīdzsvarotību Eiropas nodarbinātības pamatnostādņu politikas ietvaros;
3. uzskata, ka gada izaugsmes apskats un sistēma, kas paredzēta Eiropas pusgadā, ir ļoti būtiski līdzekļi, lai pastiprinātu ekonomikas politikas saskaņošanu, un līdz ar to nozīmīgs aspekts Eiropas reaģēšanā uz krīzi; tomēr norāda, ka šos līdzekļus vajadzētu izmantot saskaņā ar demokrātisko procesu un atbalsta nepieciešamību un ka tos nevajadzētu izmantot, lai aizstātu Līgumā paredzētos pašreizējos līdzekļus vai mazinātu to nozīmi, jo īpaši attiecībā uz vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm un dalībvalstu ekonomikas politikas pamatnostādņēm, kurās Parlamentam ir jābūt cieši iesaistītam un par kurām dalībvalstu ekonomikas pamatnostādņu gadījumā ar Parlamentu ir jāapspriežas; aicina ietvert šos līdzekļus Eiropas pusgadā un pievērst īpašu uzmanību tam, lai tiktu nodrošināts, ka to ietekme nesamazinās, nolūkā īstenot Komisijas un Padomes pausto mērķi palielināt atbildību un demokrātisko pārskatbilstību;
4. aicina Padomi un Komisiju, sniedzot politiskas konsultācijas dalībvalstīm, ievērot subsidiaritātes un sociālā dialoga principus algu un pensiju jomā, kā arī saskaņā ar LESD 153. panta 5. punktu ievērot dalībvalstu un sociālo partneru kompetences atbilstīgi valstu praksei šajās jomās;

⁽¹⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

5. prasa Eiropadomei, Padomei un Komisijai nodrošināt, lai stratēģija "Eiropa 2020" un pastiprinātā Eiropas ekonomikas pārvaldības sistēma būtu efektīva un demokrātiski leģitīma; uzsver, ka tas padara īpaši būtisku Parlamenta patiesu un savlaicīgu iesaistīšanos visās uzraudzības un politikas koordinācijas procedūrās; pauž nožēlu par to, ka gada izaugsmes apskatā ierosinātajā grafikā nav minēta Parlamenta loma šajā procesā;
6. aicina dalībvalstis ciešāk iesaistīt valstu parlamentus, sociālos partnerus, reģionālas un vietējās iestādes un pilsonisko sabiedrību un regulāri ar tiem apsprieties; uzskata, ka ir jānovērš pašreizējais informācijas trūkums par apspriežu procedūrām valstu reformu programmās;
7. pieņem zināšanai pirmās norādes uz dalībvalstu nodarbinātības mērķiem; pauž dziļas bažas par vēriena trūkuma šajā jomā un jo īpaši to, ka labākajā gadījumā kopējo rezultātu sasniegšanai pietrūks 2 %, lai sasniegtu ES pamatmērķi un apņemšanos līdz 2020. gadam panākt 75 % nodarbinātības līmeni;
8. aicina dalībvalstis pārskatīt savus valsts nodarbinātības mērķus tā, lai varētu īstenot ES pamatmērķi, un attiekties pret tiem tikpat nopietni kā pret saviem fiskālās konsolidācijas mērķiem;
9. turklāt aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību valsts mērķiem un noteikt tos īpašām apakšgrupām kā, piemēram, jauniešiem, sievietēm, cilvēkiem ar invaliditāti un vecāka gadagājuma darba ņēmējiem;
10. aicina tās dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, noteikt savus valsts mērķus sociālās integrācijas un nabadzības apkarošanas jomā un risināt nabadzīgo darba ņēmēju problēmu; aicina dalībvalstis šajā jomā nodrošināt to, lai tiktu īstenots vērienīgais mērķis, par kuru tika panākta vienošanās Eiropadomē, un lai tiktu pienācīgi ņemta vērā saikne starp mērķiem, jo īpaši nodarbinātības, izglītības, mācību, sociālās integrācijas un nabadzības jomā;

Nodrošināt nodarbinātības pamatnostādņu īstenošanu

11. norāda, ka vājās ekonomiskās izaugsmes perspektīvas ierobežo darba vietu izveides un nodarbinātības iespējas;
12. aicina Eiropadomi, izskatot Komisijas ieteikumus attiecībā uz gada izaugsmes apskatu, nepiešķirt nodarbinātības jautājumiem otršķirīgu nozīmi, lai padarītu stingru fiskālo konsolidāciju par galveno prioritāti 2011.–2012. gadā;
13. uzsver, ka dalībvalstīm ir nekavējoties jāpieliek lielākas pūles, lai izpildītu apņemšanās visās prioritārajās jomās, tostarp attiecībā uz nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu un bezdarba samazināšanu, jaunas ekonomikas, kas rada zemas oglekļa emisijas, nodarbinātības potenciālu, kvalificēta darbaspēka izveidi, darba kvalitātes un mūžizglītības veicināšanu un darba un personīgās dzīves līdzsvara uzlabošanu; uzskata, ka šie centieni būtu jāatspoguļo galīgajās valsts reformu programmās;
14. šajā sakarībā uzsver struktūrfondu un jo īpaši Eiropas Sociālā fonda nozīmi krīzes ietekmes uz nodarbinātību ierobežošanā; uzskata, ka šie fondi būtu jāizmanto tā, lai atbalstītu grupas, kurām ir vislielākās grūtības palikt vai ienākt darba tirgū;
15. arī uzskata, ka papildus efektīvāku darba tirgus pasākumu īstenošanai, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, ir īpaši būtiski panākt ciešāku saikni nodarbinātības, sociālajā un citās politikas jomās, jo īpaši makroekonomikas, pētniecības un attīstības, jauninājumu, izglītības un mācību politikas jomā;

Pastiprināt pasākumus, lai izpildītu saistības izveidot vairāk labāku darbavietu

16. aicina dalībvalstis savās valsts reformu programmās piešķirt visaugstāko prioritāti līdzdalības paaugstināšanai darba tirgū, bezdarba problēmu risināšanai un ilgtermiņa atstumtības no darba tirgus novēršanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

17. uzskata, ka ir jāpievērš vairāk uzmanības darba kvalitātei, pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai un uz piedāvājumu orientētiem ekonomikas politikas virzieniem, lai veicinātu pieprasījumu darba tirgū;

18. šajā sakarībā uzskata, ka ir jāpieliek pūles, lai labāk izmantotu jauniešu potenciālu, tostarp jauniešu, kuri priekšlaicīgi pamet mācības, sieviešu, vecāka gadagājuma cilvēku, nelabvēlīgā situācijā esošu cilvēku un cilvēku ar invaliditāti, migrantu un etnisko minoritāšu pārstāvju, ietverot romus, potenciāla izmantošanu; aicina dalībvalstis pielāgot savus darba tirgus šo grupu vajadzībām un prasmēm visos dzīves posmos;

19. uzsver to politikas virzienu nozīmi, ar kuriem tiek atvieglota jauniešu pāreja no skolas uz darbu; uzsver, ka pastāv ievērojams risks, ka jaunieši, kuri priekšlaicīgi pamet mācības, saskarsies ar nabadzību; uzsver, ka visās šajā sakarībā izmantotajās elastīga vai pagaidu darba formās būtu jāietver tiesības uz apmācību un sociālās nodrošinātības pieejamību un jāpalīdz cilvēkiem īstenot pāreju uz drošāku nodarbinātību;

20. aicina dalībvalstis turpināt politikas virzienus, kuri nepieciešami, lai iesaistītu darba tirgū vairāk sieviešu un saglabāt viņu klātbūtni tajā, tostarp uzlabot augstas kvalitātes aprūpes iestāžu pieejamību par pieņemamu cenu un ieviest elastīgu darba režīmu, lai apmierinātu to personu vajadzības, kuras aprūpē ģimenes locekļus;

21. uzsver mērķtiecīgu aktivizēšanas un prasmju apguves politikas virzienu nozīmi, atbalstot mazkvalificētas vai nekvalificētas personas, kuras ir visvairāk skārusi krīze un kuras visvairāk apdraud ilgtermiņa bezdarbs;

22. prasa dalībvalstīm pievērst pienācīgu uzmanību kvalitatīvai izglītībai, mācībām un mūžizglītībai un kvalifikāciju atzīšanai;

23. aicina dalībvalstis ieguldīt vairāk, lai atvieglotu profesionālo un ģeogrāfisko mobilitāti, uzlabotu līdzekļus, kas nepieciešami, lai analizētu darba tirgus vajadzības, un veiktu reformas izglītības un mācību sistēmās, kuras var palīdzēt pārvarēt prasmju nepietiekamību;

24. uzsver to nodarbinātības politikas virzienu nozīmi, ar kuriem sniedz ieguldījumu darba vietu izveidē, piemēram, sniedzot atbalstu MVU, pašnodarbinātībai un uzņēmējdarbības veicināšanai;

Rīkoties izšķirīgi, lai gūtu panākumus nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanā

25. uzskata, ka ir ļoti būtiski, lai dalībvalstis rīkotos nekavējoties ar mērķi izpildīt saistības palielināt nodarbinātības līmeni, uzlabot iedzīvotāju prasmes, radīt darbavietu izveides iespējas, samazināt nabadzību un pastiprināt sociālo integrāciju;

26. uzsver, ka sociālās nodrošināšanas sistēmām ir bijusi atzīta loma ekonomikas stabilizēšanā un krīzes ietekmes mazināšanā; tādēļ aicina dalībvalstis, jo īpaši tad, kad ir vajadzīga fiskālā konsolidācija, garantēt, ka sociālās aizsardzības sistēmas turpina nodrošināt pietiekamu atbalstu un sniedz ieguldījumu prasmju un nodarbinātības iespēju saglabāšanā un uzlabošanā tā, lai varētu saglabāt un nostiprināt cilvēkkapitālu un pilnībā izmantot atveseļošanās radītās iespējas;

27. uzsver, ka cīņā pret sociālo atstumtību un nabadzības ierobežošanā ir svarīgi efektīvāk apmainīties ar paraugpraksēm un pieredzi starp dalībvalstīm un ka tas palīdzētu atvieglot stratēģijā "Eiropa 2020" ietvertu nabadzības ierobežošanas mērķu sasniegšanu;

*

* *

28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Pārtikas cenu pieaugums

P7_TA(2011)0071

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par pārtikas cenu pieaugumu

(2012/C 188 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 39. pantu,
  - ņemot vērā 2011. gada 18. janvāra rezolūciju par lauksaimniecības atzīšanu par stratēģiski svarīgu nozari pārtikas nodrošinātībā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem: labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija rezolūciju par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni pēc 2013. gada ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par Eiropas Savienības lauksaimniecību un klimata pārmaiņām ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par pārtikas cenām Eiropā ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs (COM(2008)0450),
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas īpašā referenta 2011. gada 29. janvārī publicētos ieteikumus G20 valstīm par tiesībām uz pārtiku;
  - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 2. februāra paziņojumu "Aktuālo jautājumu risināšana preču tirgu un izejvielu jomā" (COM(2011)0025),
  - ņemot vērā 2003. gadā parakstīto Maputu deklarāciju par lauksaimniecību un nodrošinātību ar pārtiku, kurā Āfrikas valdības apņēmas lauksaimniecībai piešķirt vismaz 10 % no savu valstu gada budžetiem,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā pārtikas cenas 2010. un 2011. gadā ir augušas septiņus mēnešus no vietas, sasniedzot augstāko līmeni kopš 1990. gada, kad ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (PLO) sāka veikt pārtikas cenu analīzi; tā kā izejvielu cenu kāpums ir kļuvis par destabilizējošu faktoru pasaules ekonomikā un izraisījis nekārtības un nemierus vairākās jaunattīstības valstīs un nesen Alžīrijā, Tunisijā un Ēģiptē;
- B. tā kā ANO Pārtikas un lauksaimniecības (PLO) aprēķinājusi, ka cilvēku skaits, kuriem ir nepietiekams uzturs, pasaulē 2010. gadā sasniedzis 925 miljonus, bet pārtikas cenu palielināšanās, kas saistīta ar neparedzamu pārtikas apgādes deficītu, var izraisīt šā skaita palielināšanos; tā kā 29 valstīs visā pasaulē ir grūtības ar pārtikas apgādi, un tām ir nepieciešama ārēja palīdzība pārtikas jomā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0006.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0302.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0286.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0131.

⁽⁵⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 180. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- C. tā kā nesenā pārtikas un preču cenu nepastāvība ir izraisījusi nopietnas bažas par Eiropas un pasaules apgādi ar pārtiku; tā kā pārtikas cenu pieaugums vissmagāk skāris mazāk aizsargātas iedzīvotāju grupas gan attīstītās valstīs, gan jaunattīstības valstīs; tā kā augstas pārtikas cenas, miljoniem cilvēku rada situāciju, kad trūkst pārtika, apdraudot nodrošinātību ar pārtiku visā pasaulē; tā kā saskaņā ar FAO formulējumu nodrošinātība ar pārtiku nozīmē tiesības uz pārtiku un veselīga uztura pieejamību visiem;
- D. tā kā Eiropas Savienībā joprojām pastāv nabadzība un bads; tā kā 79 miljoni cilvēku ES joprojām dzīvo zem nabadzības sliekšņa (60 % no vidējiem ienākumiem valstī, kurā persona dzīvo); tā kā 16 miljoni ES pilsoņu pagājušajā ziemā ar labdarības organizāciju starpniecību saņēma pārtikas atbalstu; tā kā nodrošinātība ar pārtiku ir viens no Eiropas svarīgākajiem jautājumiem un prasa koordināciju starp dažādām nozaru politikas jomām ES līmenī un ārpus tās robežām, proti, starp KLP, enerģētikas politiku, pētniecību, attīstības un tirdzniecības politiku;
- E. tā kā vispārējās ekonomikas lejupslīdes, un pārtikas un degvielas cenu pieauguma rezultātā ir pasliktinājies pārtikas nodrošinājums daudzās jaunattīstības valstīs, īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, un tas daļēji mazinājis sasniegumiem nabadzības reducēšanas jomā;

Faktori, kas ietekmē pārtikas cenu pieaugumu

- F. tā kā pietiekama pārtikas daudzuma ražošanu pasaulē regulāri var ierobežot daudzi faktori, tostarp ekstrēmi laika apstākļi, piemēram, plūdi un sausums, ko arvien vairāk ietekmē klimata pārmaiņas, dabas resursu ierobežota pieejamība un pieaugošs pārtikas pieprasījums, kura pamata ir iedzīvotāju skaita pieaugums, ciešas saiknes starp energoapgādes drošību un nodrošinātību ar pārtiku, ņemot vērā ļoti zemo pārtikas uzkrājumu līmeni pasaulē; biodegvielas ražošanas pieaugums, labības izbarošana mājlopiem, pieaugošas spekulācijas ar pārtikas precēm, pieaugoša atkarība no pārtikas importa daudzās jaunattīstības valstīs konfliktu vai pārtikas nodrošinājuma politikas trūkuma rezultātā;
- G. tā kā klimata pārmaiņu ietekme, kas, samazinot ražību īpaši regulāra ūdens trūkuma, sausuma periodu vai, tieši pretēji, plūdu, zemes nogrūvumu dēļ, nopietni iespaido lauksaimnieku darbu ES un jaunattīstības valstīs, kurās rodas vairāku lauksaimniecības preču pašnodrošinājuma problēmas;
- H. tā kā uzdevums ir ražot vairāk pārtikas, izmantojot mazāk izejvielu, uzsvāru liekot uz noturīgu ražošanu, jo jāņem vērā ierobežotie dabas resursi; tā kā lauksaimniecības ražošanas stiprināšana jaunattīstības valstīs palielinās noturību pret ārkārtīgi strauja pārtikas cenu pieauguma gadījumiem un ļaus labāk tiem pielāgoties;
- I. tā kā nesenā pārtikas piegādes ķēžu nepastāvība ir radījusi bažas par to darbību Eiropā un pasaulē; tā kā Komisijas paziņojumā "Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā" (COM(2009)0591) norādītas nopietnas problēmas piegādes ķēdē, piemēram, dominējošas pirk spējas ļaunprātīga izmantošana, negodīgas prakses līgumu slēgšanā (tostarp maksājumu kavējumi), vienpusējas līguma izmaiņas, avansa maksājumi par piekļuvi sarunām, ierobežota piekļuve tirgum un informācijas trūkums par cenu noteikšanu un peļņas normu sadali visā pārtikas ķēdē, kas ir cieši saistīts ar palielināto koncentrāciju uz izejvielu, vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības nozarēm; tā kā pārtikas cenu un to attīstības analizē ir jāņem vērā visa piegādes ķēde; tā kā pārtikas nozare ir sadrumstalota un piegādes ķēde ir gara un ļoti sarežģīta, ietverot daudzus starpniekus;

Cenu nestabilitāte, lauksaimnieku ienākumi, atbalsts jaunattīstības valstīm

- J. tā kā preču cenu nestabilitāte var kļūt par raksturīgāku un regulārāku parādību pasaules tirgū; tā kā augstākas pārtikas cenas automātiski nenozīmē lielākus ienākumus lauku saimniecībām, galvenokārt ņemot vērā to, cik ātri palielinās lauksaimniecības resursu izmaksas, kā arī aizvien lielākās atšķirības starp ražošanas izmaksām un patēriņa cenām; tā kā lauksaimnieku ienākumi no pārtikas apgādes ķēdes ir būtiski samazinājušies, kamēr pārstrādātāju un mazumtirgotāju peļņa pastāvīgi ir pieaugusi; tā kā patēriņa cenas ir pieaugušas un tā kā vismaz 30 % no visas pasaulē saražotās pārtikas tiek izšķiesta dažādos pārtikas ķēdes posmos;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- K. tā kā atbalsta daļa jaunattīstības valstīm pasaulē, kas paredzēta lauksaimniecībai un lauku attīstībai trīs iepriekšējo desmitgažu laikā drastiski samazinājusies; tā kā ieguldījums noturīgās pārtikas sistēmās jaunattīstības valstīs samazinājies tādēļ, ka mainītas prioritātes, piešķirot tās ražošanai, kas orientēta uz eksportu, un tiek turpināts vājināt vietējo jaudu ražot un pārdot pietiekamu pārtikas daudzumu par taisnīgu cenu; tā kā daudzas no jaunattīstības valstīm pilnībā neizmanto savu pārtikas ražošanas potenciālu; tā kā būtisks lauksaimniecības ražīguma pieauguma šķērslis jaunattīstības valstīs ir mikrokredītu pieejamības trūkums mazajiem lauksaimniekiem ieguldījumiem, reizēm aizmirstot to, ka viņiem nepieder zeme;
- L. tā kā lielus zemes traktus, īpaši jaunattīstības valstīs, ir iegādājušies starptautiski uzņēmumi, un bieži tas notiek bez zemes īpašnieku piekrišanas; tā kā šie zemes gabali ne vienmēr tiek izmantoti pārtikas ražošanai, bet tos var izmantot eksportpreču, piemēram, koksnes ražošanai; tā kā šāda veida attīstība apdraud pārtikas ražošanas potenciālu jaunattīstības valstīs,

Nepieciešamība uzlabot nodrošinātību ar pārtiku

1. apstiprina, ka vispārējā nodrošinātība ar pārtiku ES un jaunattīstības valstīs ir ārkārtīgi svarīgs jautājums, un aicina veikt tūlītējus un ilgstošus pasākumus, lai ES pilsoņiem un pasaules iedzīvotājiem garantētu nodrošinātību ar pārtiku; uzsver, ka patērētājiem ir jābūt pieejamai pārtikai par saprātīgām cenām un vienlaikus ir jānodrošina pietiekami augsts dzīves līmenis lauksaimniekiem;
2. uzsver, ka tiesības uz pārtiku ir cilvēka pamattiesības un ka šī nodrošinātība tiks panākta, kad visiem cilvēkiem jebkurā laikā būs fiziska un ekonomiska pieeja drošai (no veselības viedokļa) un ar uzturvielām bagātai pārtikai, lai apmierinātu uztura vajadzības un vēlmes attiecībā uz aktīvu un veselīgu dzīvesveidu;
3. uzsver, ka spēcīga un noturīga lauksaimniecības nozare visā ES un plaukstoša, kā arī noturīga lauku vide, ko nodrošina spēcīga KLP, ir svarīgi elementi, lai atrisinātu pārtikas nodrošinātības uzdevumu; uzsver, ka KLP ir svarīgs līdzeklis, lai nodrošinātu pārtikas ražošanu Eiropas Savienībā;
4. apstiprina, ka ES pienākums ir nodrošināt tās iedzīvotājus ar pārtiku, tāpēc ir svarīgi, lai ES turpinātos lauksaimnieciskā darbība; vērš uzmanību uz to, ka samazinās ES lauku saimniecību ienākumi, ko izraisa pieaugošās ražošanas izmaksas un cenu nepastāvība, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot lauksaimnieku spēju uzturēt ražošanu; turklāt vērš uzmanību uz izmaksām, kas Eiropas lauksaimniekiem ir jāuzņemas, lai izpildītu pasaulē visaugstākās pārtikas nekaitīguma, vides aizsardzības, dzīvnieku labturības un darba standartu prasības; uzsver, ka lauksaimniekiem ir jāsaņem kompensācija par šīm papildu izmaksām un par sabiedrisko preču piegādāšanu sabiedrībai;

Klimata pārmaiņu izraisītās problēmas

5. apzinās grūto uzdevumu, ko pārtikas nodrošinājuma sasniegšanai rada klimata pārmaiņas, jo īpaši biežākas un plašākas klimatiskās parādības, piemēram, sausumi, plūdi, ugunsgrēki un vētras, kas mazinās dabas resursus un lauksaimniecības produkciju; ir nobažījies par vienpusējiem pasākumiem, ko veic klimatisko apstākļu ietekmētās valstīs vai reģioni un šādu pasākumu ietekmi uz pasaules tirgiem; aicina Komisiju cieši uzraudzīt to tiesību aktu īstenošanu dalībvalstīs, kas saistīti ar klimata pārmaiņām; uzsver akūto nepieciešamību veikt pasākumus klimata pārmaiņu seku mazināšanai un pielāgošanas pasākumus, kuru mērķis ir vides un ekonomikas noturīguma palielināšana; mudina dalībvalstis noteikt atbilstošus riska novēršanas un pārvaldības pasākumus, lai ierobežotu dabas katastrofu negatīvo ietekmi uz lauksaimniecisko ražošanu;
6. aicina īstenot koordinētus pasākumus un labāku sadarbību starp ES un jaunattīstības valstīm klimata pārmaiņu jautājumos, jo īpaši attiecībā uz tehnoloģijas nodošanu un veiktspējas palielināšanu; uzsver, ka cīņa pret klimata pārmaiņām jāiekļauj visas attiecīgajās ES politikas jomās, tostarp sadarbības politikā attīstības jomā, un ka apmācībai jākoncentrējas uz pielāgošanos klimatam un prasmīgas rīkošanās praksi ar zemi, piemēram, augsnes un ūdens apsaimniekošanu, lai novērstu lauksaimniecībā izmantojamās zemes zudumus augsnes erozijas vai sasaļošanās dēļ;

Pilnveidota palīdzība attīstības jomā

7. norāda, ka lauksaimniecība ir svarīga nozare lielākajā daļā jaunattīstības valstu, kas ir ļoti atkarīgas no svarīgākajām izejvielām, kuras ir īpaši pakļautas cenu svārstību ietekmei;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

8. aicina ES atbalstīt lauku attīstības pasākumus, palielinot investīcijas lauksaimniecībā un pārtikas nodrošinājumā, un īpaši ņemt vērā steidzamas vajadzības saistībā ar badu, maza mēroga lauksaimniecībai un sociālās aizsardzības programmām; uzsver, cik svarīgi ir attīstīt lauksaimniecību jaunattīstības valstīs un piešķirt lauksaimniecības nozarei atbilstošu daļu no ES aizjūras teritorijām paredzētā ES atbalsta attīstības jomā; pauž nožēlu, ka kopš 20. gadsimta 80. gadiem ir ievērojami samazinājies lauksaimniecībai piešķirtās attīstības palīdzības līmeņi, un atzinīgi vērtē to, ka šīs tendences izmaiņšana ir atzīta par nepieciešamu;

9. aicina Komisiju mērķtiecīgas, atbildīgas, efektīvas un pārredzami pārvaldītas attīstības palīdzības jomā piešķirt prioritāti lauksaimniecībai, tostarp palīdzībai, kas paredzēta lauksaimniekiem tirgus piekļuves iegūšanai; aicina ievērojami palielināt palīdzības apmēru attīstības jomā, kas paredzēts lauksaimniecībai, kā arī aicina veikt ieguldījumus apmācībā, ar kuru palielina pakalpojumu apjomu, un decentralizētā lauksaimniecības pētniecībā jaunattīstības valstīm, lai lauksaimnieku rīcībā būtu noturīgas metodes, kā ražot efektīvāk, aizsargājot vidi un ilgtermiņā garantējot nodrošinātību ar pārtiku, un šīs metodes sekmētu ar valsts atbalstu, piemēram, piekļuvi aizdevumiem un sēklu krājumiem;

10. aicina ES un jaunattīstības valstis veicināt zemes īpašumu kā līdzekli, lai mazinātu nabadzību un garantētu pārtikas nodrošinājumu, nostiprinot īpašuma tiesības un atvieglinot tādu mikrokredītu pieejamību lauksaimniekiem, maziem uzņēmumiem un vietējām kopienām, kas nav paredzēti peļņas gūšanai; uzsver, cik svarīgi ir jauni ieguldījumi, lai palielinātu sīkzemnieku iespējas, padarītu efektīvākas ūdens apsaimniekošanas tehnoloģijas un atjaunotu augsnes barības vielas;

11. norāda, ka jaunattīstības valstīs ir jāievieš labākas lauksaimnieciskās ražošanas metodes, tostarp piedāvājot zemu izmaksu tehnoloģijas, palīdzot ar lauksaimniecības pētniecību un palielinot ražīgumu, lai veicinātu ilgtspējību un mazinātu negatīvo ietekmi, ko rada nepietiekams nodrošinājums ar pārtiku;

12. norāda, ka humānajai palīdzībai pārtikas jomā ir jāatbilst vajadzībām, uzdevumiem un strukturālajiem ierobežojumiem jaunattīstības valstīs; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi, lai pārtikas palīdzībā tiktu ņemta vērā vietējā ražošana, izplatīšana, transports un realizācijas apjomi attiecīgajās valstīs, palīdzot izveidot pamatu ilgtermiņa nodrošinātībai ar pārtiku;

Ražotāju ienākumi un piekļuve izejvielām

13. norāda, ka starp faktoriem, kuri visvairāk ietekmē cenu pārneses mehānismu un starpību starp patērētāju un ražotāju cenām, ir šādi — pieaugoša koncentrācija visā pārtikas piegādes ķēdē, produktu pārstrādes pakāpe, cenu pieaugums saistībā ar citiem ārējo izmaksu faktoriem un spekulācija ar lauksaimniecības precēm;

14. norāda uz lauku saimniecībām izejvielu izmaksām, kas pieaug straujāk nekā lauksaimniecības preču cenas; pauž bažas, ka tas varētu izraisīt lauku saimniecību ražības sarukšanu, kas vēl vairāk pastiprinātu pārtikas krīzi Eiropā un pasaulē; uzsver, ka koncentrēšanās uz izejvielu nozari postoši ietekmē lauku saimniecību noturību, veicinot atkarību no dažām korporācijām, kas pārdod sēklas un specializētos mēslošanas līdzekļus; aicina Komisiju saistībā ar pieaugošo konsolidāciju nodrošināt, ka izejvielu nozarē tirgus darbojas brīvi, veicinot apgādi ar pārtiku;

15. pauž bažas par zemiem lauku saimniecību ienākumiem Eiropas Savienībā; apliecina, ka pieaugošo ražošanas izmaksu un cenu nepastāvības izraisītā ienākumu samazināšanās nelabvēlīgi ietekmē lauksaimnieku spēju uzturēt ražošanu un ka rezultātā lauksaimnieki negūst labumu no pārtikas cenu palielināšanās; pauž stingru pārliecību, ka nodrošinātība ar pārtiku ir apdraudēta, ja šie jautājumi netiek pietiekami risināti;

Pārtikas un enerģijas ražošana

16. atgādina, ka energoapgādes drošība un nodrošinātība ar pārtiku ir ļoti cieši saistīti jautājumi; atzīst, ka enerģijas izmaksas ir būtisks faktors, kas nosaka lauksaimniecības rentabilitātes līmeni un pārsvarā ir atkarīgs no naftas cenas; mudina veikt pasākumus, kas stimulētu lauksaimniekus paaugstināt energoefektivitāti un attīstīt alternatīvus energoapgādes avotus; aicina ES un valstu valdības uzsākt kampaņas un ieviest strukturālas izmaiņas, lai samazinātu līdz minimumam pārtikas zudumus;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

17. tomēr uzskata, ka pastiprinātajos centienos attīstīt atjaunojamās enerģijas avotus un izpildīt 2020. gada mērķus ir jāņem vērā ietekme uz pārtikas ražošanu un piegādi; uzsver trauslo līdzsvaru, ar ko ir saistīta pārtikas/deģvielas uzdevuma risināšana;

Pētījumi

18. uzsver, cik nozīmīgi ir sabiedriski finansēti pētījumi, kas veicina nodrošinātību ar pārtiku; prasa investēt ne tikai jauno tehnoloģiju pētniecībā, bet arī pētniecībā par vispusīgām un noturīgām lauksaimniecības sistēmām, kuru mērķis būtu ilgtermiņa nodrošinātība ar pārtiku; tādejā uzsver galveno nozīmi, ko šajā saistībā varētu piešķirt, piemēram, ES tehnoloģiskajai platformai saistībā ar pētniecības un ekoloģiskās lauksaimniecības atbalstu;

Pārredzamība preču tirgos un pasākumi pret spekulāciju

19. atzinīgi vērtē starptautiska līmeņa mēģinājumus palielināt izpratni par pārtikas preču cenu veidošanās mehānismiem (jo īpaši G20 valstu Francijas prezidentūras iniciatīvu un 3. lauksaimniecības ministru augstākā līmeņa tikšanos Berlīnē); prasa Komisijai panākt lielāku skaidrību par visiem faktoriem, kas ietekmē pārtikas preču īstermiņa un ilgtermiņa svārstības tirgū, jo īpaši attiecībā uz saistību starp spekulācijām un visu veidu lauksaimniecības preču cenu svārstībām, kā arī saikni starp enerģijas tirgiem un pārtikas preču cenām; uzskata, ka šāda rūpīga pārtikas cenu veidošanās attiecīgo mehānismu ekonomiskā analīze labāk ļaus lēmējiem ES līmenī pieņemt uz informāciju balstītus pielāgotus lēmumus, kas mazinātu pārtikas cenu svārstību ietekmi;

20. norāda uz Komisijas paziņojumu par problēmām preču un izejvielu tirgos un atzinīgi vērtē uzmanību, ko līdz šim Komisijas vēltījusi šim jautājumam; aicina Komisiju izveidot labāku informācijas plūsmu, kas savlaicīgi sniegtu kvalitatīvus datus par norisēm tirgū, ņemot vērā jautājumu par uzkrājumu dislokāciju; tomēr uzsver, ka informācijas plūsmas vien nav risinājums attiecībā uz tirgu nepastāvību; uzskata, ka šā jautājuma risināšanai var būt nepieciešama spēcīgāka pieeja, jo īpaši saistībā ar pieaugošo pārredzamību izejvielu tirgos; uzsver problēmas, ar kurām lauksaimnieki saskaras ārkārtējas tirgus un cenu nepastāvības gadījumos; pievērš uzmanību grūtībām, ar kurām lauksaimnieki sastopas, mēģinot plānot turpmāko darbību ārkārtīgas nepastāvības gadījumos; mudina Komisiju steidzami ieviest efektīvus un stingrus pasākumus, lai novērstu lauksaimniecības tirgu nestabilitāti; uzskata, ka tas būs būtisks faktors, lai nodrošinātu ražošanas saglabāšanos Eiropas Savienībā;

21. uzsver, ka bez atbilstoša līmeņa intervences krājumiem vai stratēģiskiem krājumiem nav iespējams veikt efektīvus pasākumus pret lielām cenu svārstībām; tāpēc uzskata, ka tirgus intervences instrumentiem turpmākajā KLP ir jāklūst par nozīmīgāko daļu;

22. prasa nodrošināt lielāku pārredzamību, augstāku kvalitāti un savlaicīgumu informācijā par pārtikas rezervju un krājumu, kā arī par cenu veidošanos starptautiskā līmenī, kā prasīts Komisijas senenajā paziņojumā par aktuālo jautājumu risināšanu preču tirgu un izejvielu jomā; prasa Komisijai veikt vajadzīgos pasākumus, lai apkarotu pārmērīgās spekulācijas preču tirgos; uzsver, ka šie pasākumi ir jāveic saistībā ar centieniem regulēt finanšu tirgus pasaules un ES līmenī;

23. mudina G20 valstis koordinēt preventīvu mehānismu izveidošanu, kuri būtu vērsti pret pārmērīgām cenu svārstībām, un izstrādāt regulējumu, kas īpaši paredzēts pārtikas un lauksaimniecības krīzes pārvarēšanai; aicina G20 valstis nodrošināt regulējuma konvergenci pārtikas un lauksaimniecības preču jomā un iesaistīt arī valstis, kuras nepieder pie G20; aicina risinājumus ārkārtēju cenu svārstību novēršanai saskaņot starptautiskā līmenī; prasa starptautiskā līmenī apkarot ļaunprātīgu rīcību un manipulācijas attiecībā uz lauksaimniecības preču cenām, jo tās iespējami apdraud nodrošinātību ar pārtiku pasaulē; nosoda tos, kuri ļaunprātīgi spekulē ar vispārējām pirmās nepieciešamības precēm, lauksaimniecības izejvielām un energoresursiem, tādejādi pastiprinot cenu nepastāvību un padziļinot pasaules pārtikas krīzi;

24. aicina Komisiju iekļaut attiecīgus priekšlikumus turpmākajās finanšu instrumentu tirgus direktīvas un direktīvas par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu pārskatīšanās, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar norisēm pārtikas un lauksaimniecības preču tirgos;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

25. šajā sakarā atbalsta spēkā esošo tiesību aktu par finanšu instrumentiem pārskatīšanu, ar ko vajadzētu nodrošināt pārredzamāku tirdzniecību; atgādina, ka finanšu instrumentiem vajadzētu darboties ekonomikas interesēs un palīdzēt lauksaimnieciskajai ražošanai pārvarēt krīzes un klimatiskos apstākļus, kamēr vienlaikus nedrīkst pieļaut, ka spekulācijas apdraud citādi efektīvas lauku saimniecības;

26. uzsver nozīmīgo lomu, kas pašreiz ir paredzēta Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) preču tirgu pārzināšanā; aicina Komisiju apsvērt iespēju piešķirt EVTI plašākas pilnvaras novērst manipulācijas preču tirgos un šo tirgu ļaunprātīgu izmantošanu;

27. atbalsta apņēmīgāku Eiropas rīcību cenu manipulēšanas problēmas risināšanā, tostarp piešķirot pilnvaras regulatoriem un uzraudzības iestādēm ierobežot ļaunprātīgu spekulāciju; uzskata, ka preču atvasinātie instrumenti atšķiras no citiem finanšu atvasinātajiem instrumentiem; aicina Komisiju nodrošināt, ka darbības ar pārtikas preču atvasinātajiem instrumentiem tiek ierobežotas, lai tās pēc iespējas veiktu ar lauksaimniecības tirgiem tieši saistīti ieguldītāji;

28. uzskata, ka decentralizēta reģionāla un vietēja mērķtiecīga globālu pārtikas krājumu sistēma (gan rezerves krājumi bada samazināšanai, gan reģionālie krājumi patēriņa preču cenu regulēšanai un bada situācijas atvieglošanai pēkšņu cenu svārstību laikā) būtu lietderīgi, palīdzot veicināt pasaules tirdzniecību cenu kāpuma laikā, novēršot atkārtotu protekcionismu un mazinot spiedienu uz pasaules pārtikas tirgiem; uzskata, ka šie krājumi būtu jāapsaimnieko vispiemērotākajos līmeņos, tostarp vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm, kā arī koordinējošai struktūrvienībai Apvienoto Nāciju Organizācijas PLO aizgādībā, pilnībā izmantojot PLO un ANO Pasaules pārtikas programmas gūto pieredzi;

Tirdzniecība

29. prasa, lai ES pārstāvji PTO sarunās iekļautu jautājumus, kas neattiecas uz tirdzniecību, nodrošinot, ka attiecībā uz lauksaimniecības preču importu no trešām valstīm tiktu sniegtas tādas pašas garantijas vides aizsardzības, dzīvnieku labturības un pārtikas nekaitīguma un kvalitātes jomā, kādas dod ES lauksaimnieki; atkārtoti pauž atbalstu līdzsvarota un savlaicīga nolīguma parakstīšanai PTO līmenī, kas būtu būtisks elements, lai panāktu vispārēju nodrošinātību ar pārtiku; šajā sakarībā no jauna atgādina, ka nesamērīgi vienpusēji noteikti tirdzniecības šķēršļi neveicina pārtikas apgādes efektivitāti; lūdz Komisiju nodrošināt, ka ar starptautiskajiem un divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem Eiropas lauksaimniekiem tiek garantēta noturīga nākotne un saglabāta pārtikas ražošana ES un maza apjoma lauksaimniecība, kā arī novērsts tas, ka vispārēja piekļuve pārtikai tiek pakļauta riskam;

30. aicina valstu valdības atbilstoši PLO ieteikumiem nepieņemt eksporta ierobežojumu pasākumus, jo tie izraisa tirgos lielāku nenoteiktību, traucē tirgus darbību un tāpēc var veicināt turpmāku cenu pieaugumu pasaules līmenī;

*

* *

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Taizemes un Kambodžas robežincidenti

P7_TA(2011)0072

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Taizemes un Kambodžas robežincidentiem

(2012/C 188 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2005. gada 13. janvāra ⁽¹⁾, 2005. gada 10. marta ⁽²⁾, 2006. gada 19. janvāra ⁽³⁾, 2007. gada 15. marta ⁽⁴⁾ un 2010. gada 21. oktobra ⁽⁵⁾ rezolūcijas par Kambodžu, kā arī 2010. gada 20. maija rezolūciju par Taizemi ⁽⁶⁾ un 2005. gada 1. decembra rezolūciju par cilvēktiesību situāciju Kambodžā, Laosā un Vjetnamā ⁽⁷⁾,
  - ņemot vērā Starptautiskās Tiesas 1962. gada 15. jūnija spriedumu lietā par *Preah Vihear* templi (Kambodža pret Taizemi),
  - ņemot vērā 1954. gada Hāgas konvenciju par kultūras vērtību aizsardzību bruņota konflikta gadījumā, kuru ir parakstījusi gan Taizeme, gan Kambodža,
  - ņemot vērā Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas (ASEAN) ģenerāļsekretāra 2011. gada 5. februāra paziņojumu,
  - ņemot vērā ES ārlietās un drošības politikas augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2011. gada 7. februāra paziņojumu,
  - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* 2011. gada 7. februāra paziņojumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā kopš 2011. gada februāra sākuma uz Kambodžas un Taizemes robežas, tostarp netālu no *Preah Vihear* tempļa, notiek sadursmes starp Taizemes un Kambodžas bruņotajiem spēkiem;
- B. tā kā sadursmes uz robežas sākās pēc tam, kad Kambodžas tiesa diviem Taizemes pilsoņiem piesprieda sodu līdz astoņiem gadiem cietumā, apsūdzot viņus spiegošanā un nelikumīgā robežšķērsošanā pēc tam, kad šie taizemieši 2010. gada decembrī bija iekļuvuši apstrīdētajā robežzonā, un tā kā šis spriedums tika pasludināts tūlīt pēc tam, kad sekmīgi bija noslēgusies Apvienotās Kambodžas un Taizemes divpusējās sadarbības komisijas septītā sanāksme, kas notika 2011. gada 3. un 4. februārī un kurā abas valstis vienojās paplašināt sadarbību visās jomās un tuvākajā nākotnē Taizemē organizēt Apvienotās sauszemes robežu demarkācijas komisijas sanākumi;
- C. tā kā ar *Preah Vihear* templi pagājušajā gadsimtā ir bijis saistīts ne viens vien Taizemes un Kambodžas robežstrīds;
- D. tā kā Starptautiskā Tiesa 1962. gada 15. jūnijā nosprieda, ka *Preah Vihear* templis atrodas Kambodžas teritorijā;

⁽¹⁾ OV C 247 E, 6.10.2005., 161. lpp.

⁽²⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 280. lpp.

⁽³⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 334. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 258. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0389.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0195.

⁽⁷⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 129. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- E. tā kā *Preah Vihear* templim, kuru UNESCO 2008. gada 7. jūlijā iekļāva pasaules kultūras mantojumu sarakstā, neseno robežkonfliktu laikā ir nodarīti zaudējumi;
- F. tā kā starptautiskajai kopienai ir īpaša atbildība par UNESCO pasaules kultūras mantojuma sarakstā iekļauto pieminekļu aizsardzību;
- G. tā kā saskaņā ar ziņojumiem abām pusēm ir bojāgājušie un ievainotie gan bruņoto spēku, gan civiliedzīvotāju vidū un no konflikta zonas ir evakuēti tūkstošiem civiliedzīvotāju;
- H. tā kā saskaņā ar plašsaziņas līdzekļos izskanējušo informāciju, iespējams, ir izmantota kasešu municija un tā kā nedz Taizeme, nedz Kambodža nav ratificējušas Konvenciju par kasešu municiju;
- I. tā kā situācijas pasliktināšanās uz Taizemes un Kambodžas robežas apdraud mieru un stabilitāti šajā reģionā;
- J. tā kā pašreizējā ASEAN prezidējošā valsts Indonēzija ir palielinājusi diplomātiskos pasākumus, lai palīdzētu abām pusēm rast pagaidu risinājumu un sāktu izmantot divpusējus mehānismus, ar kuriem sasniegt mērķi par robežas demarkāciju un miera nodrošināšanu reģionā; tā kā ASEAN priekšsēdētājs aicina abas valstis rīkot sarunas, izmantojot Taizemes un Kambodžas Apvienoto sauszemes robežu demarkācijas komisiju;
- K. tā kā ASEAN harta paredz izveidot tādu strīdu izšķiršanas mehānismu, ar kuru būtu iespējams palielināt palīdzību divpusēju strīdu izšķiršanai;
- L. tā kā UNESCO ģenerāldirektore *Irina Bokova* ir paziņojusi par nodomu nosūtīt delegāciju *Preah Vihear* tempļa stāvokļa novērtēšanai,
1. nosoda Kambodžas Karalistes un Taizemes Karalistes bruņotās sadursmes uz abu valstu robežas un mudina visas puses darīt visu nepieciešamo, lai samazinātu saspīlējumu, atsākt dialogu, lai mierīgi izšķirtu strīdu, un pieņemt ASEAN un Apvienoto Nāciju Organizācijas palīdzību;
  2. pauž nožēlu, ka nesenašās sadursmēs uz robežas ir bojāgājušie, un izsaka visdziļāko līdzjūtību bojāgājušo ģimenēm;
  3. mudina abu valstu valdības nodrošināt, ka bruņotā konflikta dēļ pārvietotajiem cilvēkiem tiek nodrošināta nepieciešamā palīdzība;
  4. aicina abas valstis ievērot Starptautiskās Tiesas 1962. gada spriedumu un panākt mierīgu atrisinājumu konfliktam, kas saistīts ar robežzonu netālu no *Preah Vihear* tempļa;
  5. aicina abas valstis nodrošināt, ka ar savu rīcību tās nepārkāpj Hāgas Konvencijas par kultūras vērtību aizsardzību bruņota konflikta gadījumā 4. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru ir aizliegts apieties ar savā teritorijā vai citu augsto līgumslēdzāju pušu teritorijā esošām vērtībām tā, ka šīs darbības bruņota konflikta rezultātā varētu izraisīt šo vērtību iznīcināšanu vai sabojāšanu, kā arī atturēties no jebkādam karadarbības izpausmēm, kas vērstas pret šīm vērtībām;
  6. aicina Taizemes un Kambodžas varas iestādes ievērot Līgumu par draudzību un sadarbību Dienvidaustrumu Āzijā un jo īpaši tādus tā pamatprincipus kā nesaskaņu un strīdu atrisināšana mierīgā ceļā, atteikšanās no draudiem izmantot spēku vai spēka izmantošanas un efektīva sadarbība starp augstajām līgumslēdzējām pusēm;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

7. atzinīgi vērtē Indonēzijas ārlietu ministra un ASEAN pašreizējā priekšsēdētāja *Marty Natalegawa* centienus veicināt abu valstu dialogu, lai varētu mierīgā ceļā atrisināt strīdu;
8. atzinīgi vērtē to, ka Taizeme un Kambodža ir piekritušas piedalīties steidzamā Dienvidaustrumu Āzijas valstu sanāksmē un apspriest robežkonfliktu;
9. atzinīgi vērtē UNESCO ģenerāldirektora lēmumu nosūtīt īpašo sūtni misijā uz birojiem Bangkokā un Pnompenā; mudina abas konfliktā iesaistītās puses sadarboties ar UNESCO misiju, kura novērtēs *Preah Vihear* templim nodarītos postījumus;
10. aicina abas valstis rast tādu risinājumu, lai no abu valstu teritorijas būtu iespējama tieša piekļuve *Preah Vihear* templim, un neliegt otras valsts pilsoņiem apmeklēt templi vai robežzonu;
11. pauž bažas par iespējamo kasešu munīcijas lietošanu un aicina abas valstis jebkādos apstākļos atturēties no šādas munīcijas izmantošanas;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētājam un ārlietu un drošības politikas augstajai pārstāvei, Eiropas Ārējās darbības dienestam, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Kambodžas Karalistes valdībai, Taizemes Karalistes valdībai, ANO ģenerālsekretāram, UNESCO ģenerāldirektorei un ASEAN dalībvalstu valdībām.

Jemena - mazgadīgiem likumpārkāpējiem piemērotais nāvessods, it īpaši Muhammed Taher Thabet Samoum lieta

P7_TA(2011)0073

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Jemenu - mazgadīgo likumpārkāpēju vajāšanu, it īpaši Muhammed Taher Thabet Samoum lieta

(2012/C 188 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par situāciju Jemenā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām un Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām — Jemena šiem tiesību aktiem ir pievienojusies,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvessoda atcelšanu, jo īpaši 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par Pasaules dienu pret nāvessodu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas stratēģijas dokumentu par Jemenu laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam,

⁽¹⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 14. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0351.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2010. gada 21. decembra rezolūciju Nr. 65/206, kurā aicināts noteikt nāvessoda piemērošanas moratoriju, Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 62/149 par moratoriju nāvessoda piemērošanai un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2008. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 63/168, kurā aicināts īstenot Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūciju Nr. 62/149,
- ņemot vērā Aleksandrijas 2008. gada deklarāciju, kurā Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas valstis aicinātas ieviest nāvessoda moratoriju kā pirmo soli ceļā uz nāvessoda atcelšanu,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 16. jūnijā pieņemtās pārskatītās un atjauninātās ES pamatnostādnes par nāvessodu,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Jemenā, līdzīgi kā pārējās Arābu valstīs un īpaši Tunisijā un Ēģiptē, pēdējās nedēļās demonstranti izgāja ielās, lai pieprasītu palielināt demokrātiju un veikt valsts reformas; tā kā daudzi protesta akciju dalībnieki piedzīvoja drošības spēku uzbrukumus vai tika aizturēti,
- B. tā kā 2001. gada septembrī Ibas Starptautiskā krimināltiesa notiesāja *Muhammed Taher Thabet Samoum* uz nāvi pēc tam, kad viņš tika atzīts par vainīgu 1999. gada jūnijā izdarītā slepkavībā, kad viņam vēl nebija 18 gadu; tā kā dzimšanas apliecības neesamības dēļ apelācijas tiesa 2005. gada maijā viņa nāves sodu paturēja spēkā, bet Augstākā tiesa to apstiprināja 2010. gada aprīlī un pēc tam to ratificēja arī Jemenas prezidents; tā kā *Muhammed Taher Thabet Samoum* nāvessoda izpilde sākotnēji bija paredzēta 2011. gada 12. janvārī, bet Jemenas ģenerālprokurors to atlika,
- C. tā kā *Fuad Ahmed Ali Abdulla* tika notiesāts uz nāvi pēc tam, kad tika atzīts par vainīgu slepkavības izdarīšanā, lai gan tas bija noticis pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, taču šo pieņemumu tiesa nepieņēma; tā kā nāvessoda izpilde, kas bija paredzēta 2010. gada 19. decembrī, tika apturēta starptautiskās sabiedrības, īpaši ES un viņa advokāta protestu dēļ,
- D. tā kā nāvessods ir visvairākais, visnecilvēcīgākais un pazemojošākais soda veids un ar to tiek pārkāptas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā noteiktās tiesības uz dzīvību,
- E. tā kā Jemena ir pievienojusies Konvencijai par bērna tiesībām un Starptautiskajam paktam par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un tā kā ar abiem šiem dokumentiem ir skaidri aizliegta nāvessoda izpilde tām personām, kuras atzītas par vainīgām noziegumu izdarīšanā pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas un tā kā Jemenas kriminālkodeksa 31. pantā ir noteikts skaidrs aizliegums izpildīt nāvessodu mazgadīgiem noziedzniekiem,
- F. tā kā 2010. gadā Jemenā nāvessods tika izpildīts vairākiem desmitiem cilvēku; tā kā saskaņā ar cilvēktiesību organizāciju ziņojumiem simtiem ieslodzīto Jemenā gaida nāvessoda izpildi,
- G. tā kā Jemenai nav līdzekļu, tostarp tiesu medicīnisko instrumentu un personāla, kas varētu noteikt tādu tiesājamo vecumu, kam nav dzimšanas apliecības,
- H. tā kā pastāv nopietnas bažas par notikumu turpmāko gaitu Jemenā demokrātijas, cilvēktiesību un tiesu iestāžu neatkarības jomā; tā kā vajāšanu ir pieredzējuši gan žurnālisti, gan cilvēktiesību aizstāvji; tā kā sieviešu stāvoklis ir īpaši grūts, ko raksturo sarūkošās iespējas iegūt izglītību un iespēju trūkums aktīvai dalībai politikas procesos,
- I. tā kā Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies risināt jautājumu par nāvessoda atcelšanu visā pasaulē un cenšas panākt šā principa vispārēju pieņemšanu,

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- J. tā kā 2010. gadā tikai viena valsts ir izpildījusi nāvessodu mazgadīgiem likumpārkāpējiem, bet 2009. gadā tādu vēl bija trīs; tā kā Jemena ir panākusi būtisku progresu ceļā uz nāvessoda piemērošanas aizliegumu mazgadīgiem likumpārkāpējiem; tā kā līdz ar to parādās lielas cerības, ka mazgadīgu likumpārkāpēju sodīšana ar nāvi drīz visā pasaulē būs aizliegta ar likumu un netiks piemērota praksē,
1. pauž dziļas raizes par ilgstoši pastāvošām politiskām un sociāli ekonomiskām problēmām Jemenā un aicina starptautisko sabiedrību aktīvi rūpēties par to, lai netiktu pieļauta pašreizējās krīzes padziļināšanās;
  2. pauž atbalstu demonstrantiem, kuri prasa demokrātiskas reformas un labākus dzīves apstākļus; šajā kontekstā atzinīgi vērtē prezidenta Salehi paziņojumu par to, ka viņš atkāpsies 2013. gadā, un aicina varas iestādes pārtraukt vardarbību pret miermīlīgajiem protestētājiem un atbrīvot visus demonstrantus, kas ir pauduši protestu miermīlīgā veidā;
  3. negatīvi vērtē jebkādu sodīšanu ar nāvi jebkurā vietā, un vēlreiz uzsver, ka nāvessoda atcelšana stiprina cilvēka cieņu un ir balsts pakāpeniskai cilvēktiesību attīstībai;
  4. aicina Jemenas prezidentu un varas iestādes atcelt nāvessoda izpildi *Muhammed Taher Thabet Samoum* un aicina Jemenas varas iestādes aizstāt *Muhammed Taher Thabet Samoum* un *Fuad Ahmed Ali Abdulla* piespriesto nāvessodu;
  5. aicina Jemenas valdību pārtraukt personu sodīšanu ar nāvi par noziegumiem, ko viņi, iespējams izdarījuši pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, jo šāds soda veids neatbilst nedz Jemenas tiesībām, nedz Jemenas saistībām saskaņā ar starptautiskajiem cilvēktiesību nolīgumiem;
  6. aicina Jemenas varas iestādes ievērot Jemenas kriminālkodeksa 31. pantu, kurā ir noteikts, ka nāvessodu nevar piemērot personām par noziegumiem, kas izdarīti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas;
  7. mudina Jemenas varas iestādes ievērot nepilngadīgajiem noteiktās starptautiskās tiesiskās garantijas, kas paredzētas tādos tiesību aktos kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par bērna tiesībām un Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām;
  8. aicina Jemenas varas iestādes ieviest vispārēju jaundzimušo reģistrāciju un uzlabot to tiesājamo vecuma noteikšanas iespējas, kuriem nav dzimšanas apliecību;
  9. uzsver, ka Jemenā ir nepieciešamas reformas, ko aicina izdarīt daudzie demonstranti ielās, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīves apstākļus un nodrošinātu brīvas un taisnīgas vēlēšanas, cilvēktiesību ievērošanu, īpaši plašsaziņas līdzekļu brīvības ievērošanu un tiesības uz taisnīgu tiesu, kā arī vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
  10. aicina Padomi un Komisiju, īpaši pēc Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides nekavējoties īstenot koordinētu un visaptverošu ES pieeju Jemenas sakarībā;
  11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, ANO dalībvalstu valdībām un Jemenas valdībai un prezidentam.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Uganda - David Kato slepkavība

P7_TA(2011)0074

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūcija par Ugandu — David Kato slepkavība

(2012/C 188 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautisko cilvēktiesību saistības un instrumentus, tostarp tos, kas ietverti ANO konvencijās par cilvēktiesībām un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, garantējot cilvēktiesības un pamatbrīvības un aizliedzot diskrimināciju,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū nolīgums) un pārskatīts 2010. gada 23. jūnijā Vagadugu, un tajā ietvertās cilvēktiesību klauzulas, jo īpaši 8. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6., 7. un 21. pantu, kas uzliek par pienākumu Eiropas Savienībai un dalībvalstīm aizstāvēt cilvēktiesības un pamatbrīvības un nodrošināt līdzekļus, ar kuriem ES līmenī izskaust diskrimināciju un cilvēktiesību pārkāpumus,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 21. pantu, ar kuru tiek aizliegta diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ,
- ņemot vērā visas ES darbības, kas attiecas uz cīņu pret homofobiju un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par homofobiju, minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku,
- ņemot vērā 2009. gada 17. decembra rezolūciju par Ugandu: pret homoseksualitāti vērsts likumprojekts ⁽¹⁾ un 2010. gada 16. decembra rezolūciju par Ugandu — Bahati likums un homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu diskriminācija ⁽²⁾,
- ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* 2010. gada 17. maija deklarāciju par Starptautisko dienu pret homofobiju,
- ņemot vērā ĀKK valstu grupas 2010. gada 28. septembra deklarāciju par reliģiju mierīgu līdzāspastāvēšanu un to nozīmi, kāda pievērsta homoseksualitātei ĀKK valstu partnerībā,
- ņemot vērā 2010. gada 6. decembra paziņojumu, ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā iesaistītajām ES dalībvalstīm un Eiropas Parlamenta EPP, S&D, ALDE, Greens un GUE politiskajām grupām atbildot uz ĀKK valstu deklarāciju,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2009. gada 3. decembra rezolūciju par jauniešu sociālo un kultūras integrāciju un iesaistīšanu,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 25. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0495.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- A. tā kā 2011. gada 26. janvārī Ugandā tika brutāli noslepkavots *David Kato Kisule*, cilvēktiesību aizstāvis, kā arī geju un lesbiešu tiesību aizsardzības grupas "Ugandas seksuālās minoritātes" un Ugandas visas LGBT kopienas līderis;
- B. tā kā *David Kato* iepriekš tika cēlis apsūdzību un uzvarējis lietā pret vietējo tabloīdu *Rolling Stone*, kas 2010. gada 9. oktobrī un 15. novembrī publicēja vairāk nekā simts cilvēku, tostarp *David Kato*, vārdus, personas datus un fotogrāfijas, apsūdzot viņus homoseksuālismā un musinot lasītājus viņus sodīt vai pakārt;
- C. tā kā 2011. gada 3. janvārī Ugandas Augstā tiesa nosprieda, ka tabloīds *Rolling Stone* ir pārkāpis konstitūcijā noteiktās visu cilvēku pamattiesības attiecībā uz cieņas un privātuma aizsardzību, norādot, ka pat pašreizējie Ugandas pret homoseksualitāti vērstie tiesību akti nevar attaisnot vardarbību pret homoseksuāļiem vai viņu nogalināšanu; tā kā pēc uzvaras tiesā *Kato Kisule* sūdzējās par draudu un sliktas izturēšanās pieaugumu;
- D. tā kā Eiropas Savienības un ĀKK valstu Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājs, Cilvēktiesību apakškomitejas priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, ES misijas Kampalā vadītāji, ASV valsts sekretārs un prezidents, ANO augstais komisārs cilvēktiesību jautājumos un citi starptautiskās sabiedrības vadītāji apliecināja cieņu *David Kato* kā cilvēktiesību aizstāvim un aicināja Ugandas varas iestādes saukt vainīgo(-s) pie atbildības;
- E. tā kā Eiropas Parlaments, kā arī starptautiskās nevalstiskās organizācijas un ASV un ES valdības pārstāvji vairākkārt pauduši bažas par LGBT stāvokli Ugandā, pastāvīgo diskrimināciju un vajāšanu, kā arī par amatpersonu, privātpersonu un organizāciju veikto musināšanu uz naidu pret LGBT Ugandā;
- F. tā kā grupa, kurā darbojās *David Kato*, publiski vērsās pret "Homoseksualitātes likumprojektu", ko 2009. gada 25. septembrī Ugandas parlamentam iesniedza individuālais deputāts *David Bahati*, paredz sodīt homoseksuālas darbības, piespriežot cietumsodu no septiņiem gadiem līdz mūža ieslodzījumam, kā arī nāvessodu; tā kā šis likumprojekts paredz sodīt par bērna vai pacienta homoseksualitātes neizpaušanu, piespriežot cietumsodu līdz trijiem gadiem; tā kā šis likumprojekts vēl tiek izskatīts;
- G. tā kā LGBT Ugandā, kā arī tās personas, kuru fotogrāfijas un dati tika publicēti *Rolling Stone* un publiskoti arī radio un televīzijā, pašlaik ir apdraudētas un var tikt vajātas, turklāt šīs personas lielākoties ir bez pajumtes, bez darba, spiestas izvairīties no publiskām vietām un tām jāslēpjas no sabiedrības;
- H. tā kā Āfrikā homoseksualitāte ir likumīga tikai 13 valstīs, bet 38 valstīs to kvalificē kā kriminālpārkāpumu; tā kā Mauritanijā, Somālijā, Sudānā un ziemeļu Nigērijā par homoseksualitāti piespriež nāvessodu, tā kā politiskie līderi un reliģiozo ekstrēmistu vadītāji cita starpā musina uz vardarbību pret LGBT, savukārt varas iestādes piecieš un atstāj nesodītus noziegumus, kas pret personām pastrādāti viņu seksuālās orientācijas dēļ, un ņemot vērā pastāvīgi pieaugošo diskrimināciju, patvaļīgos arestus un sliktu apiešanos, pamatojoties uz seksuālo orientāciju,
1. stingri nosoda Ugandas cilvēktiesību aizstāvja *David Kato Kisule* vardarbīgo slepkavību;
  2. aicina Ugandas varas iestādes veikt padziļinātu un objektīvu slepkavības izmeklēšanu un saukt vainīgos pie atbildības, un līdzīgi rīkoties saistībā ar ikvienu vajāšanas, diskriminācijas un vardarbības aktu pret LGBT un citām minoritāšu grupām; aicina Ugandas varas iestādes noskaidrot personas, kuras publiski aicināja nogalināt *David Kato*, kā arī noskaidrot šo personu organizācijas, nozīmi un finansējumu;
  3. pauž nožēlu, ka Ugandas varas iestādes nav reaģējušas uz notiekošo diskrimināciju pret homoseksuāļiem, un aicina tās ievērot saistības, ko uzliek starptautiskās tiesības un Kotonū nolīgums, proti, pienākumu aizsargāt visas personas no draudiem un vardarbības neatkarīgi no viņu seksuālās orientācijas vai dzimumpiederības;

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

4. saistībā ar 2011. gadā 18. februārī gaidāmajām vispārējām un prezidenta vēlēšanām atkārtoti norāda, ka ir jānovērš visas represijas pret homoseksuāļiem un jāpieņem piemēroti pasākumi, ar kuriem apturēt homofobijas kampaņu presē un visus izteikumus, kas musina uz naidu pret kādu minoritāšu kopienu vai ataino šādu rīcību, kuras pamatā ir aizspriedumi dzimuma vai seksuālās orientācijas dēļ;
5. aicina Ugandas valdību nodrošināt, ka visas LGBT un citas minoritāšu grupas Ugandā ir pienācīgi aizsargātas pret vardarbību, un aicina nekavējoties vērsties pret visiem draudiem vai naidīgiem izteikumiem, kas musina uz vardarbību, diskrimināciju vai naidu pret šīm personām;
6. šajā ziņā atkārtoti nosoda pret homoseksualitāti vērsto Bahati likumprojektu un aicina Ugandas Parlamentu dekriminalizēt homoseksualitāti un atteikties no nāvessoda piemērošanas jebkādos apstākļos; atbalsta ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* 2010. gada 10. decembra aicinājumu dekriminalizēt homoseksualitāti visā pasaulē;
7. nosoda jebkādas centienus kūdīt uz naidu un atbalstīt vardarbību pret jebkādu minoritāšu grupu, ieskaitot — dzimuma vai seksuālās orientācijas dēļ; atbalsta *David Kato* organizācijas "Ugandas seksuālās minoritātes", kā arī citu organizāciju aicinājumu varas iestādēm, politiskajiem un reliģiskajiem līderiem un plašsaziņas līdzekļiem pārtraukt seksuālo minoritāšu demonizāciju un radīt vidi, kurā ir aizliegta vardarbība pret LGBT;
8. mudina Eiropas Komisiju un dalībvalstis iekļaut LGBT aktīvistus savās cilvēktiesību aizstāvībai paredzētajās atbalsta programmās; aicina visas nevalstiskās organizācijas Ugandā sadarboties ar Ugandas Cilvēktiesību koalīciju, tostarp ar LGBT organizācijām;
9. aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, ka to ārpolitikā ar trešām valstīm, tostarp sadarbības un attīstības politikā, gan saistībā ar varas iestādēm, gan ar NVO, pienācīgi tiek ņemta vērā visu minoritāšu, kā arī LGBT situācija cilvēktiesību jomā, lai nodrošinātu, ka šajā ziņā tiek panākta konkrēta attīstība; aicina Eiropas Komisiju, Padomi un Eiropas Ārējās darbības dienestu pilnībā savās attiecībās ar Ugandu izmantot instrumentu kopumu, ar ko paredz sekmēt un aizsargāt lesbiešu, geju, biseksuālu un transpersonu (LGBT) visu cilvēktiesību ievērošanu, pilnībā nodrošināt LGBT aktīvistu aizsardzību un atbalstīt viņu darbības; aicina Komisiju šos jautājumus iekļaut homofobijas apkarošanas plānā, ko EP prasīja tai izstrādāt⁽¹⁾;
10. ir ļoti nobažīties par to, ka starptautiskie līdzekļu devēji, starptautiskās organizācijas un nevalstiskās organizācijas, humanitārās organizācijas un ārsti varētu pārdomāt vai pārtraukt savu darbību atsevišķās jomās, ja likumprojekts tiek pieņemts, un norāda, ka homoseksualitātes kriminalizācijas un preses brīvības ierobežošanas dēļ Vācija nolēmusi ieturēt pusi no 33 miljoniem ASV dolāru lielā ārvalsts atbalsta, kas solīts Malāvijai, turklāt ASV atteikusies piešķirt Malāvijai vairāk nekā 350 miljonus ASV dolāru lielu ārvalsts atbalstu, ja netiek risinātas sarunas par likumiem, kas ierobežo individuālās brīvības;
11. atkārtoti apliecina cieņu pret cilvēktiesībām pasaulē un atgādina, ka seksuālā orientācija ir joma, kas ietilpst individuālajās tiesībās uz privātumu, kā to garantē starptautiskās humanitārās tiesības, saskaņā ar kurām jāaizsargā līdztiesība un nediskriminācija, vienlaikus nodrošinot vārda brīvību, un atgādina Ugandas varas iestādēm par saistībām, ko tām uzliek starptautiskās tiesības un Kotonū nolīgums, kas aicina ievērot vispārējās cilvēktiesības;
12. aicina dalībvalstis un ES iestādes piemērot principu, ka personām, kurām draud vajāšana, tiek piešķirts bēgļa statuss;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajai pārstāvei/ priekšsēdētāja vietniecei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Ugandas Republikas prezidentam, Ugandas Parlamenta priekšsēdētājam, Austrumāfrikas Likumdošanas asamblejai un Āfrikas Savienībai un tās iestādēm.

---

(1) 2011. gada 19. janvāra rezolūcijas P7_TA(2011)0019 7. punkts.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Procedūra ar iesaistītajām komitejām un priekšlikuma nodošana atpakaļ komitejai (50. un 56. panta interpretācija)

P7_TA(2011)0060

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra lēmums par procedūru ar iesaistītajām komitejām un priekšlikuma nodošanu atpakaļ komitejai gadījumos, kad tiek noraidīts Komisijas priekšlikums (Eiropas Parlamenta Reglamenta 50. un un 56. panta interpretācija)

(2012/C 188 E/15)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētāja 2011. gada 15. februāra vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 211. pantu,

1. nolemj piemērot šādu 50. panta interpretāciju:

“Priekšsēdētāju konferences lēmums piemērot procedūru ar iesaistīto komiteju attiecas uz visām attiecīgās procedūras stadijām.

Tiesības, kas izriet no “kompetentās komitejas” statusa, īsteno vadošā atbildīgā komiteja. Īstenojot šīs tiesības, tai jārespektē iesaistītās komitejas prerogatīvas, proti, jāievēro lojālas sadarbības pienākums attiecībā uz darba grafiku un iesaistītās komitejas tiesības noteikt tās ekskluzīvajā kompetencē ietilpstošos grozījumus, kas iesniegti Parlamentam.

Ja vadošā atbildīgā komiteja neievēro iesaistītās komitejas prerogatīvas, vadošās atbildīgās komitejas pieņemtie lēmumi aizvien ir spēkā, bet iesaistītā komiteja var tās ekskluzīvajā kompetencē ietilpstošos grozījumus iesniegt tieši plenārsēdē.”

2. nolemj piemērot šādu 56. panta 3. punkta interpretāciju:

“Pēc tam, kad priekšlikums nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 3. punktu, vadošā atbildīgā komiteja, pirms tā pieņem lēmumu par procedūru, ļauj saskaņā ar 50. pantu iesaistītajai komitejai izdarīt izvēli attiecībā uz grozījumiem, kuri ietilpst tās ekskluzīvā kompetencē, proti, izvēlēties grozījumus, kuri jāiesniedz Parlamentam no jauna.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Uz kompetentās komitejas rakstveida ziņojuma iesniegšanu vai tā mutisku izklāstīšanu attiecas 3. punkta otrajā daļā noteiktais termiņš. Tas neattiecas uz Parlamenta lēmumu par piemērotu laiku attiecīgās procedūras izskatīšanai.”

3. Uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Grozījumi EK un Dienvidāfrikas tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumā
***

P7_TA(2011)0043

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Republiku, no otras puses, ar ko groza tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumu (10297/2010 – C7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))

(2012/C 188 E/16)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (10297/2010),
  - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Republiku, no otras puses, ar ko groza tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumu (07437/2008),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0190/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ieteikumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0018/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Dienvidāfrikas Republikas valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

ES, Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas nolīgumi (finanšu mehānismi laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, dažu zivju un zivsaimniecības produktu imports ES laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam) ***

P7_TA(2011)0044

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Islandi, Lihtenšteinu un Norvēģiju par EEZ finanšu mehānismu laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Norvēģiju par Norvēģijas finanšu mehānismu laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, Papildprotokolu Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Islandi par īpašiem noteikumiem, kas piemērojami dažu zivju un zivsaimniecības produktu importam Eiropas Savienībā laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam, un Papildprotokolu Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Norvēģiju par īpašiem noteikumiem, kas piemērojami dažu zivju un zivsaimniecības produktu importam Eiropas Savienībā laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam (09902/2010 – C7-0225/2010 – 2010/0129(NLE))

(2012/C 188 E/17)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (09902/2010),
  - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Islandi, Lihtenšteinu un Norvēģiju par EEZ finanšu mehānismu laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Norvēģiju par Norvēģijas finanšu mehānismu laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, projektu Papildprotokolam Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Islandi par īpašiem noteikumiem, kas piemērojami dažu zivju un zivsaimniecības produktu importam Eiropas Savienībā laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam, un projektu Papildprotokolam Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Norvēģiju par īpašiem noteikumiem, kas piemērojami dažu zivju un zivsaimniecības produktu importam Eiropas Savienībā laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam (09899/2010),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0225/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Zivsaimniecības komitejas atzinumu (A7-0372/2010),
1. sniedz piekrišanu nolīgumu un papildprotokolu noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

Nolīgums starp Eiropas Savienību un Brazīliju par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem ***

P7_TA(2011)0045

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (13988/2010 – C7-0335/2010 – 2009/0115(NLE))

(2012/C 188 E/18)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (13988/2010),
  - ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (12922/2009),
  - ņemot vērā Padomes iesniegto piekrišanas pieprasījumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 100. panta 2. punktu, 218. panta 8. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0335/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu (A7-0004/2011),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Brazīlijas Federatīvās Republikas valdībai un parlamentam.

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Īslandes Republiku, Norvēģijas Karalisti, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par papildu noteikumiem attiecībā uz Ārējo robežu fondu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ***

P7_TA(2011)0046

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Īslandes Republiku, Norvēģijas Karalisti, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par papildu noteikumiem attiecībā uz Ārējo robežu fondu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam (07853/2010 – C7-0101/2010 – 2009/0148(NLE))

(2012/C 188 E/19)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07853/2010),

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Īslandes Republiku, Norvēģijas Karalisti, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par papildu noteikumiem attiecībā uz Ārējo robežu fondu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam (15954/2009),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padomes iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0101/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0007/2011),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu, Īslandes Republikas, Norvēģijas karalistes, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes valdībām un parlamentiem.

Lihtenšteinas pievienošanās Nolīgumam starp ES, EK un Šveici par Šveices asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ***

P7_TA(2011)0047

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumiem par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (06077/2010– C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))

(2012/C 188 E/20)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmumu projektu (06077/2010),
- ņemot vērā projektu Protokolam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (16462/2006),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 16., 74. pantu, 77. panta 2. punktu, 79. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktu, 82. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktu, 87. panta 2. punktu, 87. panta 3. punktu, 89., 114. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0141/2010),

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 8. jūlija nostāju⁽¹⁾ par Komisijas priekšlikumu (COM(2006)0752),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0008/2011),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 99. lpp.

Lihtenšteinas pievienošanās Eiropas Kopienas un Šveices nolīgumam attiecībā uz tās valsts noteikšanu, kura ir atbildīga par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu ***

P7_TA(2011)0048

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Protokola parakstīšanu starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam attiecībā uz kritērijiem un mehānismiem, kas nosaka valsts atbildību par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu (06242/2010 – C7-0140/2010 – 2006/0252(NLE))

(2012/C 188 E/21)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (06242/2010),
- ņemot vērā projektu Protokolam starp Eiropas Kopieniem, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam attiecībā uz kritērijiem un mehānismiem, kas nosaka valsts atbildību par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu (16470/2006),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 2. punkta e) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0140/2010),
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 8. jūlija nostāju⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu (COM(2006)0754),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,

⁽¹⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 100. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

— ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0013/2011),

1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes valdībām un parlamentiem.

ES un Brazīlijas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu parasto pasu turētājiem ***

P7_TA(2011)0049

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu parasto pasu turētājiem (16364/2010 – C7-0400/2010 – 2010/0228(NLE))

(2012/C 188 E/22)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (16364/2010),
  - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu parasto pasu turētājiem (13712/2010),
  - ņemot vērā Padomes lūgumu dot piekrišanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0400/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0011/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Brazīlijas Federatīvās Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

ES un Brazīlijas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu diplomātisko, dienesta vai oficiālo pasu turētājiem ***

P7_TA(2011)0050

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu diplomātisko, dienesta vai oficiālo pasu turētājiem (16362/2010 – C7-0399/2010 – 2010/0222(NLE))

(2012/C 188 E/23)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (16362/2010),
  - ņemot vērā nolīguma starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu diplomātisko, dienesta vai oficiālo pasu turētājiem (13708/2010) projektu,
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0399/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0010/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Brazīlijas Federatīvās Republikas valdībai un parlamentam.

Autobusu pasažieru tiesības ***III

P7_TA(2011)0052

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011 – 2008/0237(COD))

(2012/C 188 E/24)

(Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011),

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 16. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā par Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei ⁽²⁾ (COM(2008)0817),
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju otrajā lasījumā ⁽³⁾ attiecībā uz Padomes nostāju pirmajā lasījumā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Komisijas atzinumu par Parlamenta grozījumiem Padomes nostājā pirmajā lasījumā (COM(2010)0469),
  - ņemot vērā Padomes nostāju otrajā lasījumā,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 13. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 69. pantu,
  - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavoja Parlamenta delegācija samierināšanas komitejā (A7-0020/2011),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
  2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  3. uzdod ģenerālsēdētājam parakstīt aktu pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka pilnībā pabeigtas visas procedūras, un, vienojoties ar Padomes ģenerālsēdētāru, nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 99. lpp.

⁽²⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 312. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, 6.7.2010., P7_TA(2010)0256.

⁽⁴⁾ OV C 122 E, 11.5.2010., 1. lpp.

Emisiju standartu noteikšana jauniem vieglajiem kravas automobiļiem ***I

P7_TA(2011)0053

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Kopienas integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO2 emisiju samazināšanai (COM(2009)0593 – C7-0271/2009 – 2009/0173(COD))

(2012/C 188 E/25)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2009)0593),

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0271/2009),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 192. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 14. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A7-0287/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

P7_TC1-COD(2009)0173

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 15. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 510/2011)

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

Ciešāka sadarbība vienotas patentaizsardzības izveidē ***

P7_TA(2011)0054

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko atļauj ciešāku sadarbību, lai izveidotu vienotu patentaizsardzību (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))

(2012/C 188 E/26)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam, ar ko atļauj ciešāku sadarbību, lai izveidotu vienotu patentaizsardzību (05538/2011),
- ņemot vērā lūgumu sniegt piekrišanu, ko Padome iesniedza saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 329. panta 1. punktu (C7-0044/2011),
- ņemot vērā Reglamenta 74.g pantu un 81. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumu (A7-0021/2011),
- A. tā kā 2000. gadā Komisija pieņēma priekšlikumu Padomes regulai par Kopienas patentu (COM(2000)0412); tā kā šajā priekšlikumā bija sešas nodaļas — i) I nodaļa par vispārējiem noteikumiem, ii) II nodaļa par patentu tiesībām, iii) III nodaļa par Kopienas patenta atjaunošanu, spēkā esamības periodu un atzīšanu par spēkā neesošu, iv) IV nodaļa par jurisdikciju un procedūru tiesvedībā saistībā ar Kopienas patentu, v) V nodaļa par ietekmi uz valstu tiesībām un vi) VI nodaļa, kas ietver nobeiguma noteikumus;
- B. tā kā priekšlikums balstījās uz EK līguma 308. pantu, kurā bija paredzēta apspriešanās ar Parlamentu un vienprātīgs balsojums Padomē;
- C. tā kā 2002. gada 10. aprīļa nostājā par priekšlikumu Padomes regulai par Kopienas patentu ⁽¹⁾ Parlaments, ievērojot apspriežu procedūru, apstiprināja Komisijas priekšlikumu ar grozījumiem;
- D. tā kā drīz vien kļuva skaidrs, ka dažām dalībvalstīm bija īpašas problēmas, kas neļāva tām apstiprināt ierosināto regulu; tā kā it īpaši dažām dalībvalstīm nebija pieņemami tulkošanas noteikumi attiecībā uz Kopienas patentu, kā rezultātā Padome secināja, ka, ņemot vērā tulkošanas režīma jautājumu, Padome nespēj panākt politisku vienošanos par Komisijas priekšlikumu, jo nevar sasniegt vienprātību;
- E. tā kā 2006. gada 9. janvārī Komisija uzsāka apspriešanos par turpmāko patentu politiku Eiropā, saistībā ar ko Parlaments 2006. gada 12. oktobrī pieņēma rezolūciju ⁽²⁾;
- F. tā kā pēc tam, kad 2007. gada 3. aprīlī Komisija pieņēma paziņojumu par Eiropas patentu sistēmas stiprināšanu (COM(2007)0165), Padomē tika atsākta apspriešana;

⁽¹⁾ OV C 127 E, 29.5.2003., 519. lpp.

⁽²⁾ OV C 308 E, 16.12.2006., 169. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- G. tā kā 2009. gada 4. decembrī Padome pieņēma secinājumus par galvenajām iezīmēm turpmākajai patentu sistēmai, kas balstīsies uz diviem pilāriem — i) izveidot vienotu patentu tiesvedības sistēmu un ii) izveidot ES patentu kā juridisku instrumentu, lai piešķirtu patentus, kas ir spēkā visā ES kopumā; tā kā Padome uzskatīja, ka šiem secinājumiem būtu jāveido daļa no vispārējās galīgās vienošanās par pasākumu kopumu patentu sistēmas uzlabošanai Eiropā, kas ietvertu Eiropas un ES Patentu tiesas (EEUPC) izveidi, ES patentu, tostarp atsevišķu regulu par tulkošanas kārtību, un ciešākas partnerattiecības starp Eiropas Patentu biroju un dalībvalstu centrālajiem rūpnieciskā īpašuma birojiem, kā arī attiecīgi nepieciešamos Eiropas Patentu konvencijas grozījumus;
- H. tā kā Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī izraisīja ES patenta izveides juridiskā pamata izmaiņas, ieviešot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 118. pantu, saskaņā ar ko: “Veidojot iekšējo tirgu vai nodrošinot tā darbību, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, ar ko ieviest Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecināšanas dokumentus, kuri nodrošinātu vienotu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visā Savienībā, un centralizētas atļauju piešķiršanas, koordinācijas un uzraudzības kārtības izveidei visā Savienībā”;
- I. tā kā atbilstoši LESD 118. panta pirmajai daļai ES patentu kā Eiropas intelektuālā īpašuma tiesības var izveidot saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru; tā kā tomēr saskaņā ar LESD 118. panta otro daļu, lai pieņemtu valodas noteikumus attiecībā uz šādām tiesībām, Padomē ir jāievēro īpaša likumdošanas procedūra, kuras gaitā nepieciešams vienprātīgs lēmums;
- J. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Komisija apstiprināja savu 2000. gada priekšlikumu ⁽¹⁾; tā kā, lai paātrinātu procedūru un ļautu Padomei 2009. gada 4. decembra politiskos secinājumos oficiāli transponēt Padomes nostāju, kas būtu nākamais solis parastajā likumdošanas procedūrā, Parlaments 2010. gada 5. maija rezolūcijā par Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekmi uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām (COM(2009)0665) - “omnibuss” ⁽²⁾ apstiprināja savu 2002. gada nostāju kā pirmā lasījuma nostāju; tā kā Padome savus secinājumus nav transponējusi nostājā un attiecīgi turpmāko darbu pie ES patenta nevar veikt, pamatojoties uz Komisijas 2000. gada priekšlikumu;
- K. tā kā Komisija 2010. gada 30. jūnijā pieņēma priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Savienības patenta tulkošanas kārtību (COM(2010)0350), kas pamatojās uz Eiropas Patentu biroja pašreizējo valodu režīmu;
- L. tā kā, neraugoties uz vairākām sarunu kārtām, kas 2010. gadā notika Padomē, Konkurētspējas padomes sanāksmē 2010. gada 10. decembrī tika apstiprināts, ka pastāv nepārvaramas grūtības un vienprātīga lēmuma pieņemšana par tulkošanas kārtību nav iespējama ne tagad, ne tuvākajā nākotnē un ka ierosināto regulu mērķi ieviest vienotu patentaizsardzību visā Eiropas Savienībā nevar sasniegt saprātīgā laikposmā, piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus;
- M. tā kā vairākas dalībvalstis norādīja uz gatavību apsvērt iespēju izveidot vienotu patentu ciešākas sadarbības ietvaros;
- N. tā kā vairāk nekā deviņas dalībvalstis, iesniedzot pieprasījumu Komisijai saskaņā ar LESD 329. panta 1. punktu, ir paudušas nodomu izveidot ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi un pēc tam Komisija ir iesniegusi priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko atļauj ciešāku sadarbību, lai izveidotu vienotu patentaizsardzību;
- O. tā kā Parlaments ir pārbaudījis atbilstību Līguma par Eiropas Savienību (LES) 20. pantam un LESD 326. līdz 334. pantam;

⁽¹⁾ COM(2009)0665.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0126.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- P. tā kā saskaņā ar LES 20. pantu vismaz deviņas dalībvalstis var savā starpā izveidot ciešāku sadarbību jomās, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē, un izmantot šajā nolūkā Savienības iestādes, kā arī īstenot šīs kompetences, piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus juridiski konsekventā veidā, ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar kārtību, kas noteikta minētajā pantā un LESD 326. līdz 334. pantā;
- Q. tā kā vienotas patentaizsardzības izveide nav iekļauta to jomu sarakstā, kurās Savienībai ir ekskluzīva kompetence saskaņā ar LESD 3. panta 1. punktu; tā kā juridiskais pamats Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību izveidei ir LESD 118. pants, kurā ir konkrēta atsauce uz iekšējā tirgus izveidi un darbību, kas ir viena no Savienības dalītās kompetences jomām saskaņā ar LESD 4. pantu; tā kā vienotas patentaizsardzības izveide, tostarp attiecībā uz piemērojamo tulkošanas kārtību, tādējādi ietilpst Savienības neekskluzīvas kompetences jomā;
- R. tā kā jo īpaši var uzskatīt, ka šīs ciešākās sadarbības mērķis ir veicināt Savienības mērķu sasniegšanu, aizsargāt tās intereses un pastiprināt integrācijas procesu LES 20. panta nozīmē, ņemot vērā Komisijas veikto ietekmes novērtējumu saistībā ar iepriekšminēto 2010. gada priekšlikumu regulai par Eiropas Savienības patenta tulkošanas kārtību, kurā norādīts, ka trūkst vienota patenta, kas nodrošinātu aizsardzību visā ES, kā rezultātā patentu sistēma ir sadrumstalota; tā kā šo sadrumstalotību izraisa tas, ka Eiropas patentu apstiprināšana atsevišķās dalībvalstīs ir sarežģīta un tai ir augstas izmaksas, kas var sasniegt 40 % no kopējām patentēšanas izmaksām Eiropā; tā kā vienotas patentaizsardzības izveide dalībvalstu grupai uzlabotu patentu aizsardzības līmeni, ļaujot iegūt vienādu patentaizsardzību visās iesaistīto dalībvalstu teritorijās, un novērstu izmaksas un sarežģītību attiecībā uz šīm teritorijām, tādējādi veicinot zinātnes un tehnoloģijas attīstību un iekšējā tirgus darbību;
- S. tā kā no pieredzes, kas gūta pirms šīs iniciatīvas, izriet, ka ierosinātais lēmums ir izstrādāts kā galējais līdzeklis un ka Savienība šādas sadarbības mērķus nevar sasniegt saprātīgā laikposmā;
- T. tā kā ir izpildītas arī LESD 326. līdz 334. panta prasības; tā kā ciešāka sadarbība veicinās pareizu iekšējā tirgus darbību, novēršot šķēršļus preču brīvai aprītei, palīdzot novērst patenta pārkāpumus, iespējams, palielinot to izgudrotāju skaitu, kas cenšas aizsargāt patentu visā Savienībā, sniedzot vienlīdzīgu piekļuvi vienotai patentaizsardzībai visiem izgudrotājiem, inovatīviem uzņēmumiem un patentu īpašniekiem neatkarīgi no tā, vai tie nāk no iesaistītajām dalībvalstīm vai no neiesaistītajām dalībvalstīm, sniedzot visiem patentu īpašniekiem Savienībā pieejamu papildu instrumentu, uzlabojot pamatnosacījumus inovatīviem uzņēmumiem visā Savienībā un novēršot starp iesaistītajām dalībvalstīm pašreizējo sadrumstalotību, ko nosaka patenta tiesībās starp dalībvalstīm pastāvošās "robežas";
- U. tā kā jo īpaši ciešāka sadarbība šajā jomā atbilst Līgumiem un Savienības tiesību aktiem, jo tā neietekmēs *acquis*, ņemot vērā, ka līdz šim tikai nedaudzi Savienības tiesību akti ir pieņemti saskaņā ar LESD 288. pantu, turklāt neviens no tiem neattiecas uz Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību izveidi, kas paredzētu vienotu aizsardzību visā Savienībā; tā kā, izņemot Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīvu 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā ⁽¹⁾, Savienības līmenī nepastāv patentu materiālo tiesību tuvināšana un tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 23. jūlija Regula (EK) Nr. 1610/96 par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regula (EK) 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm ⁽³⁾ attiecas uz patenta termiņu pagarināšanu konkrētu veidu patentu jomās; tā kā ciešāka sadarbība patentu jomā neradīs diskrimināciju, jo piekļuvi vienotajam patentam būs pieejama patentu sistēmas lietotājiem no visas Savienības;

⁽¹⁾ OV L 213, 30.7.1998., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 198, 8.8.1996., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 152, 16.6.2009., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- V. tā kā ciešāka sadarbība ievēros neiesaistīto dalībvalstu tiesības, kompetenci un pienākumus, jo iespēja iesaistīto dalībvalstu teritorijās saņemt vienotu patentaizsardzību neietekmē patentaizsardzības pieejamību vai nosacījumus neiesaistīto dalībvalstu teritorijās;
- W. tā kā LESD 328. panta 1. punktā paredzēts, ka ciešākā sadarbībā jebkurā laikā var iesaistīties visas dalībvalstis, kas to vēlas; tā kā Komisijai un ciešākā sadarbībā iesaistītajām dalībvalstīm būtu kopš paša sākuma jāveicina un arī vēlāk jāturpina veicināt un atbalstīt pēc iespējas lielāka dalībvalstu skaita iesaistīšanos;
- X. tā kā Parlamenta piekrišana attiecas uz konkrēto ciešāko sadarbību un neietekmē to, kuras dalībvalstis tajā iesaistīsies;
- Y. tā kā LESD 333. panta 2. pants ļauj Padomei (vai, precīzāk, tiem Padomes locekļiem, kuri pārstāv dalībvalstis, kas piedalās ciešākā sadarbībā) pieņemt lēmumu, kurā paredz, ka tā rīkosies saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, nevis izmantos īpašo likumdošanas procedūru, kas paredzēta LESD 118. panta otrajā daļā, atbilstoši kurai ar Parlamentu tikai apspriežas,
1. piekrīt Padomes lēmuma projektam neatkarīgi no tā, kuras dalībvalstis iesaistīsies;
  2. aicina Padomi pieņemt lēmumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 333. panta 2. punktu, nosakot, ka attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai, ar ko īsteno ciešāku sadarbību vienotas patentaizsardzības izveides jomā attiecībā uz valodas noteikumiem Eiropas intelektuālā īpašuma tiesībām saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 118. panta otro daļu, tā rīkosies saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai.

Pārtikas produktu radioaktīvais piesārņojums ***I

P7_TA(2011)0055

**Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai (*Euratom*) par pārtikas produktu un lopbarības maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas (pārstrādāta redakcija)
(COM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD))**

(2012/C 188 E/27)

(Parastā likumdošanas procedūra — pirmais lasījums — pārstrādāta redakcija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0184),
- ņemot vērā Padomes apspriešanos ar Parlamentu (C7-0137/2010),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 294. panta 3. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 15. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2010. gada 29. jūnija vēstuli Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Reglamenta 87., 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A7-0001/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo būtisko grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;
  2. aicina Komisiju atkārtoti iesniegt priekšlikumu Parlamentam, ja tā iecerējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 48, 15.2.2011., 160. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002, 1. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0098

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 15. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr .../2011 par pārtikas produktu un lopbarības maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas (Pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu *par Eiropas Savienības darbību* un jo īpaši tā **168. panta 4. punkta b) apakšpunktu**,

[Grozījums Nr. 32]

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta iesniegšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 48, 15.2.2011., 160. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (*Euratom*) Nr. 3954/87 (1987. gada 22. decembris) par pārtikas produktu un lopbarības maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Tā kā nepieciešams veikt jaunus grozījumus, skaidrības labad būtu jāpārstrādā gan minētā regula, gan arī Komisijas Regula (*Euratom*) Nr. 944/89 (1989. gada 12. aprīlis) par mazsvarīgo pārtikas produktu maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas ⁽⁵⁾ un Komisijas Regula (*Euratom*) Nr. 770/90 (1990. gada 29. marts) par barības maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas ⁽⁶⁾.

I

[Grozījums Nr. 2]

- (2) **Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 168. pantu, nosakot un īstenojot visu Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis.**

[Grozījums Nr. 3]

- (3) 1959. gada 2. februārī Padome pieņēma direktīvas ⁽⁷⁾, kurās paredzētas galvenās drošības normas un kuru teksts aizstāts ar Padomes Direktīvas 96/29/*Euratom* (1996. gada 13. maijs), kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ⁽⁸⁾, tekstu. Minētās direktīvas 50. panta 2. punktā paredzēts, ka dalībvalstis nosaka intervences līmeņus avāriju gadījumam.
- (4) Pēc avārijas Černobiļas atomelektrostacijā 1986. gada 26. aprīlī atmosfērā izplūda ievērojams daudzums radioaktīvu vielu, piesārņojot pārtikas produktus un lopbarību vairākās Eiropas valstīs tādā apmērā, kas no veselības aizsardzības viedokļa uzskatāms par ievērojamu. **Radioaktīvie nokrišņi piesārņoja arī augsni, kas savukārt palielināja no skartajās teritorijās esošajiem mežiem iegūtu produktu un tajās audzētu lauksaimniecības produktu radioaktivitāti.**

[Grozījums Nr. 4]

- (5) Tika pieņemti pasākumi ⁽⁹⁾, lai nodrošinātu to, ka noteiktus lauksaimniecības produktus Savienībā ievieš tikai saskaņā ar vienotu kārtību, kas nodrošina iedzīvotāju veselības aizsardzību, saglabājot gan kopējo tirgu, gan novēršot tirdzniecības plūsmu novirzes.
- (6) **Viens no mērķiem, kas Savienībai ir jāsasniež, nosakot un īstenojot savu politiku, ir augsta sabiedrības veselības aizsardzības līmeņa nodrošināšana. LESD 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts paredz pieņemt kopējus pasākumus veterinārijas jomā, kuru tiešais mērķis ir cilvēku veselības aizsardzība. Dalībvalstu pienākums ir raudzīties, lai netiktu pārsniegti šajā regulā noteiktie maksimāli pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi, uzraugot, kā tiek ievēroti pārtikai un lopbarībai noteiktie drošības standarti.**

[Grozījums Nr. 5]

⁽¹⁾ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra Nostāja.

⁽³⁾ OV L 371, 30.12.1987., 11. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. IV pielikumu.

⁽⁵⁾ OV L 101, 13.4.1989., 17. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 83, 30.3.1990., 78. lpp.

⁽⁷⁾ OV 11, 20.2.1959., 221/59. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽⁹⁾ Padomes Regulas (EEK) Nr. 1707/86 (OV L 146, 31.5.1986., 88. lpp.), (EEK) Nr. 3020/86 (OV L 280, 1.10.1986., 79. lpp.), (EEK) Nr. 624/87 (OV L 58, 28.2.1987., 101. lpp.) un (EEK) Nr. 3955/87 (OV L 371, 30.12.1987., 14. lpp.).

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- (7) Ir radusies nepieciešamība izveidot sistēmu, kas ļauj **Savienībai** pēc kodolkatastrofas vai citas radiācijas avārijas situācijas, kura var izraisīt vai ir izraisījusi būtisku pārtikas un lopbarības radioaktīvo piesārņojumu, noteikt maksimāli pieļaujamā radioaktīvā piesārņojuma līmeņus, lai **nodrošinātu augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni**.

[Grozījums Nr. 6]

- (8) Komisiju jāinformē par kodolavārijām vai paaugstinātu radioaktīvā starojuma līmeni saskaņā ar Padomes Lēmumu 87/600/Euratom (1987. gada 14. decembris) par Kopienas noteikumiem par operatīvu informācijas apmaiņu radiācijas avāriju gadījumos⁽¹⁾, vai saskaņā ar SAEA 1986. gada 26. septembra Konvenciju par kodolnegadījumu operatīvu izziņošanu.
- (9) Komisijai **būtu** nekavējoties **jāpiemēro attiecīgajai kodolavārijai vai radiācijas avārijas situācijai** iepriekš **noteiktie** maksimāli **pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi**.

[Grozījums Nr. 7]

- (10) **Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai pielāgotu tehnikas attīstībai maksimālos pieļaujamos pārtikas produktu un lopbarības radioaktīvā piesārņojuma līmeņus, kā arī mazsvarīgo produktu sarakstu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī.**

[Grozījums Nr. 8]

█

[Grozījums Nr. 9]

- (11) Maksimāli pieļaujamos radioaktīvā piesārņojuma līmeņus **vajadzētu regulāri pārskatīt, lai pienācīgi ņemtu vērā jaunāko zinātnisko progresu un** atziņas starptautiskā līmenī, **un lai parādītu, ka no jauna jāpārlicina sabiedrība, tai nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību, un izvairītos no atšķirībām** starptautiskajos priekšrakstos.

[Grozījums Nr. 10]

- (12) **Radioaktivitātes līmeņi, ko izraisījis piesārņojums pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas, būtu jāņem vērā kopā ar dabisko fona radiāciju, kas dažkārt pati par sevi var pārsniegt noteiktos drošības līmeņus.**

[Grozījums Nr. 11]

- (13) **Regulas I, II un III pielikumā būtu jāņem vērā ietekme, kāda ir radioaktīvo izotopu daļējai sabrukšanai pārtikas produktu uzglabāšanas laikā. Atkarībā no piesārņojuma veida, piemēram, ar joda izotopiem, šo pārtikas produktu radioaktivitātes līmenis būtu nepārtraukti jāuzrauga.**

[Grozījums Nr. 12]

█

[Grozījumi Nr. 13, 14 un 15]

⁽¹⁾ OV L 371, 30.12.1987., 76. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

- (14) Pārtikas produkti uzskatāmi par mazsvariģiem pārtikas produktiem, ja tiem ir maza nozīme uzturā un ja tie veido nelielu daļu no iedzīvotāju kopējā patēriņa.

I

[Grozījums Nr. 16]

- (15) *Piemēro vispārējos principus, kas attiecībā uz pārtiku noteikti tiesību aktos un izklāstīti 5. līdz 21. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾. Dalībvalstīm būtu jāveic oficiālas kontroles, kā to paredz minētās regulas 17. pants, un būtu attiecīgi jākontrolē atbilstība maksimāli pieļaujamajiem radioaktīvā piesārņojuma līmeņiem,*

[Grozījums Nr. 17]

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šajā regulā ir noteikta procedūra maksimāli pieļaujamā radioaktīvā piesārņojuma līmeņa noteikšanai pārtikas produktiem un lopbarībai, kuru var laist tirgū pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas, kura var izraisīt vai ir izraisījusi būtisku pārtikas un lopbarības radioaktīvu piesārņojumu.
2. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:
  - a) "pārtikas produkti" nozīmē cilvēku patēriņam paredzētus gatavus vai sagatavojamus produktus;
  - b) "lopbarība" nozīmē produktus, kas paredzēti tikai dzīvnieku barībai.

2. pants

1. Ja Komisija saņem oficiālu informāciju - jo īpaši saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas kārtību par operatīvo informācijas apmaiņu radiācijas avārijas situācijā vai arī saskaņā ar SAEA 1986. gada 26. septembra Konvenciju par kodolnegadījumu operatīvu izziņošanu - par kodolavārijām vai citām radiācijas avāriju situācijām, kas liecina, ka varētu tikt sasniegti vai ir sasniegti I pielikumā noteiktie maksimāli pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi pārtikas produktiem vai III pielikumā noteiktie maksimāli pieļaujamie līmeņi lopbarībai, tā nekavējoties pieņem **lēmumu, ar kuru izsludina kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situāciju un piemēro** minētos maksimāli pieļaujamos līmeņus.

[Grozījums Nr. 18]

2. *Šā panta 1. punktā minētais lēmums ir spēkā ne ilgāk par trim mēnešiem.*

[Grozījums Nr. 19]

3. *Piemērojot šo regulu, Komisijai palīdz neatkarīgu sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jomas zinātnieku komiteja. Komitejas locekļus izraugās pēc zinātniskiem kritērijiem. Komisija publisko šīs ekspertu grupas sastāvu un tās locekļu interešu deklarācijas.*

[Grozījums Nr. 20]

I

[Grozījumi Nr. 21 un 22]

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

3. pants

Lai ņemtu vērā jaunākās pieejamās zinātnes atziņas **vai, ja tas ir nepieciešams pēc kodolavārijas vai jebkādas citas radiācijas avārijas situācijas**, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 4. pantu un ievērojot 5. un 6. panta nosacījumus, pielāgo I, II un III pielikumu.

■

[Grozījums Nr. 23]

4. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 3. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem no ... ⁽¹⁾ ... Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 5. pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 5. un 6. pantā izklāstītos nosacījumus.

[Grozījums Nr. 24]

5. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 3. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī šīs atsaukšanas iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

[Grozījums Nr. 25]

6. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(1) OV: lūdzu ievietot datumu - šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

2. *Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.*

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. *Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.*

[Grozījums Nr. 26]

7. pants

1. *Tirgū nevar laist pārtikas produktus un lopbarību, kuras radioaktīvais piesārņojums pārsniedz maksimāli pieļaujamos līmeņus, kas paredzēti I un III pielikumā.*

Šo regulu piemēro arī pārtikas produktiem vai lopbarībai, kas importēta no trešām valstīm, atrodas muitas tranzītā vai ir paredzēta eksportam.

[Grozījums Nr. 27]

2. *Katra dalībvalsts sniedz Komisijai visu informāciju, kas attiecas uz minētās regulas piemērošanu, jo īpaši informāciju par maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeņu pārsniegšanas gadījumiem. Komisija šo informāciju dara zināmu citām dalībvalstīm.*

3. *Dalībvalstis uzrauga, lai tās teritorijā tiktu ievēroti maksimālie pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi. Šajā nolūkā dalībvalstis uztur pārtikas un lopbarības oficiālas kontroles sistēmu un veic citas apstākļiem piemērotas darbības, tostarp informē sabiedrību par pārtikas un lopbarības nekaitīgumu un riskiem atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 178/2002 17. pantam.*

[Grozījums Nr. 28]

4. *Komisija līdz 2012. gada martam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par mehānisma piemērotību, ar kuru nodrošina kompensāciju tiem lauksaimniekiem, kuru ražotajā pārtikā radioaktīvais piesārņojums pārsniedz maksimālos pieļaujamos piesārņojuma līmeņus un kuru līdz ar to nedrīkst laist tirgū. Šim mehānismam būtu jābalstās uz "piesārņotājs maksā" principu. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno likumdošanas priekšlikumu, ar ko izveido šādu mehānismu.*

[Grozījums Nr. 33]

8. pants

Mazsvarīgo pārtikas produktu saraksts ir iekļauts II pielikumā.

I

[Grozījums Nr. 29]

9. pants

1. *Līdz 2012. gada martam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei par to, cik piemēroti ir I un III pielikumā noteiktie maksimālie pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi, un par to, cik lietderīgi ir saglabāt II pielikumā iekļauto mazsvarīgo produktu sarakstu.*

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

2. Šajā ziņojumā jo īpaši aplūko, kā tiek ievēroti maksimāli pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi un efektīvās dozas — 1 mSv/g uz sabiedrības locekli - limits, kā noteikts Direktīvā 96/29/Euratom, un apsver iespēju iekļaut papildu radionukleīdus I un III pielikumā. Novērtējot līmeņus, ziņojumā pievērš uzmanību vismazāk aizsargāto iedzīvotāju grupu, īpaši bērnu, aizsardzībai un pēta, vai uz šī pamata nevajadzētu noteikt maksimālos pieļaujamos līmeņus visām iedzīvotāju kategorijām.

[Grozījums Nr. 30]

10. pants

Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 3954/87, Komisijas Regulas (*Euratom*) Nr. 944/89 un Nr. 770/90 atceļ.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas V pielikumā.

11. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula ir saistoša kopumā un tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

....

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

I PIELIKUMS

[Grozījums Nr. 31]

PĀRTIKAS PRODUKTU RADIOAKTĪVĀ PIESĀRŅOJUMA MAKSIMĀLI PIEĻAUJAMIE LĪMEŅI (Bq/kg)

	Pārtikas produkti (1)			
	Zīdaiņu barība (2)	Piena pārstrādes produkti (3)	Pārējie pārtikas produkti, izņemot mazsvarīgos pārtikas produktus (4)	Šķidrie pārtikas produkti (5)
Stroncija izotopi, īpaši stroncijs-90	75	125	750	125
Joda izotopi, īpaši jods-131	150	500	2 000	500
Plutona un transplutona elementu alfa starus izstarojošie izotopi, īpaši Pu-239, Am-241	1	20	80	20
Visi pārējie radionuklīdi, kuru radioaktīvais periods ir ilgāks par 10 dienām, īpaši Cs-134, Cs-137 (6)	400	1 000	1 250	1 000

(1) Koncentrētiem vai žāvētiem produktiem piemērojamo maksimāli pieļaujamo līmeni aprēķina, pamatojoties uz atjaunotu, patērīnam gatavu produktu. Lai nodrošinātu šajā regulā noteikto maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeņu ievērošanu, dalībvalstis var sniegt ieteikumus par atšķaidīšanas noteikumiem.

(2) Zīdaiņu barība ir **mākslīgie maisījumi zīdaiņiem, tostarp piena maisījumi, mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem un tamlīdzīgi** pārtikas produkti, kas paredzēti bērnu barošanai dzīves pirmajos **divpadsmit** mēnešos, kuri nodrošina šādu personu vajadzības pēc barības vielām, un kuri noformēti mazumtirdzniecībai iesaiņojumā, kas ir skaidri apzīmēts un marķēts ar uzrakstu "produkts bērnu pārtikai".

(3) Piena pārstrādes produkti tiek definēti kā produkti, uz kuriem attiecas turpmāk norādītie KN kodi, un vajadzības gadījumā to vēlākie grozījumi: 0401, 0402 (izņemot 0402 29 11).

(4) Mazsvarīgie pārtikas produkti, kurus patērē nelielā daudzumā, un attiecīgie radioaktīvā piesārņojuma maksimāli pieļaujamo līmeņi ir noteikti II pielikumā.

(5) Šķidrie pārtikas produkti, kas noteikti kombinētās nomenklatūras pozīcijā 2009 un 22. nodaļā. Vērtības aprēķinātas, ņemot vērā ūdensvada ūdens patēriņu, un pēc dalībvalstu kompetento iestāžu ieskatiem tādas pašas vērtības varētu noteikt arī dzeramajam ūdenim.

(6) Ogleklis-14, tritijs un kālijs-40 šajā grupā netiek iekļauti.

II PIELIKUMS

Mazsvarīgo pārtikas produktu saraksts

Šajā pielikumā uzskaitītajiem mazsvarīgajiem pārtikas produktiem piemērojamo maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeņi ir 10 reizes lielāki par "citiem pārtikas produktiem, kas nav mazsvarīgi pārtikas produkti" piemērojamajiem līmeņiem, kas noteikti I pielikumā.

KN kods	Apraksts
0703 20 00	Ķiploki (svaigi vai atdzesēti)
0709 59 50	Trifeles (svaigas vai atdzesētas)
0709 90 40	Kaperi (svaigi vai atdzesēti)
0711 90 70	Kaperi (konservēti pagaidu glabāšanai, nederīgi tūlītējai lietošanai pārtikā)
ex 0712 39 00	Trifeles (kaltētas, veselas, sagrieztas gabaliņos vai šķēlītēs, sasmalcinātas vai pulvera veidā, bez tālākas apstrādes)
0714	Manioka, niedru maranta, saleps, topinambūri, batātes un līdzīgas saknes un bumbuļi ar augstu cietes vai inulīna saturu, svaigi vai kaltēti, arī šķēlītēs vai zirnīšos; sago palmas serdes
0814 00 00	Citrusaugļu vai meloņu (ieskaitot arbūzu) mizas, svaigas, saldētas, žāvētas vai konservētas sāļjumā, sēra dioksīda vai citā konservējošā šķīdumā pagaidu glabāšanai
0903 00 00	Matē

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

KN kods	Apraksts
0904	<i>Piper</i> ģints pipari; kaltēti vai grūsti, vai malti <i>Capsicum</i> ģints vai <i>Pimenta</i> ģints piparu augļi
0905 00 00	Vaniļa
0906	Kanēlis un kanēļkoka ziedi
0907 00 00	Krustnagliņas (veseli augļi, ziedi un stublāji)
0908	Muskatrieksti, žāvētas muskatriekstu mizas un kardamons
0909	Parastā anīsa, zvaigžņotā anīsa, fenheļa, koriandra, kumīna vai ķimeņu sēklas; kadiķu ogas
0910	Ingvers, safrāns, kurkuma, timiāns, lauru lapas, karijs un citas garšvielas
1106 20	Milti, rupja maluma milti un pulveris no sāgo palmas serdes, saknēm vai bumbuļiem, kas minēti pozīcijā 0714
1108 14 00	Maniokas ciete
1210	Apiņu rogas, svaigas vai žāvētas, arī maltas, pulverī vai zirnīšos; lupulīns
1211	Augi vai augu daļas (ieskaitot sēklas un augļus), ko izmanto galvenokārt parfimērijā, farmācijā vai insekticīdu un fungicīdu pagatavošanai, vai līdzīgiem mērķiem, svaigi vai žāvēti, arī sagriezti, sagrūsti vai saberzti pulverī
1301	Šellaka; dabīgie sveķi, sveķi, gumijas sveķi un oleosveķi (piemēram, balzami)
1302	Augu sulas un ekstrakti; pektīni, pektināti un pektāti; agars un citi no augu valsts produktiem iegūti recinātāji un iebiezinātāji, arī modificēti
1504	Zivju vai jūras zīdītāju tauki un eļļas, un to frakcijas, arī rafinētas, bet ķīmiski nemodificēti
1604 30	Kaviārs un kaviāra aizstājēji
1801 00 00	Kakao pupiņas, veselas vai maltas, negrauzdētas vai grauzdētas
1802 00 00	Kakao čaumalas, apvalki, miziņas un citi kakao atlikumi
1803	Kakao pasta, attaukota vai neattaukota
2003 20 00	Trifeles (sagatavotas vai konservētas bez etiķa vai etiķskābes)
2006 00	Dārzeni, augļi, augļu mizas un pārējās augu daļas, kas konservētas cukurā (žāvētas, iecukurotas vai glazētas)
2102	Raugš (aktīvais vai neaktīvais); citi neaktīvi viensūnas mikroorganismi (izņemot vakcīnas, kas minētas pozīcijā 3002); cepamie pulveri
2936	Dabiskie un sintezētie provitamīni un vitamīni (ieskaitot dabiskos koncentrātus), to atvasinājumi, ko izmanto galvenokārt kā vitamīnus, un šo savienojumu maisījumi, arī dažādu šķīdumu veidā
3301	Ēteriskās eļļas (attīrītas vai neattīrītas no terpēniem), ieskaitot cietās un absolūtās; ēteriskie sveķi; ekstrahēti oleosveķi; ēterisko eļļu koncentrāti taukos, negaistošās eļļās, vaskos vai līdzīgās vielās, kas iegūti ar anflerāžas vai macerācijas paņēmieni; terpēnu blakusprodukti, kas palikuši pēc ēterisko eļļu attīrīšanas no terpēniem; ar ūdens tvaiku destilētas ēteriskās eļļas un to ūdens šķīdumi

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

III PIELIKUMS

Lopbarības maksimāli pieļaujamais radioaktīvā piesārņojuma (cēzija-134 un cēzija-137) līmenis

Mājdzīvnieki	Bq/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Cūkas	1 250
Mājputni, jēri, teļi	2 500
Citi	5 000

⁽¹⁾ Šie maksimāli pieļaujamie līmeņi paredzēti, lai veicinātu pārtikas produktiem noteiktā maksimāli pieļaujamā līmeņa ievērošanu; šo līmeņu noteikšana visos apstākļos negarantē to, ka tie tiks ievēroti, un nemazina prasības attiecībā uz cilvēku uzturam paredzēto dzīvnieku izcelsmes produktu piesārņojuma līmeņa monitoringu.

⁽²⁾ Šie maksimāli pieļaujamie līmeņi attiecas uz lopbarību, kas ir gatava patēriņam.

IV PIELIKUMS

Atceltās regulas

Padomes Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 3954/87	(OV L 371, 30.12.1987., 11. lpp.)
Padomes Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 2218/89	(OV L 211, 22.7.1989., 1. lpp.)
Komisijas Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 944/89	(OV L 101, 13.4.1989., 17. lpp.)
Padomes Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 770/90	(OV L 83, 30.3.1990., 78. lpp.)

V PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 3954/87	Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 944/89	Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 770/90	Šī regula
1. līdz 2. pants			1. un 2. pants
5. pants			3. pants 4. pants 5. pants 6. pants
6. pants, 1. punkts, pirmais un otrais teikums			7. pants, 1. punkts, pirmā un otrā daļa
6. pants, 2. punkts			7. pants, 2. punkts
	1. pants		8. pants
	2. pants		II pielikums
		1. pants	2. pants, 1. punkts
			9. pants
			10. pants

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 3954/87	Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 944/89	Regula (<i>Euratom</i>) Nr. 770/90	Šī regula
8. pants Pielikums	Pielikums	Pielikums	11. pants I pielikums II pielikums III pielikums IV pielikums V pielikums

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

Viltoti medikamenti ***I

P7_TA(2011)0056

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK attiecībā uz to, kā novērst, ka legālas piegādes ķēdē nonāk zāles, kas saistībā ar identitāti, ražošanas vēsturi vai avotu ir viltotas (COM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD))

(2012/C 188 E/28)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0668),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0513/2008),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 168. panta 4. punkta c) apakšpunktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 15. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 7. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 21. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt minēto nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, Pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0148/2010),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 62. lpp.

⁽²⁾ OV C 79, 27.3.2010., 50. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

P7_TC1-COD(2008)0261

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 16. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, groza attiecībā uz to, kā novērst viltotu zāļu nokļūšanu legālas piegādes ķēdē

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/62/ES.)

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējā drošības klauzula ***I

P7_TA(2011)0061

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno ES – Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējo drošības klauzulu (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))

(2012/C 188 E/29)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0049),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. pantu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0025/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā 2010. gada 22. decembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0210/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾;
  2. apstiprina Parlamenta un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, ka arī dalībvalstu parlamentiem.

(¹) Šī nostāja aizstāj 2010. gada 7. septembrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0301).

P7_TC1-COD(2010)0032

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 17. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr .../2011, ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Korejas Republiku

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 511/2011.)

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

I PIELIKUMS

Komisijas deklarācija

Komisijas ir atzinīgi novērtējusi Eiropas Parlamentam un Padomes vienošanos pirmajā lasījumā par aizsargpasākumu regulu.

Kā noteikts regulā, Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei gada ziņojumu par ES un Korejas Republikas brīvās tirdzniecības nolīgumu un būs gatava apspriest ar Eiropas Parlamenta atbildīgo komiteju jebkurus jautājumus, kas izriet no nolīguma īstenošanas.

Šajā sakarībā Komisija vēlas norādīt šādus elementus:

- a) Komisija cieši uzraudzīs, kā Korejas Republika pilda saistības regulatīvo jautājumu jomā, tostarp īpaši saistības attiecībā uz tehnisko regulējumu automobiļu rūpniecībā. Uzraudzībā ietilpst visi ārpustarifu šķēršļi, un tās rezultātus dokumentē un nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.
- b) Komisija īpašu nozīmi piešķirs arī saistību efektīvai pildīšanai darba apstākļu un vides jomā, uz ko attiecas BTN 13. nodaļa (Tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība). Šajā sakarībā Komisija lūgs vietējo padomdevēju grupu, kurā piedalīsies pārstāvji no uzņēmēju organizācijām, arodbiedrībām un nevalstiskajām organizācijām. BTN 13. nodaļas piemērošana tiks pilnībā dokumentēta un par to ziņos Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija piekrīt arī tam, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu aizsardzību pret iespējamu pēkšņu importēto preču apjoma pieaugumu jutīgās nozarēs, tostarp mazo automobiļu ražošanas nozarē. Uzraudzībai pakļautās jutīgās nozares ir automobiļu rūpniecība, tekstilrūpniecība un plaša patēriņa elektronika. Šajā sakarībā Komisija norāda, ka nelielo automobiļu ražošanas nozari var uzskatīt par atbilstošu tirgu, lai uzsāktu izmeklēšanu par iespējamu aizsargpasākumu ieviešanu.

Komisija norāda ka, lai Korejas pussalu noteiktu par ārējo pārstrādes zonu saskaņā ar Izcelsmes noteikumu protokola 12. pantu, būtu vajadzīga starptautiska vienošanās starp pusēm, un par to Eiropas Parlamentam būtu jādod piekrišana. Komisija Parlamentu pilnībā informēs par komitejas sarunām attiecībā uz ārejām pārstrādes zonām Korejas pussalā.

Visbeidzot, Komisija arī norāda, ka, ja ārkārtēju apstākļu dēļ tā nolemj pagarināt izmeklēšanu saskaņā ar 5. panta 3. punktu, tā nodrošinās, ka šāda pagarinājuma termiņš nepārsniedz jebkādu saskaņā ar 7. pantu ieviestu pagaidu pasākumu termiņu.

II PIELIKUMS

Kopīga deklarācija

Komisija un Eiropas Parlaments vienojas par to, ka ir būtiski cieši sadarboties ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) un aizsargpasākumu regulas īstenošanas uzraudzībā. Šajā sakarībā abas iestādes vienojas par šādiem punktiem:

- Ja Eiropas Parlaments pieņem ieteikumu, lai uzsāktu izmeklēšanu par iespējamu aizsargpasākumu ieviešanu, Komisija rūpīgi izmeklēs, vai ir ievēroti nosacījumi, kas noteikti regulā par *ex-officio* uzsākšanu. Ja Komisija uzskata, ka nosacījumi nav izpildīti, tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamenta atbildīgajai komitejai, tostarp paskaidrojumu par visiem faktoriem, kas attiecas uz šādas izmeklēšanas sākšanu.
- Pēc Eiropas Parlamenta atbildīgās komitejas pieprasījuma Komisija tai ziņo par jebkādam īpašām bažām, ko rada Korejas puses saistību īstenošana attiecībā uz BTN ārpustarifa pasākumiem vai 13. nodaļu (Tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība).

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

ES garantijas piešķiršana Eiropas Investīciju bankai attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un garantijām projektiem, kurus īsteno ārpus Eiropas Savienības ***I

P7_TA(2011)0062

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem, kurus īsteno ārpus Eiropas Savienības (COM(2010)0174 – C7-0110/2010 – 2010/0101(COD))

(2012/C 188 E/30)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0174),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 209. un 212. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0110/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta kontroles komitejas, Attīstības komitejas, Ārlietu komitejas, Ekonomikas un monetāro lietu komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A7-0019/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

P7_TC1-COD(2010)0101

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 17. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2011/ES, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Eiropas Savienības

[Grozījums Nr. 1, ja nav norādīts citādi]

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 209. un 212. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Papildus tās galvenajai misijai — finansēt ieguldījumus Eiropas Savienībā — kopš 1963. gada Eiropas Investīciju banka (EIB) ir veikusi finansēšanas darījumus ārpus Eiropas Savienības, atbalstot Savienības ārpolitiku. Tādējādi ir iespējams ārējiem reģioniem pieejamos ES budžeta līdzekļus papildināt ar EIB finansiālajām iespējām par labu saņēmējvalstīm. **Veicot šādus finansēšanas darījumus, EIB palīdz īstenot Savienības vispārējos pamatprincipus un politikas mērķus, tostarp veicina trešo valstu attīstību un Savienības labklājību jaunajos globālās ekonomikas apstākļos. Darījumiem, ko EIB īsteno, atbalstot Savienības ārpolitiku, arī turpmāk ir jāatbilst pareizas banku darbības praksei.**
- (2) **Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 209. pants saistībā ar LESD 208. pantu paredz, ka EIB atbilstīgi tās Statūtiem palīdz īstenot pasākumus, kas nepieciešami Savienības attīstības sadarbības politikas mērķu īstenošanai.**
- (3) Lai atbalstītu Savienības ārējo darbību un nodrošinātu EIB iespēju finansēt ieguldījumus ārpus Savienības, neskarot tās kredībspēju, lielākajā daļā tās darījumu ārējos reģionos ir sekmīgi izmantota ES budžeta garantija, ko pārvalda Komisija.
- (4) Pēdējā ES garantija laikposmam no 2007. līdz 2011. gadam tika noteikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 633/2009/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas ⁽²⁾.
- (5) Garantiju fonds ārējai darbībai (turpmāk "Garantiju fonds"), kas izveidots ar Padomes 2009. gada 25. maija Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009, ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (Kodificēta versija) ⁽³⁾, sniedz likviditātes nodrošinājumu ES budžetam saistībā ar iespējamiem zaudējumiem EIB finansēšanas darījumos un citās ES ārējās darbībās.
- (6) Kā tas ir noteikts Lēmumā Nr. 633/2009/EK, Komisija un EIB ir sagatavojušas vidusposma pārskatu par EIB ārējo finansējumu, kas ir balstīts uz neatkarīgu ārēju novērtējumu, kura izpildi pārrauga "viedo ļaužu" uzraudzības grupa, uz ārēja neatkarīga konsultāciju uzņēmuma veiktu novērtējumu un konkrētiem EIB veiktiem novērtējumiem. 2010. gada 12. februārī uzraudzības grupa iesniedza Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un EIB ziņojumu ar tās secinājumiem un ieteikumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra Nostāja.

⁽²⁾ OV L 190, 22.7.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- (7) Uzraudzības grupas ziņojumā tika secināts, ka ES garantija EIB ir efektīvs līdzeklis un spēcīgs politikas instruments ar lielu finansiālo un politisko ietekmi un ka tā būtu jāsauglabā, lai segtu politiskus un valsts riskus. Tika ierosināti konkrēti grozījumi Lēmumā Nr. 633/2009/EK, lai nodrošinātu maksimālu EIB ārējo darījumu pievienoto vērtību un efektivitāti.
- (8) *Jaunās daudzgadu finanšu shēmas sagatavošanā būtu ievērojami jāpalielina summas, uz kurām attiecas ES garantija, lai saskaņā ar Lisabonas līgumu palielinātu ES darbības efektivitāti un atpazīstamību aiz tās robežām. [Grozījums Nr. 2]*
- (9) *To valstu saraksts, kuras ir tiesīgas vai potenciāli tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, ir atrodams šā lēmuma II pielikumā un, salīdzinot ar Lēmuma Nr. 633/2009/EK I pielikumā iekļauto sarakstu, ir papildināts.*
- (10) Summām, kuras sedz ES garantija katrā reģionā, arī turpmāk vajadzētu būt pieļaujamiem apjomiem, ko EIB var finansēt ar ES garantiju, nevis mērķlielumiem, kas EIB jāsasniedz.
- (11) *EIB ārējo pilnvaru attiecināšana uz jaunām valstīm, nepārskatot ES garantētā EIB finansējuma maksimālo apmēru, faktiski samazinātu attiecīgajām valstīm pieejamo EIB ārējās darbības pilnvaru ietvaros piešķirto aizdevumu apmēru. Lai izvairītos no EIB darbības vājināšanās valstīs, kurās EIB veic ieguldījumus, minētie maksimālie apmēri būtu attiecīgi jāpielāgo.*
- (12) Papildus reģionālajiem pieļaujamiem apjomiem fakultatīvas pilnvaras ("pilnvaras klimata pārmaiņu jomā") EUR 2 000 000 000 apmērā būtu jāaktivizē un jāpiešķir kā summa, kura paredzēta EIB finansēšanas darījumu atbalstam jomās, kas saistītas ar klimata pārmaiņu mazināšanu un adaptāciju klimata pārmaiņām, visos reģionos, uz kuriem attiecas pilnvaras. EIB, cieši sadarbojoties ar Komisiju, varētu nodrošināt īpašās zināšanas un resursus, lai atbalstītu valsts iestādes un privāto sektoru cīņā pret klimata pārmaiņām un pēc iespējas lietderīgākā pieejamā finansējuma izmantošanā. Saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanas un adaptācijas projektiem EIB resursi, **ciktāl** iespējams, būtu jāpapildina ar koncesijas līdzekļiem, kas ir pieejami no ES budžeta, efektīvi un konsekventi apvienojot piešķirumus un aizdevumus, kas paredzēti klimata pārmaiņu pasākumu finansēšanai ES ārējās palīdzības kontekstā. **Šajā sakarā ir lietderīgi noteikt, ka Komisijas gada pārskatā, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāiekļauj sīki izstrādāts ziņojums par finanšu instrumentiem, kas izmantoti šo projektu finansēšanā, norādot saskaņā ar fakultatīvajām pilnvarām piešķirtā EIB finansējuma apmēru un atbilstošo piešķirumu apmēru.**
- (13) *Tiesības saņemt ES garantētu EIB finansējumu klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem varētu ierobežot valstīm, kuras saskaņā ar Padomes novērtējumu nav apņēmušās izpildīt atbilstošus ar klimata pārmaiņām saistītus mērķus. Padome var noteikt šādu ierobežojumu pirms EIB piešķir finansējumu attiecīgajām valstīm saskaņā ar Pilnvarām saistībā ar klimata pārmaiņām. Padomei pirms lēmuma par šādu ierobežojumu noteikšanu būtu jāapspriežas ar Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un Komisiju.*
- (14) *EIB būtu jāsaņem mikro kredītu finansēšanas iespējai īstenošanai sākot ar 2014. gadu, lai uzlabotu vistrucīgāko iedzīvotāju iespējas piekļūt banku finansējumam, izstrādātu labklājību veicinošus mikroprojektus un samazinātu nabadzību. [Grozījums Nr. 3]*
- (15) *EIB vajadzētu būt iespējām, vienojoties ar Komisiju, reinvestēt riska kapitāla un īpašu aizdevumu atmaksas, kas iegūtas no senākiem darījumiem, lai finansētu jaunus tāda paša veida darījumus par labu partnervalstīm, kā ierosinājusi Komisija priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņniecību un partnerības instrumenta izveidošanai ⁽¹⁾.*

(1) COM(2008)0308.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- (16) Būtu jāparedz zināma elastība attiecībā uz līdzekļu piešķiršanu reģioniem saistībā ar pilnvarām klimata pārmaiņu jomā, lai būtu iespējams pēc iespējas ātrāk un efektīvāk izmantot trīs gadu periodā (2011.–2013. g.) pieejamo finansējumu, **vienlaikus cenšoties nodrošināt** līdzsvarotu sadalījumu reģioniem **visā attiecīgajā laikposmā**, pamatojoties uz ārējās palīdzības prioritātēm, kas noteiktas saskaņā ar vispārējām pilnvarām.
- (17) Novērtēšanā tika konstatēts, ka, lai arī EIB darījumi novērtējuma aptvertajā periodā (2000.–2009. gads) kopumā bija īstenoti saskaņā ar ES ārējo politiku, saikne starp ES politikas mērķiem un to, kā tos reāli īsteno EIB, būtu jānostiprina, kā arī jāpadara skaidrāka un strukturētāka.
- (18) Lai uzlabotu pilnvaru saskaņotību, nodrošinātu, ka EIB ārējās finansēšanas darbības ir vairāk vērstas uz ES politikas atbalstīšanu, un lai saņēmēji gūtu maksimālu labumu, ar šo lēmumu būtu jānosaka horizontāli augsta līmeņa mērķi (pilnvaru ietvaros) attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem visās valstīs, kas ir tiesīgas pretendēt uz finansējumu, balstoties uz EIB salīdzinoši stiprajām pusēm jomās, kurās tā sevi ir sekmīgi pierādījusi. Tādējādi visos reģionos, uz kuriem attiecas šis lēmums, EIB būtu jāfinansē projekti jomās, kas saistītas ar klimata pārmaiņu mazināšanu un adaptāciju tām, sociālās un ekonomikas infrastruktūras jomās (jo īpaši transporta, enerģētikas, tai skaitā atjaunojamo energoresursu, **jaunu energoavotu pētniecības un izstrādes**, energoapgādes drošības, **enerģētiskas infrastruktūras**, vides infrastruktūras, tai skaitā ūdensapgādes un kanalizācijas, jomās, kā arī informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) jomā) un vietējā privātā sektora attīstības jomā, it īpaši atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus (MVU). **Vajadzētu atcerēties, ka, uzlabojot MVU piekļuvi finansējumam, ir iespējams būtiski veicināt ekonomikas attīstību un bezdarba novēršanu.** Šajās jomās EIB finansēšanas darījumu pamatmērķim būtu jābūt reģionālai integrācijai starp partnervalstīm, tostarp pirmspievienošanās valstu, kaimiņvalstu un Savienības ekonomiskajai integrācijai. **EIB var atbalstīt ES klātbūtni partnervalstīs ar tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem, kas veicina tehnoloģiju un zināšanu nodošanu, ieguldot minētajās jomās ar ES garantiju vai pati uzņemoties risku.**
- (19) **Lai efektīvi palīdzētu MVU, EIB valstīs, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu, būtu jāsadarbomas ar vietējām finanšu starpniekiestādēm, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka daļa no finanšu līdzekļiem tiek nodota to klientiem, pārbaudītu klientu projektu atbilstību ES mērķiem attīstības jomā un nodrošinātu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar tirgū pieejamo finansējumu. Finanšu starpnieku darbībām, kas saistītas ar atbalsta sniegšanu MVU, vajadzētu būt pilnīgi pārredzamām, un par tām būtu regulāri jāziņo EIB.**
- (20) **Lai gan EIB spēku joprojām nodrošina tās darbība investīciju bankas statusā**, saskaņā ar šo lēmumu EIB būtu jāveido tās ārējo darbību ietekme uz attīstību, cieši sadarbojoties ar Komisiju **un pakļaujoties Eiropas Parlamenta demokrātiskai kontrolei**, un jāievēro principi, kas pausti Eiropas konsensā attīstības jomā un LESD 208. pantā, kā arī palīdzības efektivitātes principi, kas izklāstīti 2005. gada Parīzes deklarācijā un 2008. gada Akras rīcības programmā. To vajadzētu īstenot, veicot virkni konkrētu pasākumu, jo īpaši palielinot tās spēju novērtēt projektu vides, sociālos un attīstības aspektus, tai skaitā cilvēktiesību ievērošanas un ar konfliktiem saistītus riskus, un veicinot vietēja līmeņa konsultācijas **ar valsts sektora iestādēm un pilsonisko sabiedrību. Īstenojot pienācīgi uzraudzību attiecībā uz projektiem, EIB būtu jāuzliek projekta virzītājam pienākums veikt vietēju apspriešanos un izpaust tās rezultātus sabiedrībai.** Turklāt bankai būtu vairāk jāpievēršas jomām, kurās tai ir no Eiropas Savienībā veiktajiem finansēšanas darījumiem gūta pieredze un kuras sekmēs attiecīgās valsts turpmāku attīstību, piemēram, **cita starpā MVU un saimniecisko mikroviēniņu iespējām izmantot finanšu pakalpojumus**, vides infrastruktūrai, tai skaitā ūdenssaimniecībai un kanalizācijai, ilgtspējīgam transportam un klimata pārmaiņu mazināšanai, un jo īpaši atjaunojamiem energoresursiem. **Finansēt var arī projektus veselības un izglītības jomā, jo īpaši infrastruktūras projektus, ja tiem ir skaidra pievienotā vērtība.** EIB arī pakāpeniski būtu jānostiprina tās atbalsta darbības jomā, kas saistīta ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, attiecīgos gadījumos sadarbojoties ar starptautiskām finanšu iestādēm un Eiropas divpusējām finanšu iestādēm. Lai to panāktu, ir nepieciešama piekļuve koncesiju

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

līdzekļiem un EIB ārējām darbībām **saprātīgā laikposmā** jāpiesaista aizvien vairāk **specializētu** cilvēkresursu. EIB darbībai arī jāpapildina ES mērķi un prioritātes, kas saistītas ar iestāžu veidošanu un nozaru reformām. Visbeidzot, EIB būtu jānosaka rezultativitātes rādītāji, kas būtu saistīti ar projektu attīstības **un vides** aspektiem un to rezultātiem.

- (21) Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, tika izveidots jauns amats — Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietnieks (Augstais pārstāvis), — ar mērķi vairo Savienības ārējo attiecību ietekmi un saskaņotību **█**.
- (22) *Pēdējos gados Savienības ārējo attiecību politika ir paplašināta un nostiprināta. Tas jo īpaši attiecas uz pirmspievienošanās stratēģiju, Eiropas kaimiņattiecību politiku, ES stratēģiju Vidusāzijai un atjaunotajām partnerībām ar Latīņameriku un Dienvidaustrumāziju, kā arī Savienības stratēģiskajām partnerībām ar Krieviju, Ķīnu un Indiju. Tas attiecas arī uz Savienības attīstības politiku, kas tagad ir paplašināta un aptver visas jaunattīstības valstis. Kopš 2007. gada Savienības ārējām attiecībām sniedz atbalstu arī ar jaunajiem finanšu instrumentiem, proti, pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA), Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumentu (ENPI), attīstības sadarbības instrumentu (DCI), Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR) un stabilitātes instrumentu.*
- (23) *Nemot vērā EĀDD izveidošanu un, stājoties spēkā šim lēmumam, Komisijai un EIB būtu jāgroza Saprašanās memorands par sadarbību un koordināciju reģionos, kas minēts Padomes 2006. gada 19. decembra Lēmumā 2006/1016/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas ⁽¹⁾, un attiecīgā gadījumā, kā arī ar Augstā pārstāvja piekrišanu jauno saprašanās memorandu būtu jāattiecinā uz EĀDD, it īpaši attiecībā uz jautājumiem par regulāru un sistemātisku EIB un Komisijas stratēģijas līmeņa dialogu, kurā būtu jāiekļauj EĀDD, un citiem aspektiem, kas ir EĀDD kompetencē.*
- (24) EIB darbību pirmspievienošanās valstīs **īsteno** saskaņā ar pievienošanās partnerību un Eiropas partnerību regulējumu, kurā norādītas prioritātes katrai valstij un Kosovai ⁽²⁾, lai sekmīgi tuvinātos Savienībai, un kurā noteikts pamats ES palīdzībai. Stabilizācijas un asociācijas process (SAP) ir politiskais pamats ES attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm. Tas ir balstīts uz progresīvu partnerību, kurā Savienība piedāvā tirdzniecības koncesijas, ekonomisko un finansiālo palīdzību un līgumattiecības, izmantojot stabilizācijas un asociācijas nolīgumus (SAN). Pirmspievienošanās finansiālā palīdzība, izmantojot IPA, sekmē kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu sagatavošanos saistībām un uzdevumiem, kas saistīti ar dalību Savienībā. Ar šo palīdzību tiek atbalstīts reformu process, tai skaitā sagatavošanās darbi iespējamai dalībai. Tās uzmanības centrā ir iestāžu veidošana, tiesību aktu saskaņošana ar Savienības *acquis*, sagatavošanās ES politikas un instrumentu izmantošanai **un tādu pasākumu veicināšana, ar ko sekmē ekonomisko konvergenci.**
- (25) *Saskaņā ar LESD 209. panta 3. punktu EIB būtu jācenšas netieši atbalstīt 2015. gada Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu visos reģionos, kuros tā darbojas.*
- (26) EIB darbība valstīs, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika, jāīsteno saskaņā ar minēto politiku, kas paredz, ka Savienības mērķis ir izveidot īpašas attiecības ar kaimiņvalstīm, lai radītu labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kuras pamatā ir Savienības vērtības, **piemēram, demokrātija, tiesiskums, laba pārvaldība un cilvēktiesību ievērošana**, un kuru raksturo ciešas un mierīgas uz sadarbību balstītas attiecības. Lai sasniegtu šos mērķus, Savienība un tās partnervalstis īsteno kopīgi saskaņotus divpusējus rīcības plānus, kuros noteikts prioritāšu kopums, tai skaitā prioritātes saistībā ar politikas, drošības, tirdzniecības, ekonomikas, vides **un sociālajiem** jautājumiem, kā arī transporta un enerģētikas tīklu integrācijas prioritātes, **piemēram, gāzes cauruļvadu projekts “Nabucco” un citi Savienībai īpaši nozīmīgi gāzes cauruļvadu projekti.** Savienība Vidusjūrai, **ES Baltijas jūras reģiona stratēģija**, Austrumu partnerība un Melnās jūras reģiona sinerģija ir daudzpusējas un reģionālas iniciatīvas, kas papildina Eiropas kaimiņattiecību politiku un kuru mērķis ir sekmēt sadarbību starp Eiropas Savienību un tādu attiecīgo kaimiņvalstu grupu, kurām ir kopīgas problēmas un/vai ģeogrāfiskā vide. Savienība Vidusjūrai **plāno atsākt Eiropas un Vidusjūras reģiona integrācijas procesu, visās Vidusjūras piekrastes valstīs atbalstot savstarpēju ekonomikas, sociālo un vides attīstību**, un atbalsta sociālekonomiskās attīstības uzlabošanu, solidaritāti, reģionālo integrāciju, ilgtspējīgu attīstību un zināšanu uzkrāšanu, uzsverot nepieciešamību paplašināt sadarbību, lai sniegtu atbalstu reģionāliem un starpvalstu projektiem. **Savienība Vidusjūrai it īpaši atbalsta jūrasceļu attīstību un autoceļu būvi,**

⁽¹⁾ OV L 414, 30.12.2006., 95. lpp.

⁽²⁾ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999).

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Vidusjūras attīrīšanu, Vidusjūras reģiona Saules enerģijas izmantošanas plānu, iniciatīvu ekonomiskās aktivitātes veicināšanai Vidusjūras reģionā, civilo aizsardzību un Eiropas un Vidusjūras reģiona universitāti. ES Baltijas jūras reģiona stratēģija sekmē ilgtspējīgus vides apstākļus un optimālu ekonomikas un sociālo attīstību Baltijas jūras reģionā. Austrumu partnerības mērķis ir radīt nepieciešamos apstākļus, lai paātrinātu politisku saišu iedibināšanu un sekmētu ekonomikas integrāciju starp Savienību un austrumu partnervalstīm, **ko var sasniegt tikai tad, ja visas Austrumu partnerības valstīs ievēro demokrātijas un tiesiskuma principus un cilvēktiesības.** Krievijas Federācija un Savienība ir izveidojušas plašu stratēģisko partnerību (nošķirama no Eiropas kaimiņattiecību politikas), kuras ietvaros tiek veidotas kopējās telpas un plāni. Daudzpusējā līmenī to papildina Ziemeļu dimensija, kas nodrošina regulējumu sadarbībai starp Savienību, Krieviju, Norvēģiju un Islandi.

- (27) EIB darbība Latīņamerikā būtu jāīsteno Savienības, Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu stratēģiskās partnerības ietvaros. Kā tas ir uzsvērts 2009. gada septembra Komisijas paziņojumā "Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība" ⁽¹⁾, ES prioritātes sadarbībā ar Latīņamerikas valstīm ir reģionālās integrācijas sekmēšana un nabadzības un sociālās nevienlīdzības izskaušana, lai veicinātu ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību. Šo politikas mērķu īstenošana būtu jāveicina, ņemot vērā Latīņamerikas valstu dažādo attīstības līmeni. ES un Latīņamerikas kopējo interešu jomās būtu jāveido divpusējs dialogs, tai skaitā par vidi, klimata pārmaiņām un katastrofu riska mazināšanu, kā arī enerģētiku, zinātņi, pētniecību, augstāko izglītību, tehnoloģiju un inovāciju.
- (28) EIB būtu aktīvi jādarbojas Āzijā — gan valstīs ar strauju ekonomisko izaugsmi, gan arī nabadzīgākās valstīs. Šajā neviendabīgajā reģionā Savienība stiprina stratēģiskās partnerības ar Ķīnu un Indiju un risina sarunas par jauniem partnerības un brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar Dienvidaustrumāzijas valstīm. Vienlaikus sadarbība attīstības jomā joprojām ir prioritāte Savienības attiecībās ar Āziju. ES attīstības stratēģija Āzijas reģionā ir vērsta uz nabadzības izskaušanu, atbalstot plašu, ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, veicinot labvēlīgu vidi un apstākļus reģionālai tirdzniecībai un integrācijai, palielinot politisko un sociālo stabilitāti, kā arī atbalstot 2015. gada Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Tiek kopīgi īstenoti politikas mērķi, lai risinātu kopīgas problēmas, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām, ilgtspējīgu attīstību, drošību un stabilitāti, pārvaldību un cilvēktiesībām, kā arī dabas un cilvēka radītu katastrofu novēršanu un reaģēšanu uz tām.
- (29) ES stratēģija jaunām partnerattiecībām ar Vidusāziju, ko Eiropadome pieņēma 2007. gada jūnijā, ir stiprinājusi reģionālu un divpusēju dialogu un ES sadarbību ar Vidusāzijas valstīm reģionam svarīgos jautājumos, kas saistīti, piemēram, ar nabadzības mazināšanu, ilgtspējīgu attīstību un stabilitāti. Stratēģijas īstenošanas rezultātā ir panākts būtisks progress cilvēktiesību, tiesiskuma, labas pārvaldības, demokrātijas, izglītības, ekonomikas attīstības, tirdzniecības un ieguldījumu, enerģētikas un transporta un vides politikas jomās.
- (30) EIB darbība Dienvidāfrikā būtu jāīsteno saskaņā ar ES un Dienvidāfrikas valsts stratēģijas dokumentu. Galvenās stratēģijas dokumentā noteiktās jomas ir darbavietu radīšana un pakalpojumu sniegšanas un sociālās kohēzijas spēju pilnveidošana. EIB darbības Dienvidāfrikā ir veiktas, papildinot Komisijas attīstības sadarbības programmu, t. i., EIB koncentrējoties uz atbalstu privātajam sektoram un ieguldījumiem infrastruktūras un sociālo pakalpojumu paplašināšanā (mājokļi, elektroapgāde, **dzeramā ūdens attīrīšanas projekti** un pašvaldību infrastruktūra). Dienvidāfrikas valsts stratēģijas dokumenta vidusposma pārskatā ir sniegts priekšlikums darbības klimata pārmaiņu jomā papildināt ar pasākumiem, kas atbalsta "zaļu darbavietu" izveidi.

⁽¹⁾ COM(2009)0495.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- (31) Lai attiecīgajos reģionos palielinātu visa ES sniegtā atbalsta saskaņotību, būtu **jāatrod** iespējas EIB finansējumu pēc vajadzības un atbilstošā veidā apvienot ar ES budžeta resursiem, piemēram, ar garantiju, riska kapitāla un procentu likmju subsīdiju, ieguldījumu līdzfinansējuma formā, līdztekus tehniskai palīdzībai projektu sagatavošanā un īstenošanā izmantojot IPA, ENPI, Stabilitātes instrumentu, EIDHR un DCI. **Visos gadījumos, kad kopā ar EIB finansējumu izmanto citus ES budžeta līdzekļus, visos lēmumos par finansējumu būtu skaidri jānorāda izmantojamie līdzekļi. Komisijas gada pārskatā par saskaņā ar šo lēmumu veiktajām EIB finansēšanas darbībām, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei, ir detalizēti jāuzskaita budžeta resursi un finanšu instrumenti, kuri izmantoti kopā ar EIB finansējumu. Nākamajā daudzgadu finanšu shēmā būtu jāizveido lielāka sinerģija starp ES finansēšanas instrumentiem un EIB ārējās darbības pilnvarām.**
- (32) Būtu jānodrošina, ka visos līmeņos — no sākotnējās stratēģiskās plānošanas līdz pat projekta īstenošanai uz vietas — EIB ārējās finansēšanas darījumi atbilst ES ārējo attiecību politikai šajā lēmumā noteiktajiem augsta līmeņa mērķiem, kā arī sekmē to īstenošanu. Lai palielinātu ES ārējo darbību saskaņotību, arī turpmāk vajadzētu stiprināt politiskais un stratēģiskais dialogs starp Komisiju, EĀDD un EIB. Tādā pašā nolūkā būtu jāuzlabo sadarbība un savlaicīga informācijas apmaiņa starp EIB, Komisiju un EĀDD darba gaitā. **EIB birojiem, kas atrodas ārpus Savienības, pēc iespējas ir jāatrodas ES delegāciju telpās, lai sekmētu minēto sadarbību un samazinātu darbības izmaksas.** Īpaša nozīme ir viedokļu apmaiņai starp EIB, Komisiju un EĀDD plānošanas dokumentu sagatavošanas procesa sākumā, lai maksimāli veicinātu **šo triju ES iestāžu darbības sinerģiju.**
- (33) Praktiskie pasākumi vispārējo pilnvaru mērķu sasaistei ar to īstenošanu būtu jāizklāsta reģionālās darbības vadlīnijās. **Lai izstrādātu šādas vadlīnijas, kas ir vispārēji piemērojamas un papildina šo lēmumu, Komisijai, cieši sadarbojoties ar EIB un jautājumos, kas ietilpst EĀDD kompetencē - ar EĀDD, vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Īpaši svarīgi ir, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Šīm vadlīnijām būtu jābalstās uz plašāku ES politikas kontekstu attiecībā uz katru reģionu, jāatspoguļo ES valstu stratēģijas un jābūt vērstām uz to, lai nodrošinātu, ka ar EIB finansējumu tiek sniegts papildu atbalsts attiecīgām ES palīdzības politikas jomām, programmām un instrumentiem dažādos reģionos. Šīs vadlīnijas būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar Komisijas ikgadējo ziņojumu sniegšanas praksi attiecībā uz EIB ārējās darbības pilnvarām.**
- (34) Apspriežoties ar Komisiju, EIB būtu jā sagatavo provizoriska daudzgadu programma par plānoto EIB parakstīto finansēšanas darījumu apjomu, lai nodrošinātu pareizu budžeta plānošanu attiecībā uz Garantiju fonda finansējumu un **EIB plānoto finansēšanas darījumu apmēra atbilstību šajā lēmumā paredzētajiem maksimālajiem apmēriem.** Sagatavojot regulārus budžeta plānus, ko nosūta budžeta lēmējinstīcijai, Komisijai būtu jāņem vērā minētais plāns.
- (35) Komisijai, **ņemot vērā uzkrāto pozitīvo pieredzi, līdz 2012. gada vidum būtu jāierosina** "ES sadarbības un attīstības platformas" **izveides** iespējas, lai optimizētu un racionalizētu to mehānismu darbību, kuru mērķis ir **arvien vairāk** apvienot dotācijas un aizdevumus ārējos reģionos. **Šāda priekšlikuma pamatā vajadzētu būt ietekmes novērtējumam, kurā norāda minētās platformas izmaksas un ieguvumus.** Šajā procesā Komisijai būtu jāapspriežas ar EIB, **Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku (ERAB)**, kā arī citām Eiropas daudzpusējām un divpusējām finanšu iestādēm. **Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido darba grupa, kurā būtu dalībvalstu pārstāvji, Eiropas Parlamenta deputāti, EIB un vajadzības gadījumā arī citu ES sadarbības un attīstības jomā strādājošu institūciju pārstāvji.** Šādai platformai **Komisijas vadībā būtu jāsekmē sinerģija, informācijas apmaiņa par projekta informācijas kanāliem** un savstarpējas palāvēības pasākumi, balstoties uz dažādu iestāžu salīdzinošām priekšrocībām,

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

vienlaikus ņemot vērā ES iestāžu lomu un prerogatīvas ES budžeta izpildē un **finansējošo institūciju** aizdevumu izmantošanā. **Šāda platforma būs īpaši izdevīga, finansējot uz attīstību vērstus projektus vai projektus klimata pārmaiņu mazināšanai.**

- (36) Būtu jānodrošina EIB veikt izmaksu un ieguvumu analīzi ar mērķi pakāpeniski iedalīt ārējos darījumus atbilstoši ģeogrāfiskajam izvietojumam, lai labāk pielāgotos katra reģiona īpašajām vajadzībām un veicinātu partnervalstu dalību un līdzatbildību finansējuma praktiskajā pārvaldībā un attiecīgo projektu finansiālajā uzraudzībā. Atkarībā no minētās analīzes rezultātiem EIB būtu jāapsver šā procesa sākšana, sadalot Vidusjūras reģiona darbības, kuras līdz šim tika veiktas vienkopus, izmantojot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Ieguldījumu un partnerības instrumentu (FEMIP), un izveidojot Eiropas un Vidusjūras reģiona līdzattīstības finanšu iestādi, kurā EIB būtu galvenais akcionārs. Īpašajā Vidusjūras reģiona gadījumā šādas institucionālas pārmaiņas ļautu EIB uzlabot darbības efektivitāti Vidusjūras reģiona valstīs, kļūt pamanāmākai un sniegt lielāku finansiālo atbalstu Savienības prioritārajām iniciatīvām Vidusjūras reģionā. EIB būtu arī jāatbalsta ar "Invest in Med" programmu, kas ļauj efektīvi sadarboties ar uzņēmumiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem partnervalstīs.
- (37) Būtu jārosina EIB plašāk īstenot darījumus un dažādot finanšu instrumentus ārpus Savienības, neizmantojot ES garantiju, lai tādējādi veicinātu iespēju izmantot garantiju valstīm un projektiem ar sliktu piekļuvi tirgum, jo šādos gadījumos garantijas izmantojumam būtu lielāka pievienotā vērtība. Tāpēc, un arī lai atbalstītu ES ārējo attiecību politikas mērķu sasniegšanu, EIB būtu jāpalielina to aizdevumu apjoms, ko tā izsniedz uz savu risku, jo īpaši pirmspievienošanās valstīs un valstīs, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika, un citu reģionu valstīs, kurām piešķirts investīciju līmeņa reitings, kā arī valstīs, kam piešķirts zemāks reitings, ja EIB ir pienācīgas trešo pušu garantijas. **Vienojoties** ar Komisiju, EIB būtu jāizstrādā politika, kā tiks pieņemti lēmumi par to, vai projektu finansēs saskaņā ar pilnvarām, izmantojot ES garantiju, vai pašai EIB uzņemoties risku. Šādā politikā īpaši jāņem vērā attiecīgo valstu un projektu kredītpēja. **Atjaunojot ārējās darbības pilnvaras laikposmam pēc 2013. gada, būtu jāpārskata šī politika un to valstu saraksts, kuras ir tiesīgas saņemt aizdevumus ar garantiju, ņemot vērā ietekmi, ko rada Garantiju fonda uzkrājumu veidošana.**
- (38) Ja EIB ir pieejamas attiecīgas garantijas, tā būtu jānodrošina valstīs, kurās tā darbojas, veikt vairāk darījumus ar reģionālajām vai pašvaldību sabiedrībām.
- (39) EIB būtu jāpaplašina piedāvāto jauno un inovatīvo finanšu instrumentu klāsts, tostarp vairāk koncentrējoties uz garantiju instrumentu izstrādi. Turklāt būtu jārosina EIB izsniegt aizdevumus vietējā valūtā un emitēt vērtspapīrus vietējos tirgos ar nosacījumu, ka partnervalstis ievieš nepieciešamās strukturālās reformas, jo īpaši finanšu nozarē, kā arī veic citus pasākumus EIB darbības sekmēšanai.
- (40) Lai nodrošinātu, ka EIB ievēro prasības, kas izriet no tai piešķirtajām pilnvarām rīkoties reģionos un apakšreģionos, EIB ārējām darbībām **pienācīgā laikposmā** būtu jāpiesaista pietiekami cilvēkresursi un finanšu resursi. Tādējādi noteikti būtu nepieciešamas pietiekamas iespējas atbalstīt ES attīstības sadarbības mērķu īstenošanu, vairāk koncentrējoties uz EIB darbību vides, sociālo un attīstības aspektu *ex-ante* novērtēšanu un efektīvi uzraudzīt projektu īstenošanu. **Ir jā saglabā iespējas vēl vairāk sekmēt efektivitāti un lietderīgumu un aktīvi jāmeklē sinerģijas iespējas.**
- (41) Finansēšanas darījumos ārpus Savienības, kas ietilpst šā lēmuma darbības jomā, EIB būtu jācenšas **vēl vairāk** stiprināt koordināciju un sadarbību ar IFI un EBFI, tostarp sadarbību, ievērojot konkrētu nozaru prasības un savstarpēju paļāvību attiecībā uz procedūram, kā arī veicināt kopīga līdzfinansējuma izmantojumu un līdzdalību plaša mēroga iniciatīvās, piemēram, tādās, kas veicina atbalsta koordināciju un efektivitāti. **Īstenojot šādu koordināciju un sadarbību, vajadzētu spēt izvairīties no projektu dublēšanās un nevēlamas konkurences saistībā ar ES finansētiem projektiem.** Īstenojot šos pasākumus, jāievēro savstarpīguma princips. **Finansēšanas darījumiem, ko EIB veic, īstenojot sadarbības nolīgumus ar citām IFI un divpusējām finanšu iestādēm, ir jāatbilst šajā lēmumā izklāstītajiem principiem.**

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

- (42) *EIB un ERAB jo īpaši būtu jāuzlabo sadarbība ar citām Eiropas finanšu iestādēm kopīgas intervences valstīs ārpus Savienības. Ir noslēgts trīspusējs saprašanās memorands starp Komisiju, EIB un ERAB attiecībā uz visām tām valstīm ārpus ES, kurās šīs iestādes veic darbību. Tiek sagaidīts, ka šis memorands novērsīs EIB un ERAB savstarpēju konkurenci, kā arī ļaus strādāt savstarpēji papildinošā veidā, labāk izmantojot to attiecīgās salīdzinošās priekšrocības. Šajā memorandā būtu jāparedz arī abu banku procedūru tuvināšana saprātīgā laikposmā. Laika gaitā būtu jāapsver ciešākas saiknes izveidošana starp šīm divām bankām, kurās vairākumā ir Eiropas kapitāls, lai tādējādi optimizētu Eiropas ārējās darbības finansēšanas instrumentus.*
- (43) *Vajadzētu nostiprināt EIB ziņošanu un informācijas sniegšanu Komisijai, lai Komisija varētu uzlabot gada pārskatu, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei par EIB finansēšanas darījumiem, kuri veikti saskaņā ar šo lēmumu. Jo īpaši pārskatā būtu jābūt novērtētai EIB finansēšanas darījumu atbilstībai šim lēmumam, ņemot vērā darbības vadlīnijas, un tajā jāietver sadaļas par **EIB** pievienoto vērtību, **piemēram, par atbalstu ES ārpolitikai, pilnvaru nosacījumiem, finansēto darījumu kvalitāti un finanšu līdzekļu nodošanu klientiem**, un sadaļas par sadarbību ar Komisiju, **ERAB**, citām **IFI** un divpusējiem līdzekļu devējiem, tostarp par līdzfinansējumu. **Pārskatā būtu arī jānovērtē, kā EIB, sagatavojot un uzraugot finansētos projektus, ir ņēmusi vērā ekonomisko, finanšu, vides un sociālo ilgtspēju. Tajā vajadzētu būt arī īpašai sadaļai ar detalizētu novērtējumu par EIB veiktajiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību pašreizējiem pilnvaru noteikumiem saskaņā ar Lēmumu Nr. 633/2009/EK, īpaši pievēršoties EIB darījumiem, kuros izmanto īpašam mērķim izveidotus sabiedrības, kas atrodas ārzonu finanšu centros. Īstenojot finansēšanas darījumus, EIB būtu jānodrošina, ka tās politika attiecībā uz vāji regulētām vai sadarbībā neieinteresētām jurisdikcijām tiek atbilstoši piemērota, lai sekmētu starptautisko cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Pārskatā būtu jāiekļauj novērtējums par projektu sociālajiem un ar attīstības jomu saistītajiem aspektiem. Pārskats būtu jāpublisko, tādējādi ļaujot pilsoniskajai sabiedrībai un saņēmējvalstīm izteikt par to viedokli.** Attiecīgos gadījumos pārskatā vajadzētu ietvert norādes uz ievērojamām apstākļu izmaiņām, kas attaisnotu turpmākus grozījumus pilnvarās pirms perioda beigām. **Pārskatā jo īpaši būtu jāiekļauj detalizēts sadalījums par visu EIB finansējumu, kas veikts saskaņā ar šo lēmumu kopā ar visiem ES finanšu resursiem un citiem līdzekļu devējiem, tādējādi sniedzot sīki izstrādātu pārskatu par veikto finanšu darījumu finansālo ietekmi.***
- (44) *EIB finansēšanas darījumi arī turpmāk būtu pārvaldāmi saskaņā ar EIB noteikumiem un kārtību, tai skaitā ar atbilstīgiem kontroles pasākumiem un pasākumiem, kuru mērķis ir nepieļaut izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī saskaņā ar attiecīgiem noteikumiem un procedūrām saistībā ar Revīzijas palātu un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju (OLAF).*

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ES garantija

1. Eiropas Savienība piešķir Eiropas Investīciju bankai (EIB) ES budžeta garantiju darījumiem, kas veikti ārpus Savienības (turpmāk "ES garantija"). ES garantija tiek piešķirta kā vispārēja garantija maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas par aizdevumiem un aizdevumu garantijām saistībā ar EIB ieguldījumu projektiem, kam šādu garantiju var piešķirt saskaņā ar 2. punktu. **EIB darbība finansēšanas jomā atbilst vispārējiem pamatprincipiem un veicina Savienības ārējās darbības un politikas mērķu sasniegšanu.**

2. ES garantiju ir tiesīgi saņemt EIB aizdevumi un aizdevumu garantijas ieguldījumu projektiem valstīs, uz kurām attiecas šis lēmums, kas ir piešķirti saskaņā ar EIB noteikumiem un procedūrām, **tostarp saskaņā ar EIB paziņojumu par sociālajiem un vides standartiem**, un sekmē attiecīgus ES ārpolitiskos mērķus, gadījumos, kad EIB finansējums ir piešķirts saskaņā ar parakstītu nolīgumu, kura darbības laiks nav beidzies un kurš nav atcelts (turpmāk "EIB finansēšanas darījumi").

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

3. ES garantijas maksimālais segums ir 65 % no EIB finansēšanas darījumiem piešķirto aizdevumu un garantiju kopsomas, atskaitot atmaksātās summas un pieskaitot visas saistītās summas.

4. ES garantija sedz EIB finansēšanas darījumus, kas parakstīti laikposmā no 2007. gada 1. februāra līdz 2013. gada 31. decembrim. EIB finansēšanas darījumi, kas parakstīti saskaņā ar Padomes Lēmumu 2006/1016/EK, Padomes Lēmumu 2008/847/EK (2008. gada 4. novembris) par Vidusāzijas valstu tiesībām saskaņā ar Lēmumu 2006/1016/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas⁽¹⁾, un Lēmumu Nr. 633/2009/EK, arī turpmāk var izmantot ES garantiju saskaņā ar šo lēmumu.

5. Ja pēc 4. punktā minētā laikposma beigām Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz priekšlikumu, kuru iesniegusi Komisija saskaņā ar 19. pantu, nav pieņēmuši lēmumu, ar ko piešķir jaunu ES garantiju EIB finansēšanas darījumiem ārpus Savienības, minēto laikposmu automātiski pagarina par sešiem mēnešiem.

2. pants

Pilnvaru maksimālie apjomi

1. Visā laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam tādu EIB finansēšanas darījumu maksimālais pieļaujamais apjoms, kam piešķirtas ES garantijas, atskaitot anulētās summas, nepārsniedz EUR **29 567 000 000**, **kas** sadalīts divās daļās:

a) vispārējās pilnvaras EUR **27 567 000 000** apmērā;

b) pilnvaras klimata pārmaiņu jomā EUR 2 000 000 000 apmērā.

2. Vispārējās pilnvaras sadala saistošos reģionālajos pieļaujamajos apjomos, un provizoriskos apakšapjomos, kā tas ir norādīts 1. pielikumā. Nepārsniedzot reģionālos pieļaujamajos apjomus, EIB pakāpeniski nodrošina līdzsvarotu sadalījumu pa valstīm tajos reģionos, uz kuriem attiecas vispārējās pilnvaras.

3. EIB finansēšanas darījumi, uz kuriem attiecas vispārējās pilnvaras, ir darījumi, lai sasniegtu šā lēmuma 3. pantā minētos mērķus.

4. Pilnvaras klimata pārmaiņu jomā aptver EIB finansēšanas darījumus visās valstīs, uz kurām attiecas šis lēmums, ja šādi EIB finansēšanas darījumi palīdz sasniegt nozīmīgo ES politikas mērķi — apkarot klimata pārmaiņas, atbalstot projektus, kas veltīti klimata pārmaiņu mazināšanai un adaptācijai tām un tādējādi sekmē ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) vispārējā mērķa sasniegšanu, proti, projektus, kas paredzēti, lai nepieļautu siltumnīcefekta gāzu emisiju rašanos vai tās samazinātu atjaunojamo energoresursu jomās, kā arī energoefektivitātes un ilgtspējīga transporta jomās, vai palielinātu apdraudētāko valstu, nozaru un kopienu spējas pielāgoties nelabvēlīgajam klimata pārmaiņām. Pilnvaras klimata pārmaiņu jomā īsteno ciešā sadarbībā ar Komisiju, un, **cik iespējams**, apvienojot EIB finansējumu ar ES budžeta līdzekļiem. **Pirms EIB piešķir finansējumu, valstu tiesības saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem var ierobežot valstīm, par kurām Padome uzskata, ka tās nav apņēmušās izpildīt atbilstošus ar klimata pārmaiņām saistītus mērķus. Pirms šāda lēmuma Padome apspriežas ar EADD un Komisiju. Fakultatīvās pilnvaras netiek uzskatītas par Savienības vai tās dalībvalstu ieguldījumu tūlītējā atbalsta fondos, par kuriem vienotās UNFCCC pušu konferencē Kopenhāgenā 2009. gada decembrī.**

5. **Atbilstošiem kritērijiem par to, kas ir kvalificējams kā “tīra tehnoloģija”, principā jābūt orientētiem uz energoefektivitāti un emisiju mazināšanas tehnoloģijām.**

⁽¹⁾ OV L 301, 12.11.2008., 13. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

6. Attiecībā uz pilnvarām klimata pārmaiņu jomā EIB tomēr cenšas nodrošināt līdzsvarotu parakstīto finansēšanas darījumu sadalījumu pa reģioniem, kas minēti šā lēmuma II pielikumā, līdz 1. panta 4. punktā norādītā perioda beigām. Konkrētāk, EIB nodrošinās, ka II pielikuma A punktā minētais reģions nesaņems vairāk par 40 % no apjoma, kas piešķirts šo pilnvaru ietvaros, B punktā minētais reģions — ne vairāk par 50 %, C punktā minētais reģions — ne vairāk par 30 %, bet D punktā minētais reģions — ne vairāk par 10 %. **Kopumā pilnvaras klimata pārmaiņu jomā ir jāizmanto, lai finansētu projektus, kas ir cieši saistīti ar EIB galvenajām kompetences jomām, nodrošina pievienoto vērtību un palielina pielāgošanās spējas klimata pārmaiņām un to mazināšanas iespējas.**

7. **Kā vispārējās pilnvaras, tā arī pilnvaras klimata pārmaiņu jomā jāpārvalda atbilstīgi pareizas banku darbības principiem.**

3. pants

Vispārējo pilnvaru mērķi

1. 1. ES garantiju paredz EIB finansēšanas darījumiem, kas atbalsta **jebkura no šādiem vispārējiem mērķiem** sasniegšanu:

- a) **vietējā privātā sektora attīstība, jo īpaši atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem);**
- b) sociālās un ekonomikas infrastruktūras attīstība, tai skaitā transporta, enerģētikas, vides infrastruktūras un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) jomās;
- c) **klimata pārmaiņu mazināšana un adaptācija tām atbilstoši 2. panta 4. punktam.**

Viens no EIB finansēšanas mērķiem jaunattīstības valstīs¹ ir netieši veicināt nabadzības mazināšanu, atbalstot integrējošu izaugsmi un ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību (1). [Grozījums Nr. 5]

2. **Ievērojot ES un starptautiskos mērķus klimata pārmaiņu jomā, EIB sadarbībā ar Komisiju līdz 2012. gadam nāk klajā ar stratēģiju, kā pakāpeniski un noturīgi palielināt tādu projektu īpatsvaru, kuri veicina CO₂ emisijas mazināšanu, un kā pakāpeniski izbeigt tādu projektu īstenošanu, kuri kavē ES klimata mērķu sasniegšanu.**

3. **EIB finansēšanas darījumi kopumā sekmē Savienības ārējo darbību regulējošo pamatprincipu ievērošanu, kā to paredz Līguma par Eiropas Savienību 21. pants, attiecībā uz demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un nostiprināšanu, kā arī to starptautisko vides jomas nolīgumu izpildi, kuros Savienība ir līgumslēdzēja puse. It īpaši attiecībā uz jaunattīstības valstīm ir jāpievērš uzmanība pasaules dabas resursu ilgtspējīgai pārvaldībai, šo valstu vienmērīgai un pakāpeniskai integrācijai pasaules ekonomikā, nabadzības izskaušanas kampaņai, kā arī to mērķu ievērošanai, ko Savienība apstiprinājusi saistībā ar ANO un citām kompetentām starptautiskām organizācijām. EIB veicina vienlīdzīgu iespēju izmantot finanšu pakalpojumus, it īpaši iedzīvotāju grupām, kas ir nelabvēlīgākā situācijā, piemēram, minoritātēm, lauksaimniekiem un sievietēm. Šo prasību pienācīgai izpildei EIB pārvaldes struktūrvienības nodrošina, lai saprātīgā laikposmā tiktu palielināti EIB resursi, tostarp personāls.**

4. Šā panta 1. punktā minētajās jomās EIB finansēšanas darījumu pamatmērķis ir reģionālā integrācija partnervalstu starpā, tostarp ekonomiskā integrācija starp pirmspievienošanās valstīm, kaimiņvalstīm un ES.

5. EIB pakāpeniski izvērs darbību sociālajās jomās, piemēram, veselības un izglītības jomā.

⁽¹⁾ **Kā noteikts Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) oficiālās attīstības palīdzības (OAP) saņēmēju sarakstā (kas ietver vismazāk attīstītās valstis, valstis ar zemiem ienākumiem, kā arī valstis ar vidējiem ienākumiem).**

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

4. pants

Valstis, uz ko attiecas lēmums

1. To valstu saraksts, kuras ir tiesīgas vai potenciāli tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, ir noteikts II pielikumā.
2. Attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajām valstīm, kas atzīmētas ar “*”, un citām valstīm, kas nav uzskaitītas II pielikumā, lēmumu par tiesībām uz EIB finansējumu ar ES garantiju katrā gadījumā atsevišķi pieņem Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.
3. ES garantija sedz tikai EIB finansēšanas darījumus tiesīgās valstīs, kas noslēgušas pamat nolīgumu ar EIB, kurā noteikti šādu darījumu juridiskie nosacījumi.
4. Ja rodas nopietnas bažas par politisko vai ekonomisko stāvokli **un politiku** kādā konkrētā valstī, Eiropas Parlaments un Padome var saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemt lēmumu apturēt attiecīgajā valstī jaunu EIB finansējumu ar ES garantiju.
5. ES garantija nesedz EIB finansēšanas darījumus konkrētā valstī, ja nolīgums par šiem darījumiem ir parakstīts pēc šīs valsts pievienošanās Eiropas Savienībai.

5. pants

EIB darījumu ieguldījums ES politikas īstenošanā

1. Komisija, **pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 6. pantu un ievērojot 7. un 8. panta nosacījumus, ciešā sadarbībā** ar EIB **un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD)** pieņem reģionālās darbības vadlīnijas attiecībā uz EIB finansējumu saskaņā ar šo lēmumu. Sagatavojot vadlīnijas, Komisija un EIB **sadarbojas** ar EĀDD **jautājumos, uz kuriem attiecas tā kompetence**. Vadlīniju mērķis ir nodrošināt, ka ar EIB finansējumu tiek sekmēta ES politikas īstenošana, un to pamatā ir Komisijas un — vajadzības gadījumā — EĀDD noteiktā plašākā reģionālā politika. **Turklāt** darbības vadlīnijas nodrošinās, ka EIB finansējums papildina attiecīgo ES palīdzības politiku, programmas un instrumentus dažādos reģionos, ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas, Padomes lēmumus un secinājumus, **kā arī Eiropas Konsensu attīstības jomā**. Ievērojot darbības vadlīnijas, EIB izstrādā attiecīgas finansēšanas stratēģijas un nodrošina to īstenošanu.
2. EIB finansēšanas darījumu atbilstību **Savienības** ārējās politikas mērķiem uzrauga saskaņā ar 13. pantu. **Uzraudzības veicināšanas nolūkā EIB izstrādā darbības rādītājus, kuri izmantojami, lai novērtētu finansēto projektu attīstības, vides un cilvēktiesību aspektus, ņemot vērā arī Parīzes Deklarācijā par atbalsta efektivitāti minētos attiecīgos rādītājus.**
3. ES garantijas segums neattiecas uz EIB finansēšanas darījumu, ja Komisija par šādu darījumu sniedz negatīvu atzinumu saskaņā ar EIB statūtu 19. pantā noteikto procedūru.
4. **Par katru tās apstiprināto projektu Komisija publicē argumentētu atzinumu, paskaidrojot, kā projekts ievēro dažādas šā lēmuma daļas un it īpaši to, kā tas atbalsta Savienības ārējās darbības mērķus, izņemot attiecībā uz konfidencialiem jautājumiem.**

6. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šī lēmuma 5. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz šā lēmuma 1. panta 4. punktā norādīto laika posmu.
2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

3. *Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ievērojot 7. un 8. pantā paredzētos nosacījumus.*

7. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. *Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 5. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.*

2. *Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī iespējamās atsaukšanas iemeslus.*

3. *Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

8. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. *Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divos mēnešos no tā paziņošanas dienas.*

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. *Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā norāda.*

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. *Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.*

9. pants

EIB novērtējums par projektu aspektiem saistībā ar attīstību

1. *EIB ļoti rūpīgi, **pārlicinoties, vai notiek attiecīga vietēja līmeņa sabiedriska apspriešana**, veic ES garantijas aptverto projektu uzticamības pārbaudi saistībā ar attīstības aspektiem. EIB noteikumi un kārtība ietver arī nepieciešamos noteikumus par projektu ietekmes novērtēšanu vides un sociālā jomā un par tādu aspektu novērtēšanu, kas saistīti ar cilvēktiesību jautājumiem, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šo lēmumu atbalstu saņem tikai ekonomiskā, finansiālā, vides un sociālā ziņā ilgtspējīgi projekti. **Komisija savā gada pārskatā Eiropas Parlamentam un Padomei kopsavilkuma veidā iekļauj novērtējumu par EIB darbību attīstības aspektiem, ņemot vērā ES garantijas aptverto projektu uzticamības pārbaudes rezultātus.***

Attiecīgos gadījumos novērtē arī to, kā, izmantojot tehnisko palīdzību, visā projekta ciklā vairo EIB finansējuma saņēmēju rīcībspēju.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

2. Papildus *ex-ante* novērtējumam par attīstības aspektiem EIB **prasa projektu virzītājiem veikt padziļinātu uzraudzību** projektu īstenošanas laikā **un beigu posmā**, citstarp saistībā ar projekta ietekmi uz attīstību, **vidi un cilvēktiesību ievērošanu. EIB novērtē projekta virzītāju sniegto informāciju. EIB, ja iespējams, īsteno uzraudzību arī pār finanšu starpnieku darbību MVU atbalstam. Ja iespējams, uzraudzības rezultātus publisko.**

3. EIB iesniedz Komisijai **gada ziņojumus, kuros novērtē attiecīgajā gadā finansēto darījumu paredzamo ietekmi uz attīstību. Ziņojumu pamatā ir EIB darbības rādītāji, kā noteikts 5. panta 2. punktā. Komisija iesniedz EIB attīstības ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar 13. pantā paredzēto ikgadējā pārskata sniegšanas procedūru un padara tos publiski pieejamus, lai ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība un saņēmējvalstis, arī varētu izteikt savu viedokli šajā jautājumā. Eiropas Parlaments apspriež minētos gada ziņojumus, ņemot vērā visu ieinteresēto personu viedokļus.**

10. pants

Sadarbība ar Komisiju un EĀDD

1. EIB ārējo darbību atbilstība Savienības ārpolitikas mērķiem tiek pastiprināta, lai maksimāli palielinātu sinerģiju starp EIB finansējumu un Eiropas Savienības budžeta resursiem; konkrētāk, tiek izstrādātas 5. pantā minētās darbības vadlīnijas, kā arī īstenots regulārs un sistemātisks dialogs un savlaicīga informācijas apmaiņa par:

- a) Komisijas un/vai EĀDD sagatavotiem stratēģijas dokumentiem, piemēram, valstu un reģionu stratēģijas dokumentiem, provizoriskām programmām, rīcības plāniem un pirmspievienotās dokumentiem;
- b) EIB stratēģiskās plānošanas dokumentiem un projekta informācijas kanāliem;
- c) citiem politikas un darbības aspektiem.

2. Sadarbību īsteno, pamatojoties uz atsevišķu pieeju katram reģionam un ņemot vērā EIB lomu, kā arī Savienības politiku katrā reģionā.

11. pants

Sadarbība ar citām **publiskām finansēšanas** iestādēm

1. EIB finansēšanas darījumus veic, pastiprināti sadarbojoties ar citām starptautiskām finanšu iestādēm (IFI) vai Eiropas divpusējām finanšu iestādēm, lai pēc iespējas palielinātu sinerģijas, sadarbību un efektivitāti, kā arī lai nodrošinātu **piesardzīgu un** pieņemamu riska dalījumu un saskaņotu projektu prasības ar konkrētas nozares prasībām, **lai tādējādi minimizētu izmaksu iespējamu dublēšanu un nevajadzīgu pārklāšanos. [Grozījums Nr. 4]**

2. Šā panta 1. punktā minēto sadarbību attiecīgā gadījumā veicina ar saprašanās memorandos vai citos reģionālās sadarbības regulējumos paredzētu koordināciju starp Komisiju, EIB, **ERAB** un galvenajām starptautiskajām finanšu iestādēm, kā arī Eiropas divpusējām finanšu iestādēm, kuras darbojas dažādos reģionos, **vienlaikus ņemot vērā EĀDD kompetenci.**

3. **Komisija, ņemot vērā uzkrāto pozitīvo pieredzi, līdz 2012. gadam vidum ierosina “ES sadarbības un attīstības platformas” izveidošanu, lai optimizētu un racionalizētu to mehānismu darbību, kuru mērķis ir arvien vairāk apvienot dotācijas un aizdevumus ārējos reģionos. Šajā procesā Komisija apspriežas ar EIB un ERAB, kā arī citām Eiropas daudzpusējām un divpusējām finanšu iestādēm. Šajā nolūkā Komisija izveido darba grupu, kurā darbojas dalībvalstu pārstāvji, Eiropas Parlamenta deputāti, EIB un vajadzības gadījumā arī citu institūciju pārstāvji.**

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

12. pants

ES garantijas segums un noteikumi

1. Attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem, kas ir sākti ar kādu valsti vai ko garantē kāda valsts, kā arī citiem EIB finansēšanas darījumiem, kas ir sākti ar reģionu vai vietējām pašvaldībām vai valsts īpašumā un/vai kontrolē esošiem uzņēmumiem vai iestādēm, ja šādiem EIB finansēšanas darījumiem ir dots attiecīgs EIB kredītriska novērtējums, kurā ņemts vērā kredītriska stāvoklis attiecīgajā valstī, ES garantija attiecas uz visiem maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas (turpmāk "vispārējā garantija").

2. Šā panta 1. punkta nozīmē Jordānas upes Rietumkrastu un Gazas joslu pārstāv Palestīniešu pašpārvalde, un Kosovu⁽¹⁾ pārstāv ANO misija Kosovā vai administrācija, kas norādīta šā lēmuma 5. pantā minētajās reģionālās darbības vadlīnijās.

3. Attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem, kas nav 1. punktā minētie darījumi, ES garantija attiecas uz visiem maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas, ja tos nesaņem tāpēc, ka ir īstenojies viens no šādiem politiskiem riskiem (turpmāk "politiska riska garantija"):

- a) valūtas transakciju pārtraukšana;
- b) ekspropriācija;
- c) karš vai pilsoņu nemieri;
- d) tiesiskuma neievērošana pēc līguma pārkāpšanas.

4. EIB, **vienojoties** ar Komisiju, izstrādā skaidru un pārskatāmu finansējuma piešķiršanas politiku, lai pieņemtu lēmumu par tādu darījumu finansējuma avotu, kam var piešķirt gan ES garantijas seguma saņemšanu, gan finansējumu, pašai EIB uzņemoties risku.

5. **Kad ES garantiju izmanto konkrētam darījumam, EIB pilnībā vai daļēji cedē Savienībai prasījumus attiecībā uz nesaņemtajiem maksājumiem tā, lai cesijas brīdī uz Savienību pārietu visas EIB tiesības attiecībā uz debitoriem, kā arī visi ar to saistītie nodrošinājumi.**

13. pants

Ikgadējs pārskats un grāmatvedība

1. Komisija katru gadu sniedz pārskatu Eiropas Parlamentam un Padomei par EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu. Pārskatā iekļauj novērtējumu par EIB finansēšanas darījumiem, iedalot pa **programmām**, projektiem, nozarēm, valstīm un reģioniem, kā arī **novērtējumu** par to, kā EIB finansēšanas darījumi palīdzējuši sasniegt ES ārējās politikas un stratēģiskos mērķus, **īpaši pievērsoties atbilstošajiem stratēģijas "ES 2020" mērķiem**. Pārskatā sniedz **īstenošanas posmā esošo projektu kopsavilkumu**. Jo īpaši **pārskatā** izvērtē EIB finansēšanas darījumu atbilstību šim lēmumam, ņemot vērā 5. pantā minētās reģionālās darbības vadlīnijas, un tajā ietver sadaļas par pievienoto vērtību attiecībā uz Savienības politikas mērķu sasniegšanu, **par paredzamās ietekmes uz attīstību novērtējumu un apmēru, kādā EIB, izstrādājot un pārraugot finansētos projektus, ir ņēmusi vērā vides un sociālo ilgtspējību**, kā arī sadaļas par sadarbību ar Komisiju, citām starptautiskām finanšu iestādēm un divpusējām iestādēm, tostarp par līdzfinansēšanu. **Pārskatā jo īpaši detalizēti norāda visus Savienības finanšu resursus, kas izmantoti kopā ar EIB un citu līdzekļu devēju finansējumu, tādējādi sniedzot sīki izstrādātu pārskatu par saskaņā ar šo lēmumu veikto finanšu darījumu finanssiālo ietekmi. Turklāt tajā iekļauj īpašu sadaļu ar detalizētu novērtējumu par EIB veiktajiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību** Lēmuma Nr. 633/2009/EK 1. panta 2. punktam. **Visbeidzot, EIB turpina iesniegt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai visus tās neatkarīgos novērtējuma ziņojumus, kuros izvērtēti saskaņā ar ārējās darbības pilnvarām veikto konkrēto EIB darbību faktiskie rezultāti.**

⁽¹⁾ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999).

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

2. Šā panta 1. punkta īstenošanas nolūkā EIB iesniedz Komisijai ikgadējus pārskatus par saskaņā ar šo lēmumu veiktajiem EIB finansēšanas darījumiem projektu, nozaru, valstu un reģionu līmenī un par ES ārpolitisko un stratēģisko mērķu izpildi, tostarp par sadarbību ar Komisiju, citām starptautiskām finanšu iestādēm un divpusējām iestādēm, **kā arī novērtējuma ziņojumu par ietekmi attīstības jomā, kas minēts 9. pantā. Visus saprašanās memorandus, kurus EIB noslēgusi ar citām starptautiskajām finanšu iestādēm vai divpusējām iestādēm saistībā ar šajā lēmumā paredzēto finanšu darījumu īstenošanu, publisko vai, ja tas nav iespējams, šos memorandus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, iekļaujot tos 1. punktā minētajā Komisijas ikgadējā pārskatā.**

3. Par katru EIB finansēšanas darījumu EIB sniedz Komisijai statistisko, finanšu un grāmatvedības informāciju, **kā arī jebkādu citu papildu informāciju**, kas nepieciešama, lai tā izpildītu ziņošanas pienākumu vai Eiropas Revīzijas palātas pieprasījumu, kā arī revidenta apstiprinājumu par EIB finansēšanas darījumu neatmaksātajām summām.

4. Lai Komisija varētu vest uzskaiti un ziņot par riskiem, ko sedz vispārējā garantija, EIB sniedz Komisijai EIB riska novērtējumu un klasifikācijas informāciju par EIB finansēšanas darījumiem ar aizņēmējiem vai garantijas saņēmējiem, kas nav valsts.

5. EIB sedz 2., 3. un 4. punktā minētās informācijas sniegšanas izmaksas. **EIB principā dara publiski pieejamu šo informāciju, izņemot konfidenciālo informāciju. Informāciju par to, vai projektam ir piešķirta šāda garantija, iekļauj projekta kopsavilkumā, ko publisko EIB tīmekļa vietnē pēc apstiprināšanas posma.**

6. **EIB gada ziņojumā iekļauj novērtējumu par to, kā darbojas Saprašanās memorands ar Eiropas Ombudu.**

14. pants

Sadarbībā neieinteresētas jurisdikcijas

Īstenojot savus finansēšanas darījumus, EIB nepieļauj nekādas darbības, ko veic nelikumīgiem mērķiem, tostarp naudas atmazgāšanu, terorisma finansēšanu, krāpšanos ar nodokļiem un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. EIB jo īpaši nepiedalās nekādās darbībās, ko prasībām atbilstošā valstī īsteno caur citu, sadarbībā neieinteresētu jurisdikciju, kuru par tādu ir atzinusi Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO), Finanšu darījumu darba grupa un citas attiecīgas starptautiskās organizācijas.

15. pants

Sadarbības un attīstības finansēšanas perspektīvas

Komisija kopā ar EIB izveido darba grupu, lai apspriestu Savienības sadarbības un attīstības finansēšanas perspektīvas nolūkā pārskatīt pašreizējo praksi un ierosināt izmaiņas attīstības palīdzības organizēšanā, koordinācijā un tās efektivitātes un lietderīguma palielināšanā. Darba grupā attiecīgā gadījumā darbojas dalībvalstu, Eiropas Parlamenta un citu Eiropas finanšu iestāžu pārstāvji, un tā pēc vajadzības apspriežas ar pilsonisko sabiedrību, privāto sektoru un ekspertiem no valstīm, kurās ir veiksmīga attīstības palīdzības saņemšanas pieredze. Darba grupa iesniedz savu ziņojumu ar ieteikumiem līdz 2012. gada 31. decembrim.

16. pants

Komisijas veikto maksājumu atgūšana

1. Ja Komisija veic jebkādu maksājumu saskaņā ar ES garantiju, EIB Komisijas vārdā izvirza prasības par samaksāto summu atgūšanu.

2. Vēlākais 17. pantā minētā nolīguma noslēgšanas dienā EIB un Komisija noslēdz nolīgumu, kurā ir sīki izklāstīti noteikumi un procedūras prasījumu atgūšanai.

3. **Pārredzamības nodrošināšanas nolūkā Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu pilnīgu informāciju par visiem līdzekļu atgūšanas gadījumiem, kas saistīti ar 17. pantā minēto garantijas nolīgumu.**

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

4. Eiropas Revīzijas palāta veic revīziju attiecībā uz maksājumiem un atgūtajiem līdzekļiem, kuri ir saistīti ar ES garantiju nolīgumu un attiecināmi uz ES vispārējo budžetu.

17. pants

Garantijas nolīgums

Eiropas Komisija noslēdz garantijas nolīgumu, kurā ir sīki izklāstīti noteikumi un procedūras attiecībā uz ES garantiju, **un attiecīgi informē Eiropas Parlamentu.**

18. pants**Revīzijas palātas veikta pārraudzība****Revīzijas palāta pārrauga EIB piešķirtās ES garantijas.**

19. pants

Pārskatīšana

Attiecīgā gadījumā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par ES garantijas piešķiršanu saskaņā ar nākamo finanšu shēmu.

20. pants

Nobeiguma ziņojums

Nobeiguma ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu Komisija iesniedz **Eiropas Parlamentam un Padomei** līdz 2014. gada 31. oktobrim.

21. pants

Atceļšana

Ar šo atceļ Lēmumu Nr. 633/2009/EK.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

I PIELIKUMS

VISPĀRĒJO PILNVARU MAKSIMĀLIE APJOMI REĢIONIEM

- A. Pirmspievienošanās valstis: **EUR 9 166 000 000**;
- B. Valstis, uz kurām attiecas kaimiņattiecību un partnerattiecību politika: **EUR 13 664 000 000**;
- iedalot šādos provizoriskos apakšapjomos:
- i) Vidusjūras reģiona valstis: **EUR 9 700 000 000**;
- ii) Austrumeiropa, Dienvidkaukāzs un Krievija: **EUR 3 964 000 000**;
- C. Āzija un Latīņamerika: **EUR 3 837 000 000**;
- iedalot šādos provizoriskos apakšapjomos:
- i) Latīņamerika: EUR 2 800 000 000;
- ii) Āzija (ieskaitot Vidusāziju): **EUR 1 037 000 000**;
- D. Dienvidāfrikas Republika: EUR 900 000 000.

Nepārsniedzot vispārējo pilnvaru maksimālos apjomus, EIB pārvaldības struktūras var pieņemt lēmumu pārvietot no viena **reģiona** uz citu summas, kas nepārsniedz **20 %** no reģioniem noteiktā maksimālā apjoma.

II PIELIKUMS

TIESĪGI VAI POTENCIĀLI TIESĪGI REĢIONI UN VALSTIS

- A. Pirmspievienošanās valstis
1. Kandidātvalstis
- Horvātija, Turcija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, **Islandes Republika**.
2. Potenciālās kandidātvalstis
- Albānija, Bosnija un Hercegovina, Melnkalne, Serbija, Kosova saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999) **█**
- B. Valstis, uz kurām attiecas kaimiņattiecību un partnerattiecību politika
1. Vidusjūras reģiona valstis
- Alžīrija, Ēģipte, Jordānas upes Rietumkrasts un Gazas josla, Izraēla, Jordānija, Libāna, Lībija, Maroka, Sīrija, Tunisija.
2. Austrumeiropa, Dienvidkaukāzs un Krievija
- Austrumeiropa: Moldovas Republika, Ukraina, Baltkrievija (*) ⁽¹⁾;
- Dienvidkaukāzs: Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija;
- Krievija.

⁽¹⁾ EIB darbību uzsākšana Baltkrievijā arī turpmāk būs saistīta ar progresu demokratizācijas jomā saskaņā ar Padomes 2009. gada 17. novembra secinājumiem par Baltkrieviju un Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūciju par pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvokli Baltkrievijā (OV C 349 E, 22.12.2010., 37. lpp.). Komisija paziņos EIB, kad minētie nosacījumi būs izpildīti, un vienlaikus informēs Eiropas Parlamentu un Padomi.

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

C. Āzija un Latīņamerika

1. Latīņamerika

Argentīna, Bolīvija, Brazīlija, Čīle, Kolumbija, Kostarika, Kuba (*), Ekvadora, Salvadora, Gvatemala, Honduras, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvaja, Peru, Urugvaja, Venecuēla.

2. Āzija

Āzija (izņemot Vidusāziju): Afganistāna (*), Bangladeša, Butāna (*), Bruneja, Kambodža, Ķīna (tostarp Honkongas un Makao īpašie administratīvie reģioni), Indija, Indonēzija, Irāka, Dienvidkoreja, Laosa, Malaizija, Maldivu salas, Mongolija, Nepāla, Pakistāna, Filipīnas, Singapūra, Šrilanka, Taivāna (*), Taizeme, Vjetnama, Jemena.

Vidusāzija: Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna, Turkmenistāna, Uzbekistāna.

D. Dienvidāfrika: Dienvidāfrikas Republika.

Brīvās tirdzniecības nolīgums starp ES un Korejas Republiku ***

P7_TA(2011)0063

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE))

(2012/C 188 E/31)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (08505/2010),
  - ņemot brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (08530/2010),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 91. pantu, 100. panta 2. punktu, 167. panta 3. punktu, 207. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) un v) apakšpunktu (C7-0320/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A7-0034/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Korejas Republikas valdībai un parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

Dalībvalstu nodarbinātības politiku pamatnostādnes *

P7_TA(2011)0070

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politiku pamatnostādnēm (COM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS))

(2012/C 188 E/32)

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2011)0006),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 148. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0033/2011),
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0040/2011),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. atkārtoti izsaka pastāvīgo aicinājumu Komisijai un Padomei nodrošināt, ka Parlamentam, veicot 2014. gadā paredzēto dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu pilnīgo pārskatīšanu, ir pietiekams laiks, kas jebkurā gadījumā nav mazāks par 5 mēnešiem, lai Parlaments skaidri izteiktu savu viedokli par integritājam pamatnostādnēm (ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības politikas pamatnostādnēm) saistībā ar Eiropas pusgada pamatregulējumu un īstenotu tā konsultatīvo uzdevumu, kas noteikts Līguma 148. panta 2. punktā;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

2012/C 188 E/15	Procedūra ar iesaistītajām komitejām un priekšlikuma nodošana atpakaļ komitejai (50. un 56. panta interpretācija) Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra lēmums par procedūru ar iesaistītajām komitejām un priekšlikuma nodošanu atpakaļ komitejai gadījumos, kad tiek noraidīts Komisijas priekšlikums (Eiropas Parlamenta Reglamenta 50. un un 56. panta interpretācija)	65
-----------------	--	----

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 15. februāris

2012/C 188 E/16	Grozījumi EK un Dienvidāfrikas tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumā *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Republiku, no otras puses, ar ko groza tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumu (10297/2010 – C7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))	67
2012/C 188 E/17	ES, Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas nolīgumi (finanšu mehānismi laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, dažu zivju un zivsaimniecības produktu imports ES laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam) *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Islandi, Lihtenšteinu un Norvēģiju par EEZ finanšu mehānismu laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Norvēģiju par Norvēģijas finanšu mehānismu laikposmam no 2009. līdz 2014. gadam, Papildprotokolu Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Islandi par īpašiem noteikumiem, kas piemērojami dažu zivju un zivsaimniecības produktu importam Eiropas Savienībā laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam, un Papildprotokolu Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Norvēģiju par īpašiem noteikumiem, kas piemērojami dažu zivju un zivsaimniecības produktu importam Eiropas Savienībā laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam (09902/2010 – C7-0225/2010 – 2010/0129(NLE))	68
2012/C 188 E/18	Nolīgums starp Eiropas Savienību un Brazīliju par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (13988/2010 – C7-0335/2010 – 2009/0115(NLE))	69
2012/C 188 E/19	Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Īslandes Republiku, Norvēģijas Karalisti, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par papildu noteikumiem attiecībā uz Ārējo robežu fondu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Īslandes Republiku, Norvēģijas Karalisti, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par papildu noteikumiem attiecībā uz Ārējo robežu fondu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam (07853/2010 – C7-0101/2010 – 2009/0148(NLE))	69

2012/C 188 E/20	<p>Lihtenšteinas pievienošanās Nolīgumam starp ES, EK un Šveici par Šveices asociēšanu Šengenas acquis īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ***</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumiem par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas acquis īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (06077/2010– C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))</p>	70
2012/C 188 E/21	<p>Lihtenšteinas pievienošanās Eiropas Kopienas un Šveices nolīgumam attiecībā uz tās valsts noteikšanu, kura ir atbildīga par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu ***</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Protokola parakstīšanu starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam attiecībā uz kritērijiem un mehānismiem, kas nosaka valsts atbildību par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu (06242/2010 – C7-0140/2010 – 2006/0252(NLE))</p>	71
2012/C 188 E/22	<p>ES un Brazīlijas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu parasto pasu turētājiem ***</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu parasto pasu turētājiem (16364/2010 – C7-0400/2010 – 2010/0228(NLE))</p>	72
2012/C 188 E/23	<p>ES un Brazīlijas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu diplomātisko, dienesta vai oficiālo pasu turētājiem ***</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu diplomātisko, dienesta vai oficiālo pasu turētājiem (16362/2010 – C7-0399/2010 – 2010/0222(NLE))</p>	73
2012/C 188 E/24	<p>Autobusu pasažieru tiesības ***III</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011 – 2008/0237(COD))</p>	73
2012/C 188 E/25	<p>Emisiju standartu noteikšana jauniem vieglajiem kravas automobiļiem ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Kopienas integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai (COM(2009)0593 – C7-0271/2009 – 2009/0173(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0173</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 15. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai</p>	74 75
2012/C 188 E/26	<p>Ciešāka sadarbība vienotas patentaizsardzības izveidē ***</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko atļauj ciešāku sadarbību, lai izveidotu vienotu patentaizsardzību (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))</p>	76

2012/C 188 E/27

Pārtikas produktu radioaktīvais piesārņojums ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai (*Euratom*) par pārtikas produktu un lopbarības maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas (pārstrādāta redakcija) (COM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD)) 79

P7_TC1-COD(2010)0098

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 15. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr .../2011 par pārtikas produktu un lopbarības maksimāli pieļaujamo radioaktīvā piesārņojuma līmeni pēc kodolavārijas vai citas radiācijas avārijas situācijas (Pārstrādāta versija) 80

I PIELIKUMS 87

II PIELIKUMS 87

III PIELIKUMS 89

IV PIELIKUMS 89

V PIELIKUMS 89

Trešdiena, 2011. gada 16. februāris

2012/C 188 E/28

Viltoti medikamenti ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK attiecībā uz to, kā novērst, ka legālas piegādes ķēdē nonāk zāles, kas saistībā ar identitāti, ražošanas vēsturi vai avotu ir viltotas (COM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD)) 91

P7_TC1-COD(2008)0261

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 16. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, groza attiecībā uz to, kā novērst viltotu zāļu nokļūšanu legālas piegādes ķēdē 92

Ceturtdiena, 2011. gada 17. februāris

2012/C 188 E/29

ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējā drošības klauzula ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno ES – Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējo drošības klauzulu (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD)) 93

P7_TC1-COD(2010)0032

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 17. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr .../2011, ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Korejas Republiku 93

I PIELIKUMS 94

II PIELIKUMS 94

2012/C 188 E/30	ES garantijas piešķiršana Eiropas Investīciju bankai attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un garantijām projektiem, kurus īsteno ārpus Eiropas Savienības ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem, kurus īsteno ārpus Eiropas Savienības (COM(2010)0174 – C7-0110/2010 – 2010/0101(COD))	95
	P7_TC1-COD(2010)0101	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 17. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2011/ES, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Eiropas Savienības [Grozījums Nr. 1, ja nav norādīts citādi]	96
	I PIELIKUMS	112
	II PIELIKUMS	112
2012/C 188 E/31	Brīvās tirdzniecības nolīgums starp ES un Korejas Republiku ***	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE))	113
2012/C 188 E/32	Dalībvalstu nodarbinātības politiku pamatnostādnes *	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politiku pamatnostādnēm (COM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS))	114

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

